

Liahona

**Củng Cố
Mái Gia Đình,
các trang 4, 16,
20, 22**

**Các Thành Niên Trẻ Lên Tiếng
về Sự Trinh Khiết, trang 42**

**Bốn Thánh Thư Đã Giúp
Chúng Tôi, trang 54**

**Tiến Triển từ Hội Thiếu Nhi,
trang 58**

Đấng Ky Tô ở Châu Mỹ,
tranh do Jeffrey Hein họa

*Khi Đấng Ky Tô phục sinh
hiện đến cùng dân Nê Phi ở
Châu Mỹ, “Ngài bỗng từng
đưa trẻ một và ban phước cho
chúng, rồi cầu nguyện cùng
Đức Chúa Cha cho chúng.*

*“Và khi làm như vậy xong,
Ngài lại khóc;*

*“Và Ngài phán cùng đám
đông và bảo họ rằng: Hãy nhìn
xem các con trẻ của các người”
(3 Nê Phi 17:21–23).*

Liahona, Tháng Mười Năm 2012

CÁC SỨ ĐIỆP

- 4** Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Một Bí Quyết để Có Được Gia Đình Hạnh Phúc
 Bài của Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf
- 8** Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ: Tôn Trọng Các Giao Ước của Chúng Ta

CÁC BÀI ĐẶC BIỆT

- 22** Giúp Giới Trẻ Có Được Những Kinh Nghiệm Thuộc Linh
 Bài của Melissa Merrill
Năm cách để khuyến khích những kinh nghiệm đưa đến sự cải đạo.
- 28** Sách An Ma: Các Bài Học cho Ngày Nay
 Bài của Anh Cả Paul B. Pieper
Ba bài học từ dân Nê Phi có thể giúp chúng ta đáp ứng một cách thành công những thử thách trong thời kỳ chúng ta.

- 34** Làm Thế Nào để Sống Còn trong Lãnh Thổ của Kẻ Thù
 Bài của Chủ Tịch Boyd K. Packer
Tự khám phá nơi mình cách mà Đức Thánh Linh có thể là một ảnh hưởng hướng dẫn và bảo vệ như thế nào.

CÁC TIẾT MỤC

- 9** Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ: Cách Ăn Mặc và Diện Mạo
- 10** Sổ Tay Ghi Chép Đại Hội tháng Mười: Làm Trống Lịch Trình của Mình để Dành Chỗ cho Đại Hội
 Bài của Cheryl Burr
- 11** Phục Vụ trong Giáo Hội: Những Câu Trả Lời trong Trường Chủ Nhật
 Bài của Emma Addams
- 12** Điều Chúng Ta Tin: Cuộc Sống Biết Dự Phòng Chuẩn Bị Chúng Ta cho Tương Lai

- 14** Những Chuyện Nhỏ Nhặt và Tầm Thường
- 16** Nhà Cửa, Gia Đình của Chúng Ta: Giảng Dạy Sự Trinh Khiết và Đức Hạnh
 Bài của Matthew O. Richardson
- 20** Phúc Âm Kinh Điển: Giảng Dạy Sự Ngay Chính ở Nhà
 Bài của Anh Cả Delbert L. Stapley
- 38** Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau
- 74** Tin Tức của Giáo Hội
- 79** Các Ý Kiến cho Buổi Họp Tối Gia Đình
- 80** Cho Đến Khi Chúng Ta Gặp Lại Nhau: Những Điều Tốt Lành Vẫn Tiếp Tục Đến
 Bài của Caitlin A. Rush

NGOÀI BIA
 Hình ảnh minh họa do Cody Bell chụp.

42 Sự Trinh Khiết trong một Thế Giới Dâm Ô

Tám thành niên trẻ tuổi thảo luận cách làm thế nào để vẫn sống trinh khiết trong một thế giới không quý trọng sự trinh khiết.

Xem các em có thể tìm ra cái la bàn Liahona đã được giấu trong số báo này không. Lời gợi ý: Nó Ế có sử dụng cái la bàn Liahona không?

46 Hỏi và Đáp

Kính trọng chức tư tế của Thượng Đế có nghĩa là gì?

48 Hãy Khôn Ngoan và Hãy Làm một Người Bạn

*Bài của Anh Cả Robert D. Hales
Những người bạn tốt làm cho việc sống theo các lệnh truyền được dễ dàng.*

51 Cách Ăn Mặc cho một Buổi Khiêu Vũ

*Bài của Crystal Martin
Tôi bị cảm sốt để mặc một cái áo đầm hở vai, nhưng rồi tôi nhờ tới phước lành tộc trưởng của mình.*

52 Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ: Cách Ăn Mặc và Điện Mạ—"Hãy Để Cho Đức Thánh Linh Hướng Dẫn"

Bài của Mary N. Cook

54 Được Cùng Cổ bởi Lời Ngài

Bốn thanh thiếu niên nói về thời gian mà một câu thánh thư đến với tâm trí và giúp đỡ họ.

57 Tấm Bích Chương: Con Đường Thẳng và Hẹp

51

58 Tiến Triển từ Hội Thiếu Nhi

Đây là một số kinh nghiệm các em có thể mong đợi nơi Hội Thiếu Niên hay Hội Thiếu Nữ.

60 Amiga Thân Mến

*Bài của Maribel
Một lá thư gửi cho một người bạn lo lắng về việc rời Hội Thiếu Nhi.*

61 Chào Đón Một Thời Gian Mới của Cuộc Sống

*Bài của Marissa Widdison
Noah, Dylan, Patrick, và Ben đang chuẩn bị sẵn sàng để nhận chức tư tế.*

62 Bản Nhạc: Mời Chúa Giê Su Đến

63 Nhân Chứng Đặc Biệt: Tại Sao Việc Tôi Noi Theo Chúa Giê Su Kỳ Tô Một Cách Trung Tín Bất Cứ Tôi Đang Ở Đâu Là Điều Quan Trọng?

Bài của Anh Cả Dallin H. Oaks

64 Mang Hội Thiếu Nhi về Nhà: Các Phước Lành của Chức Tư Tế Có Sẵn cho Tất Cả Mọi Người

66 Gấp Đồi Phước Lành

*Bài của Richard M. Romney
Xin Giới Thiệu Sophie và Elodie, hai chị em sinh đôi 10 tuổi từ Madagascar.*

68 Tôi Cũng Không Thể Được Làm Phép Báp Têm Sao?

*Bài của Hilary Watkins Lemon
Paulo sáu tuổi phấn khởi để trở thành một tín hữu của Giáo Hội.*

70 Dành cho Trẻ Nhỏ

81 Các Nhân Vật trong Thánh Thư Sách Mạt Môn

**THÁNG MƯỜI NĂM 2012 QUYỂN 14 SỐ 3
LIAHONA 10490 435**

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Nhóm Tác Số Mười Hai Vị Sứ Đồ: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chủ Bút: Craig A. Cardon

Cố Vấn: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Giám Đốc Điều Hành: David T. Warner

Giám Đốc Dịch Vụ Hỗ Trợ Gia Đình và Tín Hữu: Vincent A. Vaughn

Giám Đốc Các Tạp Chí Giáo Hội: Allan R. Loyborg

Giám Đốc Thương Mại: Garff Cannon

Chủ Bút Điều Hành: R. Val Johnson

Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: LaRene Porter Gaunt

Phụ Tá Xuất Bản: Melissa Zenteno

Nhóm Tác Giả và Biên Tập: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julie Woodbury

Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật: J. Scott Knudsen

Giám Đốc Nghệ Thuật: Tadd R. Peterson

Nhóm Thiết Kế: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Điều Phối Viên Intellectual Property: Collette Nebeker Aune

Quản Lý Sản Xuất: Jane Ann Peters

Nhóm Sản Xuất: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Phụ Trách Bản In: Jeff L. Martin

Giám Đốc Ấn Loát: Craig K. Sedgwick

Giám Đốc Phân Phối: Evan Larsen

Công việc phiên dịch: Bolinda Sok

Về việc mua bảo dài hạn và giá biểu ngoài Hoa Kỳ và Canada, xin liên lạc Trung Tâm Phát Hành của Giáo Hội tại địa phương của các anh chị em. Xin gửi mua bảo dài hạn ở Hoa Kỳ và Canada tại Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Số điện thoại đặt mua bảo dài hạn là: 1-800-537-5971.

Xin gửi các bản thảo và mọi thắc mắc đến liahona.lds.org; qua e-mail đến liahona@ldschurch.org; hay bằng đường bưu điện đến *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là "la bàn" hay "vật chỉ hướng") được xuất bản bằng tiếng Albany, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mông Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Kỳ xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

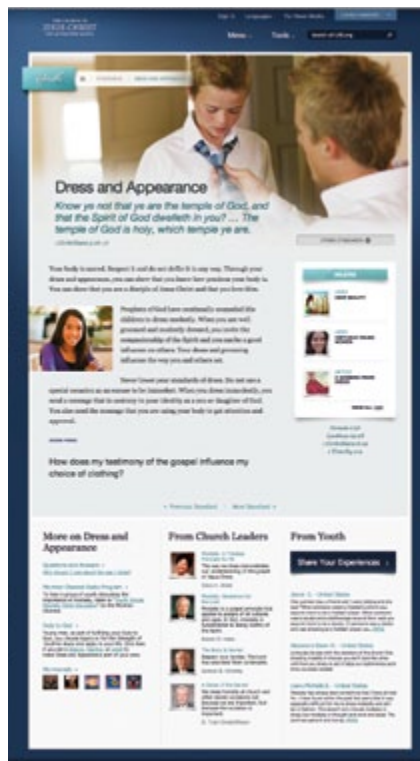
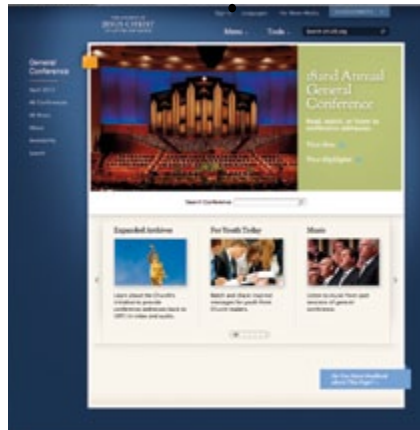
© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Giữ bản quyền. In tại Hoa Kỳ.

Bài vở và tài liệu đọc trong tạp chí *Liahona* có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Tài liệu đọc có thể không được phép sao lại nếu có những điều luật hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú nói hình ảnh. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2012 Vol. 14 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Xem Thêm Trực Tuyến Liahona.lds.org

DÀNH CHO NGƯỜI LỚN

Sau khi đọc về sự tha thứ trong Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn (trang 4), các anh chị em cũng có thể muốn đọc bài nói chuyện tại đại hội trung ương cuối cùng của Chủ Tịch James E. Faust, "Quyền Năng Chúa Lành của Sự Tha Thứ" (Tháng Tư năm 2007), tại conference.lds.org.

DÀNH CHO GIỚI TRẺ

Ở trang 52, Mary N. Cook giải thích cảm nghĩ tôn kính của chúng ta đối với đền thờ có thể hướng dẫn cách ăn mặc của chúng ta. Tại trang mạng youth.lds.org, các em có thể tìm hiểu thêm về "Cách Ăn Mặc và Diện Mạo" và bất cứ tiêu chuẩn nào khác từ sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*.

DÀNH CHO THIẾU NHI

Các em có thể đọc về hai chị em sinh đôi tên là Elodie và Sophie từ Madagascar trong "Gặp Đôi Phước Lành" (trang 66) và xem một số tấm hình ngộ nghĩnh của chúng tại trang mạng liahona.lds.org.

BẢNG NGÔN NGỮ CỦA CÁC EM

Tạp chí *Liahona* và các tài liệu khác của Giáo Hội có sẵn bằng nhiều ngôn ngữ tại languages.lds.org.

CÁC CHỦ ĐỀ TRONG SỐ BÁO NÀY

Các con số tiêu biểu cho trang đầu của bài báo.

Ăn Mặc, 9, 51, 52

Bạn Hữu, 48

Các vị tiên tri, 28

Cầu nguyện, 38

Chúa Giê Su Ky Tô, 62, 63

Chức tư tế, 46, 64

Đại hội trung ương, 10

Đền Thờ, 8, 52

Đức tin, 39, 80

Gia đình, 4, 16, 20, 22,

38, 66

Giảng dạy, 16, 20

Giao ước, 8

Học thánh thư, 11, 54

Hội Thiếu Niên, 58, 73

Hội Thiếu Nữ, 58, 60

Lịch Sử Gia Đình, 14

Lòng tử tế, 28

Ngày Sa Bát, 40

Nghịch cảnh, 28

Phép Báp Têm, 68

Sách Mặc Môn, 28, 81

Sự cải đạo, 39

Sự chuẩn bị, 12

Sự làm việc, 12

Sự lãnh đạo, 20

Sự phục vụ, 20, 39

Sự tha thứ, 4

Sự thông sáng, 48

Sự trinh khiết, 16, 42

Sự tự túc, 12

Sự vâng lời, 40, 57

Tấm gương, 40

Vai trò làm cha mẹ, 16,

20, 22

Bài của Chủ Tịch
Dieter F. Uchtdorf

Đệ Nhị Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

MỘT BÍ QUYẾT ĐỂ CÓ ĐƯỢC Gia Đình Hạnh Phúc

Nhà đại văn hào người Nga là Leo Tolstoy bắt đầu viết quyển tiểu thuyết *Anna Karenina* với những lời này: “Các gia đình hạnh phúc đều giống nhau; mỗi gia đình không hạnh phúc thì khổ sở theo cách riêng của mỗi gia đình.”¹ Mặc dù tôi không biết chắc như Tolstoy rằng các gia đình hạnh phúc đều giống nhau, nhưng tôi đã khám phá ra một điều là hầu hết các gia đình đó đều có điểm chung: họ có một cách để tha thứ và quên đi những điều không hoàn hảo của những người khác và tìm kiếm điều tốt lành.

Mặt khác, những người trong các gia đình không hạnh phúc thường chê trách, oán giận và dường như không thể bỏ qua những điều xúc phạm trong quá khứ.

Những người không hạnh phúc bắt đầu với câu: “Vâng, nhưng . . .” Một người nói: “Vâng, nhưng anh không biết là chị ấy làm phật lòng tôi đến mức nào.” Người khác nói: “Vâng, nhưng chị không biết anh ấy ghê gớm đến mức nào.”

Có lẽ cả hai người đều đúng; có lẽ chẳng có người nào đúng cả.

Có nhiều mức độ xúc phạm. Có rất nhiều mức độ phật lòng. Nhưng điều tôi thấy thì thường là chúng ta biện minh cho cơn giận dữ của mình và thỏa mãn lương tâm của mình bằng cách tự kể cho mình nghe những câu chuyện về các động cơ của những người khác mà lên án hành động của họ là không thể tha thứ và ích kỷ trong khi đồng thời tự hào về các động cơ của mình là trong sáng và vô tội.

Con Chó của Vị Hoàng Tử

Có một câu chuyện xưa ở xứ Wales từ thế kỷ thứ 13 về một vị hoàng tử trở về nhà và thấy máu nhỏ giọt từ mặt con chó của mình. Ông ta vội chạy vào bên trong và kinh hoàng không thấy đứa con sơ sinh của mình và cái nôi của nó thì lật úp. Trong cơn giận dữ, vị hoàng tử rút gươm ra và giết chết con chó. Chẳng bao lâu sau đó, ông ta nghe tiếng khóc của con trai mình—đứa bé còn sống! Nằm cạnh đứa bé là một con chó sói đã chết. Thật ra, con chó đã bảo vệ đứa con sơ sinh của vị hoàng tử bằng cách chống lại con chó sói hung dữ.

Mặc dù câu chuyện này bi thảm nhưng nó đã nêu rõ một điểm. Điểm này có thể cho thấy rằng câu chuyện chúng ta tự kể cho mình nghe về lý do tại sao những người khác hành động theo một cách nhất định nào đó thì không phải lúc nào cũng phù hợp với những sự kiện—đôi khi chúng ta còn không muốn biết những sự kiện đó nữa. Chúng ta thà cảm thấy tự biện minh trong cơn giận dữ của mình bằng cách tỏ ra cay đắng và oán giận. Đôi khi những cảm nghĩ oán giận này có thể kéo dài nhiều tháng hay nhiều năm. Đôi khi chúng có thể kéo dài suốt đời.

Một Gia Đình Chia Rẽ

Một người cha không thể nào tha thứ cho đứa con trai của mình đã rời bỏ con đường mà nó đã được dạy dỗ. Người con trai đó có bạn bè mà người cha không chấp nhận, và nó đã làm nhiều điều trái ngược với điều cha của nó nghĩ là nó cần phải làm. Điều này gây ra cảnh chia rẽ

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

“Khi các anh chị em chuẩn bị mỗi bài học, hãy tự hỏi làm thế nào nguyên tắc này giống như một điều gì đó mà những người trong gia đình đã cảm nhận được trong cuộc sống riêng của họ” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 171). Hãy cân nhắc việc mời những người trong gia đình chia sẻ những kinh nghiệm tích cực mà họ đã có hoặc đã quan sát về sự tha thứ. Hãy thảo luận những kinh nghiệm này, bằng cách nhấn mạnh đến các phước lành của sự tha thứ. Hãy kết luận bằng cách chia sẻ chứng ngôn về tầm quan trọng của việc tha thứ lẫn nhau.

giữa cha và con, và ngay khi có thể được, đưa con bỏ nhà ra đi và không bao giờ trở lại. Họ hiếm khi nói chuyện với nhau nữa.

Người cha đã cảm thấy có lý do chính đáng không? Có lẽ.

Đứa con đã cảm thấy có lý do chính đáng không? Có lẽ.

Tôi chỉ biết rằng gia đình này đã bị chia rẽ và không có hạnh phúc vì cả cha lẫn con đã không thể tha thứ cho nhau. Họ đã không thể bỏ qua những ký ức đắng cay mà họ đã có đối với nhau. Lòng họ đầy giận dữ thay vì yêu thương và tha thứ. Mỗi người đã tự tước đoạt cơ hội để ảnh hưởng tốt cho cuộc sống của người kia. Sự chia rẽ giữa họ dường như quá sâu và quá rộng đến nỗi mỗi người trở thành một tù nhân tinh thần trên hòn đảo tình cảm của mình.

May mắn thay, Cha Thiên Thượng Vĩnh Cửu nhân từ và đầy thông sáng đã cung ứng những phương tiện để khắc phục khoảng cách kiêu ngạo này. Sự Chuộc Tội vĩ đại và vô hạn là hành động tha thứ và hòa giải tối cao. Tính chất trọng đại của Sự Chuộc Tội vượt quá sự hiểu biết của tôi, nhưng tôi hết lòng và hết tâm hồn làm chứng về thực tế và quyền năng tột bậc của Sự Chuộc Tội này. Đấng Cứu Rỗi đã hy sinh để chuộc tội lỗi của chúng ta. Qua Ngài, chúng ta nhận được sự tha thứ.

Không Có Gia Đình Nào Là Toàn Hào Cả

Không có ai trong chúng ta mà không có tội lỗi cả. Mỗi người chúng ta đều làm điều lầm lỗi, kể cả các anh chị em và tôi. Chúng ta đều đã bị tổn thương. Chúng ta đều đã làm tổn thương người khác.

Chính là qua sự hy sinh của Đấng Cứu Rỗi chúng ta mới có thể đạt được sự tôn cao và cuộc sống vĩnh cửu. Khi chúng ta chấp nhận con đường của Ngài và khắc phục tính kiêu ngạo của mình bằng cách làm mềm lòng mình, chúng ta có thể mang sự hòa giải và tha thứ đến cho gia đình và cuộc sống cá nhân của mình. Thượng Đế sẽ giúp chúng ta trở nên có lòng khoan dung hơn, sẵn lòng hơn để cố gắng làm việc thiện, là người đầu tiên để xin lỗi cho dù không phải là lỗi của mình, bỏ qua và không nuôi dưỡng lòng oán hận cũ xưa nữa. Xin cảm tạ Thượng Đế là Đấng đã ban cho Con Trai Độc Sinh của Ngài và cảm tạ Vị Nam

Tử là Đấng đã phó mạng sống cho chúng ta.

Chúng ta có thể cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế ban cho chúng ta mỗi ngày. Chúng ta không thể tự hy sinh một chút cho đồng bào của mình như đã được dạy trong bài thánh ca ưa thích “Because I Have Been Given Much (Vì Tôi Đã Được Ban Cho Thật Nhiều) hay sao?”² Chúa đã mở cánh cửa cho chúng ta để được tha thứ. Chẳng phải là điều đúng duy nhất để gạt bỏ tính ích kỷ và kiêu ngạo của mình và bắt đầu mở cánh cửa tha thứ đầy ơn phước đó cho những người đang gây khó khăn cho chúng ta—nhất là tất cả những người trong gia đình của chúng ta sao?

Cuối cùng, hạnh phúc không từ sự toàn hảo mà ra mà từ việc áp dụng các nguyên tắc thiêng liêng, ngay cả trong những bước nhỏ. Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã tuyên bố: “Hạnh phúc trong cuộc sống gia đình hầu như có thể đạt được khi được đặt trên những lời giảng dạy của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Các cuộc hôn nhân và các gia đình thành công được thiết lập và duy trì trên các nguyên tắc về đức tin, sự cầu nguyện, hối cải, *tha thứ*, kính trọng, yêu thương, trầm ẩn, việc làm và những sinh hoạt giải trí lành mạnh.”³

Sự tha thứ được đặt vào vị trí ngay ở giữa các lễ thật giản dị này, được đặt trên kế hoạch hạnh phúc của Cha Thiên Thượng. Vì sự tha thứ kết nối với các nguyên tắc này nên nó kết nối với con người. Đó là một bí quyết, mở các cánh cửa bị khóa, đó là sự khởi đầu của một con đường lương thiện, và đó là một trong những niềm hy vọng sáng lạn nhất của chúng ta cho một gia đình hạnh phúc.

Cầu xin Thượng Đế giúp chúng ta trở nên có lòng khoan dung hơn một chút trong gia đình mình, tha thứ cho nhau hơn và có lẽ còn tha thứ cho bản thân mình nữa. Tôi cầu nguyện rằng chúng ta có thể cảm nhận được sự tha thứ như là một cách tuyệt vời mà trong đó hầu hết các gia đình hạnh phúc đều giống nhau. ■

GHI CHÚ

1. Leo Tolstoy, *Anna Karenina*, do Constance Garnett phiên dịch (2008), 2.
2. “Because I Have Been Given Much (Vì Tôi Đã Được Ban Cho Thật Nhiều)” *Hymns*, số 219.
3. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, 129; sự nhấn mạnh được thêm vào.

Sự Cầu Nguyện và Bình An

Bài của Lauren W.

Một buổi tối nọ tôi cãi lại mẹ tôi và cảm thấy rất buồn. Nên tôi quyết định sẽ cầu nguyện. Mặc dù tôi bực bội và không muốn “là thánh thiện,” nhưng tôi biết việc cầu nguyện sẽ giúp tôi cảm thấy vui vẻ và ít tranh cãi hơn. Sau khi mẹ tôi rời phòng thì tôi bắt đầu cầu nguyện. “Thưa Cha Thiên Thượng, con đến cùng Cha buổi tối hôm nay bởi vì . . .” Không. Tôi mở mắt ra và không khoanh tay lại nữa; điều đó nghe ngược ngạo quá. Tôi thử lại lần nữa. “Thưa Cha Thiên Thượng, con cần . . .” Điều đó cũng nghe kỳ quá. Tôi cảm thấy Sa Tan đang thúc giục tôi đầu hàng không cầu nguyện với Cha Thiên Thượng để xin Ngài giúp đỡ.

Đột nhiên tôi được thúc giục để nói cảm ơn! Thế là tôi làm theo, và những ý nghĩ bắt đầu nảy ra từ tâm trí tôi về rất nhiều điều tôi có thể cảm tạ Cha Thiên Thượng. Khi đã cảm ơn Ngài xong, tôi thảo luận vấn đề sắp tới.

Sau đó, tôi cảm thấy bình an trong lòng mình, cảm giác thuộc linh ám áp rằng tôi biết Cha Thiên Thượng và cha mẹ tôi yêu thương tôi và tôi là con của Thượng Đế. Tôi đã có thể xin lỗi mẹ tôi và chấp nhận lời xin lỗi của bà.

Sự Tha Thứ Mang Đến Hạnh Phúc

Chủ Tịch Uchtdorf dạy rằng chúng ta cần phải tha thứ những người trong gia đình của mình. Hãy xem những sự lựa chọn của Joseph và Anna đã ảnh hưởng đến gia đình của chúng như thế nào.

Joseph và em gái của nó là Anna đang chơi với nhau. Anna giật lấy món đồ chơi của Joseph. Joseph sẽ làm gì?

Joseph trở nên tức giận Anna.

Anna khóc. Mẹ của Joseph phạt nó vì đã đánh nhau với em gái nó. Joseph hối hận vì đã chọn điều sai.

Joseph tha thứ cho Anna và tìm một món đồ chơi khác để chơi.

Chúng chơi với nhau vui vẻ. Mẹ của chúng hài lòng thấy Joseph tử tế với em gái của nó và giữ không khí hòa thuận trong gia đình. Joseph cảm thấy vui sướng vì đã chọn để tha thứ.

Về sau, Joseph và Anna cần phải giúp mẹ chúng chuẩn bị bữa ăn tối. Joseph không giúp. Anna sẽ làm gì?

Anna than phiền với mẹ nó. Anna tranh luận về việc phải làm việc một mình. Tại bữa ăn tối, mọi người đều không vui vì cuộc tranh luận đó.

Anna tha thứ cho Joseph và giúp sửa soạn bữa ăn tối. Mẹ của chúng biết ơn về sự giúp đỡ của Anna. Gia đình vui hưởng bữa ăn tối bên nhau. Anna cảm thấy vui vì đã chọn để tha thứ.

Những lựa chọn của các em để tha thứ ảnh hưởng đến hạnh phúc gia đình như thế nào?

Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Tôn Trọng Các Giao Ước của Chúng Ta

Việc thăm viếng giảng dạy là một cách bày tỏ vai trò môn đồ của chúng ta và để tôn trọng các giao ước khi chúng ta phục vụ và củng cố lẫn nhau. Giao ước là một lời hứa thiêng liêng và lâu dài giữa Thượng Đế và con cái của Ngài. Anh Cả Russell M. Nelson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Khi biết rằng mình là con cái của giao ước, chúng ta biết mình là ai và Thượng Đế trông mong điều gì nơi chúng ta” “Luật pháp của Ngài được ghi vào lòng chúng ta. Ngài là Thượng Đế của chúng ta và chúng ta là dân của Ngài.”¹

Là các giảng viên thăm viếng, chúng ta có thể củng cố những người chúng ta đi thăm trong các nỗ lực của họ để tuân giữ các giao ước thiêng liêng của họ. Khi làm như vậy, chúng ta giúp họ chuẩn bị cho các phước lành của cuộc sống vĩnh cửu. “Mỗi phụ nữ trong Giáo Hội này đã lập giao ước với Chúa đều có một lệnh truyền thiêng liêng để giúp cứu vớt các linh hồn, để hướng dẫn các phụ nữ của thế gian, để củng cố mái gia đình của Si Ôn, và xây đắp vương quốc của Thượng Đế.”² Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ.

Khi lập và tuân giữ các giao ước thiêng liêng, chúng ta trở thành những công cụ trong tay của Thượng Đế. Chúng ta sẽ có thể nhấn mạnh đến niềm tin của mình và củng cố đức tin lẫn nhau nơi Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Từ Thánh Thư

1 Nê Phi 14:14; Mô Si A 5:5–7; 18:8–13;
Giáo Lý và Giao Ước 42:78; 84:106

GHI CHÚ

1. Russell M. Nelson, “Giao Ước,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 88.
2. M. Russell Ballard, “Women of Righteousness,” *Liahona*, tháng Mười Hai năm 2002, 39.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2012), 112.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Các giao ước của tôi củng cố tôi bằng cách nào?
2. Làm thế nào tôi giúp các chị em phụ nữ mà tôi trông nom tuân giữ các giao ước của họ?

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Năm 1833, Chúa đã mặc khải cho Tiên Tri Joseph Smith biết rằng đền thờ là “nơi dành cho tất cả các thánh hữu dâng lời tạ ơn.” Đó cũng là “nơi học hỏi cho tất cả những ai được kêu gọi làm công việc giáo vụ trong tất cả các chức vụ và sự kêu gọi của họ; để họ có thể được hoàn hảo trong sự hiểu biết giáo vụ của mình, về lý thuyết, về nguyên tắc, và về giáo lý, về mọi điều liên quan tới vương quốc của Thượng Đế trên thế gian” (GLGU 97:13–14).

Vào đầu thập niên 1840, các chị em Hội Phụ Nữ ở Nauvoo, Illinois, đã giúp nhau chuẩn bị cho các giáo lễ đền thờ. Trong các giáo lễ thuộc chức tư tế cao hơn mà Các Thánh Hữu Ngày Sau đã nhận được trong Đền Thờ Nauvoo, thì “quyền năng của sự tin kính được biểu hiện rõ rệt” (GLGU 84:20). “Khi Các Thánh Hữu tuân giữ các giao ước của họ, thì quyền năng này củng cố và hỗ trợ chúng ta qua những thử thách của họ trong những năm tháng sắp tới.”³

Trong Giáo Hội ngày nay, những người nam và người nữ trung tín trên khắp thế giới phục vụ trong đền thờ và tiếp tục tìm kiếm sức mạnh trong các phước lành là những điều chỉ có thể nhận được qua các giao ước đền thờ mà thôi.

Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

CÁCH ĂN MẶC VÀ DIỆN MẠO

Trong thế giới ngày nay, nhiều người không hiểu hoặc không kính trọng tính chất thiêng liêng của thể xác thì Các Thánh Hữu Ngày Sau nổi bật nhờ cách ăn mặc sao để cho thấy chúng ta biết thể xác của mình quý báu biết bao (xin xem *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* [cuốn sách nhỏ, 2011], 6–8). Ở trang 52 của số báo này, Mary N. Cook, đệ nhất cố vấn trong chủ tịch đoàn trung ương Hội Thiếu Nữ, thảo luận tiêu chuẩn này:

“Khi một đền thờ được xây cất, người ta tập trung vào việc chăm sóc rất cẩn thận để chắc chắn rằng đền thờ được bảo vệ và trang trí một cách tuyệt mỹ ở bên trong cũng như bên ngoài. Một bí quyết để hoạch định xây cất các đền thờ là hiểu rằng đền thờ *tượng trưng* cho Chúa—đó là nhà của Ngài. Chúng ta *kính trọng* đền thờ là những công trình kiến trúc thiêng liêng mà chỉ có những người xứng đáng mới có thể bước vào. Chúng ta *tôn kính* đền thờ vì các giáo lễ thiêng liêng và giao ước mà chúng ta dự phần vào đã làm cho chúng ta có thể trở lại cùng Cha Thiên Thượng.

“Thể xác của các em là quý báu hơn ngôi đền thờ tuyệt mỹ nhất trên thế gian. Em là con trai hay con gái yêu dấu của Thượng Đế!” Các nguyên tắc giống nhau này—sự đại diện, kính trọng và tôn kính—còn áp dụng nhiều hơn nữa cho sự chăm sóc và bảo vệ mà em đã mang đến cho thân thể của mình.”

Những đề nghị sau đây có thể giúp các anh chị em giảng dạy cho con cái của mình các nguyên tắc đúng đắn về cách ăn mặc và diện mạo. Cũng nên nhớ rằng tấm gương của các anh chị em về việc ăn mặc trang nhã sẽ dạy cho con cái của các anh chị em biết rằng việc ăn mặc thích hợp thật quan trọng biết bao.

Đề Nghị để Giảng Dạy Giới Trẻ

- Đọc với đứa con tuổi thiếu niên của mình phần về cách ăn mặc và diện mạo trong sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*. Việc làm như vậy sẽ mang đến cho các anh chị em một cơ hội để thảo luận các giáo lý, phước lành, và những lời cảnh cáo về tiêu chuẩn này và trả lời bất cứ câu hỏi nào mà con trai hay con gái của các anh chị em có thể có.
- Hãy cân nhắc việc tổ chức buổi họp tối gia đình về tầm quan trọng của việc ăn mặc và diện mạo. Các anh chị em có thể hỏi gia đình mình: Nếu Chúa hiện diện ở nhà thờ với con, con sẽ muốn ăn mặc như thế nào? Con sẽ muốn tự mình trình diện với Ngài như thế nào? Con cảm thấy như thế nào khi ăn mặc trang nhã? Các anh chị em cũng có thể thảo luận cách ăn mặc thích hợp cho những cơ hội khác, chẳng hạn như trường học, sở làm hoặc những bữa tiệc tùng.

Đề Nghị về Việc Giảng Dạy Con Cái

- Quần áo chúng ta tiêu biểu cho điều gì là quan trọng đối với chúng ta. Để minh họa nguyên tắc này, hãy cân nhắc việc tổ chức một buổi họp tối gia đình trong đó mọi người đều ăn mặc giống như người truyền giáo hay ăn mặc chỉnh tề nhất cho ngày Chủ Nhật.
- Ngay cả lúc còn nhỏ tuổi, con cái cũng có thể bắt đầu ăn mặc một cách trang nhã. Xem lại với con cái của mình phần hướng dẫn ở trang 7 của sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* và cung cấp loại quần áo tôn trọng triệt để những chỉ dẫn đó. ■

THÁNH THƯ DẠY VỀ CÁCH ĂN MẶC VÀ DIỆN MẠO

Sáng Thế Ký 1:27;
1 Cô Rinh Tô 6:19;
An Ma 1:27

Sổ Tay Ghi Chép Đại Hội Tháng Mười

“Những điều gì ta là Chúa đã nói, ta đã nói, . . . dấu bằng chính tiếng nói của ta hoặc bằng tiếng nói của các tôi tớ ta thì cũng như nhau” (GLGU 1:38).

Làm Trống Lịch Trình của Mình để Dành Chỗ cho Đại Hội

Bài của Cheryl Burr

Vì thời giờ của chúng tôi đã không bận rộn với những sinh hoạt đặc biệt nên chúng tôi đã có thể cảm nhận được Thánh Linh hơn trong khi chúng tôi lắng nghe đại hội trung ương.

Cách đây nhiều năm, khi sáu đứa con của mình còn nhỏ, chúng tôi quyết định rằng chúng tôi muốn làm cho đại hội trung ương có ý nghĩa hơn đối với chúng tôi. Chúng tôi nói về việc xem đại hội với tâm trí sáng sủa và cơ thể thư thái thì quan trọng biết bao. Đại hội là một thời gian quan trọng để nhận chỉ dẫn từ các vị tiên tri hiện nay của chúng ta. Vậy nên chúng tôi đề ra một mục tiêu không hoạch định bất cứ điều gì thêm trong một vài ngày trước đại hội và trong thời gian cuối tuần đại hội. Chúng tôi tô đậm những ngày đó trên tờ lịch của mình, và mỗi người chúng tôi cam kết không hoạch định thêm những sinh hoạt nào vào những ngày đó.

Nếu các anh chị em chọn một phương pháp tương tự, thì phương pháp đó sẽ độc nhất vô nhị đối với gia đình và hoàn cảnh của các anh chị em, nhưng gia đình chúng tôi định nghĩa “các sinh hoạt thêm” là tham dự các sinh hoạt trong trường, mời các trẻ em trong khu xóm đến chơi, sinh hoạt với bạn bè ở xa nhà, tổ chức tiệc tùng hay bữa ăn tối với bạn bè hay thân quyến, làm những dự án hay làm vườn ở giữa hay trong các phiên họp đại hội, để các dự án của trường học cho đến phút cuối, và chấp nhận thêm chỉ định ở sở làm.

Khi tuần lễ trước khi đại hội trung ương đến, đôi khi rất khó để từ chối các sinh hoạt này, nhưng hầu hết thời gian những người trong gia đình chúng tôi đều vui vẻ chọn điều đúng để đáp ứng mục tiêu của chúng tôi. Chúng tôi thấy rằng các đứa con nhỏ hơn đều muốn góp phần vào đại hội trung ương. Tôi nghĩ đó là nhờ vào việc chúng tôi nhắc đi nhắc lại tầm quan trọng của đại hội trong suốt tuần lễ trước.

Tôi rất vui sướng để báo cáo rằng việc giữ cho lịch trình của chúng tôi được rảnh rỗi vào những ngày trước khi và trong lúc đại hội trung ương đã hoàn toàn thay đổi kinh nghiệm của gia đình chúng tôi. Tâm trí chúng tôi được chuẩn bị cho đại hội. Thời giờ của chúng tôi đã không bận rộn với những sinh hoạt đặc biệt nên chúng tôi đã có thể cảm nhận được Thánh Linh khi ngồi xuống lắng nghe những lời khuyên dạy của các vị lãnh đạo của mình.

Chúng tôi đã giữ vững mục tiêu của mình từ đại hội này đến đại hội khác vì điều đó đã làm mái gia đình chúng tôi tràn đầy cảm giác bình an. Mặc dù một vài đứa con của chúng tôi không còn sống chung ở nhà nữa, nhưng chúng tôi vẫn khuyến khích chúng làm trống lịch trình của chúng một vài ngày trước và trong lúc đại hội như chúng tôi làm ở nhà. Chúng tôi cũng cố gắng hoạch định thời giờ để xem một phiên họp đại hội chung với toàn thể gia đình. Tôi hy vọng rằng khi con cái chúng tôi kết hôn và có con thì chúng vẫn sẽ tiếp tục nêu cao tầm quan trọng của việc bảo vệ kinh nghiệm đại hội của chúng bằng cách làm trống lịch trình của chúng để dành chỗ cho đại hội. ■

LÀM ĐẠI HỘI THÀNH MỘT ƯU TIÊN

“Hãy quyết định từ bây giờ việc làm cho đại hội trung ương thành ưu tiên trong cuộc sống của các anh chị em. Hãy quyết định phải lắng nghe kỹ và tuân theo những điều giảng dạy đã được đưa ra.”

Anh Cả Paul V. Johnson thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười, “Các Phước Lành của Đại Hội Trung Ương,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2005, 52.

NHỮNG CÂU TRẢ LỜI TRONG TRƯỜNG CHỦ NHẬT

Bài của Emma Addams

Tôi có khuynh hướng tìm kiếm những câu trả lời—cho những thử thách của mình để cầu xin Chúa giúp tôi tìm ra một điều mà sẽ sửa đổi mọi thứ. Tôi đã học được rằng một phương pháp như vậy có thể làm phức tạp hóa những sự việc một cách quá mức.

Trong khi giảng dạy lớp Giáo Lý Phúc Âm trong tiểu giáo khu của mình, tôi đã quyết định phải đặt ra những câu hỏi sâu sắc đòi hỏi phải suy ngẫm và những câu trả lời lớn lao, mới mẻ và sâu sắc. Nói cách khác, tôi muốn tránh việc đọc thuộc lòng cùng “các câu trả lời trong Trường Chủ Nhật” mà các tín hữu trong tiểu giáo khu dường như đưa ra mỗi tuần.

Trong khi nghiền ngẫm quyển Kinh Tân Ước trong việc chuẩn bị, thì tôi để ý thấy từ *ở* được lặp đi lặp lại nhiều lần trong đó. Ví dụ, Giảng 15:10 nói: “Nếu các ngươi vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ *ở* trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ *ở* trong sự yêu thương Ngài” (sự nhấn mạnh được thêm vào).

Trong Lời Cầu Nguyện Hộ của Ngài, Đấng Cứu Rỗi đã cầu nguyện rằng các môn đồ của Ngài “cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta” và “Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một” (Giăng 17:21, 23).

Tôi đã tìm kiếm nhiều điều, một điều trong đó là cách tôi có thể hiệp một với Chúa, cách tôi có thể *ở* trong tình yêu thương của Ngài, và do đó cách tôi có thể phát triển thêm tính kiên nhẫn—kiên nhẫn tôi rất cần có để biến những kinh nghiệm của mình từ những kinh nghiệm làm tôi kiệt sức thành những kinh nghiệm giúp tăng thêm sinh lực cho tôi và thánh hóa tôi.

Trở trêu thay, trong khi tôi tìm kiếm để hiểu được từ *ở* lẫn sự giải đáp cho những thử thách khó khăn tôi gặp phải mỗi ngày, thì cuối cùng tôi được đưa trở lại những câu trả lời chính xác trong Trường Chủ Nhật mà tôi đã cố gắng tránh. Tôi tìm ra sự giải đáp cho những thử thách của mình bằng cách đọc thánh thư, cầu nguyện hằng ngày, phục vụ gia đình tôi và những người khác, tham dự đền thờ cùng các buổi họp ngày Chủ Nhật. Tôi biết rằng những điều giản dị đó tạo ra sự khác biệt giữa việc chịu đựng và chịu đựng giỏi với lòng kiên nhẫn.

Những câu trả lời trong Trường Chủ Nhật thật sự là những câu trả lời hay nhất. ■

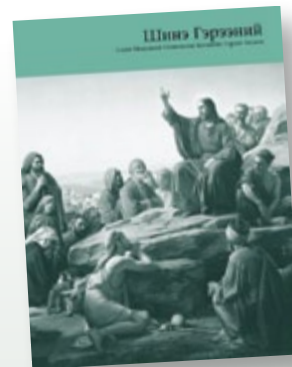
NUÔI DƯỠNG ĐỨC TIN CỦA CHÚNG TA

“Phục vụ, học hỏi, cầu nguyện và thờ phượng là bốn nền tảng trong việc làm hoàn hảo và ‘gia thêm cho đức tin anh em điều

chi còn kém.’ (1 Tê Sa Lô Ni Ca 3:10.) Nếu ngừng nuôi dưỡng đức tin của mình trong bất cứ cách nào trong bốn cách cụ thể này, chúng ta có thể bị tổn thương. . . .

“Trong một thế giới chai đá, Chúa có thể xuyên thấu ý thức của chúng ta bằng cách sử dụng ‘gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời.’ (Ê Phê Sô 6:17; xin xem thêm Gia Rôm 1:12). Tuy nhiên, việc nghe cần phải là ‘lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình’ (Hê Bơ Rơ 4:2) và với sự phục vụ của Ky Tô hữu, như chúng ta đã nhiều lần nghe.”

Anh Cả Neal A. Maxwell (1926–2004) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds,” *Ensign*, tháng Năm năm 1991, 88.

SỬ DỤNG CÁC TÀI LIỆU ĐÃ ĐƯỢC GIÁO HỘI CHẤP NHẬN

“Các giảng viên và các vị lãnh đạo sử dụng thánh thư, những lời giảng dạy của các vị tiên tri ngày sau, và các tài liệu trong chương trình giảng dạy đã được chấp nhận để giảng dạy và làm chứng về các giáo lý phúc âm. Các tài liệu trong chương trình giảng dạy cho mỗi lớp học hay nhóm túc số đều được liệt kê trong *Instructions for Curriculum (Những Chỉ Dẫn về Chương Trình Giảng Dạy)*. Nếu cần, các giảng viên và các vị lãnh đạo bổ sung các tài liệu trong chương trình giảng dạy với các tạp chí Giáo Hội, nhất là các số báo đại hội của tạp chí *Ensign* và *Liahona*.”

Handbook 2: Administering the Church (2010), 5.5.4.

Cuộc Sống Biết Dự Phòng

CHUẨN BỊ CHÚNG TA CHO TƯƠNG LAI

Các Thánh Hữu Ngày Sau tin vào việc luôn sẵn sàng và tự túc. Chúng ta tin vào việc chuẩn bị học vấn để có công ăn việc làm, chuẩn bị về mặt tài chính phòng khi túng thiếu, và chuẩn bị về mặt vật chất cho các thiên tai và những thử thách khác. Quan trọng nhất, chúng ta tin vào việc chuẩn bị phần thuộc linh cho Ngày Tái Lâm của Chúa Giê Su Ky Tô và được sống với Cha Thiên Thượng lần nữa. Phương pháp chuẩn bị này được gọi là cuộc sống biết dự phòng.

Cuộc sống biết dự phòng phản ảnh tính chất vĩnh cửu trung thực của chúng ta: chúng ta phải “tự hành động lấy một mình, chứ không bị tác động” (2 Nê Phi 2:26). Chúa muốn chúng ta phải có trách nhiệm và không phụ thuộc (xin xem GLGU 78:14). Ngài muốn chúng ta sống biết dự phòng vì con người chúng ta sẽ trở thành trong tiến trình của cuộc sống: có trách nhiệm, rộng rãi, chín chắn, nhân từ. Vì chúng ta càng tự túc thì chúng ta càng có thể giúp gia đình mình và những người khác hữu hiệu hơn. Làm thế nào chúng ta có thể cho người đói ăn nếu bản thân mình đang đói? Làm thế nào chúng ta có thể truyền đạt kiến thức nếu bản thân mình thiếu kiến thức? Làm thế nào chúng ta có thể xây đắp đức tin của những người khác

nếu bản thân mình thiếu đức tin? Các nguyên tắc về cuộc sống biết dự phòng gồm có những điều sau đây:

- Chuẩn bị. “Các người hãy chuẩn bị, các người hãy chuẩn bị cho những gì sắp đến, vì Chúa đã gần kề” (GLGU 1:11–12).
- Siêng năng cần cù. “Các người chớ lười biếng” (GLGU 42:42).
- “Hãy tìm kiếm sự hiểu biết, ngay cả bằng cách học hỏi và cũng bằng đức tin” (GLGU 88:118).

Khi các tín hữu Giáo Hội làm hết sức mình để tự lo liệu cho mình nhưng vẫn không thể đáp ứng được những nhu cầu cơ bản của mình thì họ phải tìm đến gia đình của họ trước hết để được giúp đỡ. Nếu sự giúp đỡ này không đủ, thì Giáo Hội có thể giúp đỡ. Các giám trợ và chủ tịch chi nhánh có thể sử dụng những nguồn tài nguyên từ “nhà kho của Chúa” để giúp đỡ các tín hữu (xin xem GLGU 82:18–19). Bất cứ sự phụ giúp nào từ Giáo Hội cũng nhằm giúp các tín hữu tự giúp mình và khuyến khích họ làm việc trong cuộc sống của họ. ■

Để biết thêm chi tiết, xin xem Sáng Thế Ký 41; GLGU 38:30.

“Tất cả chúng ta đều có trách nhiệm để chu cấp cho bản thân mình và gia đình mình về mặt vật chất lẫn tinh thần. Để chu cấp một cách cần kiệm, chúng ta cần phải thực hành các nguyên tắc của cuộc sống biết dự phòng; sống vui vẻ trong phạm vi mà mình có, hài lòng với điều mà mình có, tránh nợ nần quá đáng, và siêng năng dành dụm và chuẩn bị cho trường hợp túng thiếu khẩn cấp.

Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Hãy Trở Thành Những Người Chu Cấp Biết Dự Phòng về Phương Diện Vật Chất lẫn Tinh Thần,” *Liahona*, Tháng Năm năm 2009, 8.

Chúng ta có thể làm việc để trở nên tự túc trong những lãnh vực sau đây:

Sức mạnh thuộc linh: *Tin cậy nơi Chúa; tuân theo các giáo lệnh; cầu nguyện và học thánh thư hằng ngày; phục vụ những người khác.*

Sức khỏe thể chất: *Tuân theo Lời Thông Sáng; tập thể dục; ngủ đủ; thực hành việc cải thiện điều kiện vệ sinh và vệ sinh tốt.*

Việc làm: *Làm việc để tự lo cho nhu cầu của bản thân và của gia đình các anh chị em.*

Kho dự trữ ở nhà: *Dự trữ nước uống sạch và dần dần tích trữ kho thực phẩm mà các anh chị em thường xuyên ăn và một kho thực phẩm lâu dài hơn, chẳng hạn như ngũ cốc và đậu.*

Tài chính: *Đóng tiền thập phân và của lễ; tránh nợ nần không cần thiết; dành dụm tiền bạc dần dần.*

TRẢ LỜI NHỮNG CÂU HỎI

Một số người có thể muốn biết Các Thánh Hữu Ngày Sau có tích trữ thực phẩm không. Thật ra, chúng ta dự trữ thức ăn và nước để chuẩn bị cho những lúc mà thức ăn và nước sạch có thể trở nên khan hiếm hoặc khó kiếm được hay khi chặt vật về mặt tài chính trong gia đình. Trong trường hợp khẩn cấp, những người dự trữ thức ăn sẽ cảm thấy yên tâm hơn và sẽ có thể giúp đỡ gia đình và láng giềng của họ một cách hữu hiệu hơn qua cơn khủng hoảng.

TỪ TRÁI SANG: NGÃY TÀI LÂM, TRANH DO GRANT ROMNEY CLAWSON HOA © IRI; HÌNH ẢNH DO CRAIG DIMOND, CHRISTINA SMITH, JOHN LUKE, VÀ ROBERT CASEY CHỤP © IRI; HÌNH QUẢ ANH ĐÀO DO DAVID STOKER CHỤP © 2008

Những Chuyện Nhỏ Nhặt và Tầm Thường

“Chính do những chuyện nhỏ nhặt tầm thường mà những chuyện lớn mới thành được” (An Ma 37:6).

CÁC VĨ NHÂN ĐƯỢC NHỚ ĐẾN

Newel K. Whitney (1795–1850)

Dưới, trái ở bên trong: Chân dung được chạm trổ của Newel K. Whitney. Dưới, phải ở bên trong: Căn lâu của cửa hàng Newel K. Whitney ở Kirtland, Ohio, là nơi tổ chức các buổi họp của Trường Tiên Tri và của Giáo Hội. Phần dưới cuối: Cửa hàng Whitney.

Newel Kimball Whitney sinh ra ở Vermont, Hoa Kỳ, vào ngày 5 tháng Hai năm 1795. Ông là một thương gia có tài và bắt đầu tình bạn cũng như hùn vốn kinh doanh với Sidney Gilbert. Trong những ngày đầu của công việc kinh doanh, họ thường xuyên phải đi làm việc. Vào một trong những chuyến đi kinh doanh, Newel gặp Elizabeth Ann Smith ở Kirtland, Ohio. Newel và Ann tìm hiểu nhau trong ba năm và kết hôn vào năm 1823.

Newel và Ann cùng nhau tìm kiếm lẽ thật và trong một thời gian, đã tham gia vào phong trào Campbellite mà tự xưng là đã phục hồi Kỳ Tô giáo thời xưa. Một đêm

nọ, Newel và Ann cầu nguyện “để biết được từ Chúa cách [họ] có thể nhận được ân tứ Đức Thánh Linh.” Ann mô tả khả tượng họ nhận được để trả lời cho lời cầu nguyện của họ: “Thánh Linh ngự trên chúng tôi và một đám mây bao phủ căn nhà của chúng tôi. . . . Sau đó chúng tôi nghe một tiếng nói từ trong mây vang ra: ‘Hãy chuẩn bị để tiếp nhận lời của Chúa, vì lời của Chúa sẽ đến.’”¹

Ngay sau khi sự đáp ứng cho lời cầu nguyện đó, vào tháng Mười năm 1830, những người truyền giáo Thánh Hữu Ngày Sau đến Kirtland. Vào tháng Mười Một, Newel và Ann chịu phép báp têm. Chỉ vài tháng

sau, Joseph và Emma Smith đến gõ cửa nhà của gia đình Whitney. Khi Joseph gọi tên Newel để chào, Newel không thể nói là ông biết tên Vị Tiên Tri, nên Joseph đáp: “Tôi là Tiên Tri Joseph; anh đã cầu nguyện để tôi đến đây, bây giờ anh muốn tôi làm gì nào?”² Sau đó gia đình Whitney cho gia đình Smith ở trọ trong vài tuần và cung cấp một ngôi nhà cho họ vào tháng Chín năm 1832.

Ngoài việc cung cấp một chỗ ở cho gia đình Smith, Newel cũng còn để cho Giáo Hội toàn bộ quyền sử dụng chỗ trên lầu của cửa hàng của ông. Tại cửa hàng của Whitney, các vị lãnh đạo Giáo Hội tổ chức các buổi họp và Trường Tiên Tri.

Vào tháng Mười Hai năm 1831, Newel được kêu gọi với tư cách là giám trợ thứ hai của Giáo Hội và về sau phục vụ với tư cách là người quản lý các hoạt động tài chính của Giáo hội, giúp Giáo Hội quản lý ngân quỹ của Giáo Hội và thoát cảnh nợ nần. Vào mùa thu năm 1838, gia đình Whitney dọn đi Far West, Missouri, nơi đó Newel một lần nữa được kêu gọi với tư cách là giám trợ, và 10 năm sau, ông và gia đình vượt qua các vùng đồng bằng đến Salt Lake City, nơi đó ông đã phục vụ với tư cách là Giám Trợ Chủ Tọa của Giáo Hội.

Newel qua đời vào ngày 24 tháng Chín năm 1850, ở Salt Lake City vì bệnh hô hấp.

GHI CHÚ

1. Elizabeth Ann Whitney, được trích dẫn trong Edward Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), 41–42.
2. Joseph Smith, được trích dẫn trong Elizabeth Ann Whitney, “A Leaf from an Autobiography,” *Woman’s Exponent*, ngày 15 tháng Tám năm 1878, 51.

Dan Jones (1810–62)

Kể từ khi Giáo Hội được tổ chức, đã có hơn một triệu người truyền giáo được kêu gọi, nhưng Dan Jones còn nhiều hơn là chỉ một người trong số một triệu người. Chủ tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đã nói về người truyền giáo xứ Wales: “Về con số người cải đạo, chắc chắn Dan Jones phải được tính vào khoảng một nửa tá người truyền giáo hữu hiệu nhất trong lịch sử của Giáo Hội.”¹

Trước khi là người truyền giáo, Dan di cư từ Wales đến Hoa Kỳ và làm việc trên Sông Mississippi với tư cách là thuyền trưởng một chiếc tàu chạy bằng hơi nước tên là *Maid of Iowa*, con tàu đó chở nhiều Thánh Hữu Ngày Sau đến Nauvoo, Illinois. Ông gia nhập Giáo Hội vào năm 1843 và trở thành bạn thân với Tiên Tri Joseph Smith.

Những công việc truyền giáo của Dan đã làm tròn lời tiên tri cuối cùng đã được ghi lại của Joseph Smith. Cái đêm trước khi Tiên Tri Joseph Smith bị giết chết, ông đã nghe tiếng súng ở bên ngoài cửa sổ Ngục Thất Carthage, nên ông quyết định ngủ trên sàn nhà. Dan Jones nằm bên cạnh ông. Vị Tiên Tri hỏi Dan có sợ chết không. Ông đáp: “Anh nghĩ đã đến lúc đó rồi chẳng? Khi tham gia vào một chính nghĩa như vậy, tôi không nghĩ rằng cái chết ghê gớm nhiều lắm đâu.” Rồi Joseph tiên tri: “Anh sẽ còn thấy

xứ Wales, và làm tròn sứ mệnh đã được chỉ định cho anh trước khi anh qua đời.”²

Lời hứa của Vị Tiên Tri đã được ứng nghiệm vào năm 1845, khi Dan và vợ của ông là Jane được kêu gọi phục vụ ở Wales. Dan sử dụng tài nói chuyện của mình để giảng dạy phúc âm với lòng tin chắc lớn lao. Ông nói thông thạo tiếng Wales và tiếng Anh, và các nhân chứng ghi lại rằng ông đã nói chuyện đầy lôi cuốn đến nỗi đã có thể chiếm được sự chú ý của cử tọa của mình bằng bất cứ thứ tiếng nào.

Trong khi ở xứ Wales, Dan đã xuất bản tạp chí định kỳ, tiểu luận và sách bằng tiếng Wales. Dưới sự hướng dẫn của Dan Jones, những người truyền giáo ở Wales thiết lập 29 chi nhánh và làm phép báp têm cho gần 1.000 người mỗi năm trong công việc truyền giáo lần đầu của ông. Ông được kêu gọi phục vụ truyền giáo lần thứ hai ở Wales vào năm 1852, và mặc dù sự ngược đãi

Giáo Hội gia tăng, khoảng 2.000 người đã chịu phép báp têm trong vòng bốn năm.

Khi trở về Utah, Dan đã giúp mang nhiều người cải đạo ở xứ Wales đến Utah. Khi qua đời lúc 51 tuổi, ông đã giúp mang con số ước lượng khoảng 5.000 người đến miền tây Hoa Kỳ.

GHI CHÚ

1. Gordon B. Hinckley, “The Thing of Most Worth,” *Tambuli*, tháng Ba năm 1994, 8; *Ensign*, tháng Chín năm 1993, 7.
2. Joseph Smith, trong *History of the Church*, 6:601.

Từ trái: Chân dung của người truyền giáo xứ Wales tên Dan Jones. Một chiếc tàu chạy bằng hơi nước, giống như chiếc tàu mà Dan Jones chỉ huy, tiến gần tới bến đò ở Nauvoo, Illinois. Dan Jones giúp đỡ những người di dân xứ Wales.

Giảng Dạy

SỰ TRINH KHIẾT VÀ ĐỨC HẠNH

Bài của Matthew O. Richardson

Đệ Nhị Cố vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Trưởng Chủ Nhật

Cha mẹ có thể sử dụng sáu chiến lược này để giảng dạy con cái về sự thân mật tình dục.

Tôi được đặc ân để gặp gỡ giới trẻ và các thành niên trẻ tuổi trong mọi nghề nghiệp và từ khắp nơi trên thế giới. Vào một dịp nọ, tôi nói chuyện với một nhóm thanh thiếu niên khiến tôi có ấn tượng đặc biệt về đức hạnh, sự trinh khiết và lối sống đạo đức. Sau khi nói cho họ biết tôi đã cảm kích biết bao trước những lời góp ý, sự tin tưởng, diện mạo và cử chỉ của họ, tôi hỏi: “Làm thế nào các em đã trở nên chắc chắn, quả quyết trong những câu trả lời của mình, và rất thoải mái như vậy với đề tài nhạy cảm như đề tài này?” Một thiếu nữ đã không do dự mà nói rằng: “Em có cha mẹ dạy em.” Các em khác gật đầu đồng ý. Kinh nghiệm giản dị nhưng sâu xa này nhấn mạnh đến ảnh hưởng của cha mẹ trong cuộc sống của con cái họ—nhất là trong vai trò của họ để giảng dạy về đức hạnh, sự trinh khiết, sự thân mật tình dục và những mối quan hệ thích hợp.

Rủi thay, nhiều cha mẹ có thể không giảng dạy cho con cái họ về những vấn đề tình dục một cách rõ ràng như họ đã có thể làm được. Ví dụ, trong cuộc nghiên cứu khảo sát hơn 200 Thánh Hữu Ngày Sau trẻ tuổi tích cực, tôi thấy chỉ có 15 phần trăm nghĩ rằng cha mẹ của họ là nguồn thông tin chính yếu về các vấn đề tình dục. Các tín hữu trẻ tuổi này nói rằng họ học về đề tài quan trọng này chính yếu từ bạn bè, mạng Internet, phương tiện truyền thông, giải trí, sách vở, họ hàng thân quyến hoặc các vị lãnh đạo Giáo Hội.

Dĩ nhiên đây không phải là một đề tài dễ giảng dạy. Nhưng tôi tin rằng các bậc cha mẹ là những người thầy tài giỏi nhất để truyền đạt các nguyên tắc thiêng liêng như vậy. Những chiến lược sau đây sẽ giúp các anh chị em phát triển các nguyên tắc và những lối thực hành giản dị, hữu hiệu và lâu dài nhằm khuyến khích việc học hỏi và giảng dạy hữu hiệu—nhất là trong việc dạy dỗ con cái của mình cách sống một cuộc sống đức hạnh và trinh khiết.

Việc giảng dạy và học hỏi cần phải bắt đầu từ sớm. Các bậc cha mẹ nào giảng dạy cho con cái mình các đề tài về tình dục một cách hữu hiệu đều hiểu rằng hầu hết các trẻ em bắt gặp những đề tài như vậy vào lúc tuổi còn nhỏ hơn là lứa tuổi chúng hay cha mẹ chúng trông mong hay ước muốn. Nhiều trẻ em bắt đầu thấy đề tài về tình dục trên mạng Internet lúc còn nhỏ khi mới 11 tuổi và một số trẻ em còn nhỏ hơn nữa. Các khu giải trí, các cuộc thi đấu thể thao, quảng cáo và ngay cả phương tiện truyền thông xã hội càng ngày càng đầy dẫy hình ảnh và ẩn ý về tình dục.

Một vài bậc cha mẹ hỏi một cách đúng đắn: “Khi nào tôi nên bắt đầu nói về những vấn đề liên quan đến tình dục?” Điều đó tùy thuộc vào lứa tuổi và mức độ chín chắn của đứa con và hoàn cảnh cụ thể. Sự hướng dẫn thuộc linh sẽ đến khi cha mẹ thành tâm quan sát kỹ hành vi của con cái mình, cố ý lắng nghe con cái mình và dành thời giờ để suy nghĩ và nhận thức khi nào thì giảng dạy và giảng dạy điều gì. Ví dụ, tôi nhớ lại con trai của tôi đặt ra những câu hỏi cho tôi về giải phẫu khi nó mới vừa năm tuổi. Mặc dù có hơi hoảng sợ nhưng hiển nhiên đó là đúng lúc để nói chuyện rồi. Tuy nhiên, trong khi tôi nghĩ về cách trả lời, thì dường như đây *không* phải là đúng lúc để nói chuyện với con trai tôi về mọi đề tài liên quan đến tình dục.

Cần phải thường xuyên giảng dạy và học hỏi. Học hỏi là một tiến trình chứ không phải là một sự kiện độc nhất. Khi đến lúc giảng dạy cho con cái về sự thân mật tình dục

hoặc các vấn đề liên quan khác, thì người ta thường nói đến điều được gọi là “cuộc nói chuyện.” Cho dù có cố ý hay không, thì từ này cũng ám chỉ rằng cha mẹ giảng dạy đề tài này trong một cuộc chuyện trò duy nhất. Đó không phải là cách hữu hiệu nhất cho một đứa trẻ để học hỏi. Đấng Cứu Rỗi dạy rằng chúng ta học “từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một” (2 Nê Phi 28:30). Chúng ta sẽ có thành công hơn trong việc giảng dạy khi chúng ta trở lại đề tài đó với con cái mình khi chúng lớn lên và trưởng thành. Các cha mẹ hiểu được nguyên tắc này đều tự chuẩn bị cho mình về mặt tâm thần, tình cảm và tinh thần để giảng dạy cho con cái mình về các đề tài liên quan đến tình dục trong thời thơ ấu và thời niên thiếu của con cái.

Việc học hỏi và giảng dạy hữu hiệu tùy thuộc vào mối quan hệ giữa người giảng dạy và người học hỏi. Khi đến lúc giảng dạy cho con cái về các đề tài liên quan đến tình dục, hầu hết cha mẹ đều lo lắng đến mức đặc biệt về *điều gì* họ nên nói. Trong khi đây là điều quan trọng, nhưng việc giảng dạy

và học hỏi hữu hiệu vượt xa ra ngoài việc nói chuyện và nói về nội dung. Thật ra, *cách* cha mẹ sử dụng để giảng dạy con cái có thể quan trọng hơn điều họ có thể thật sự nói. Cuộc nghiên cứu ủng hộ kết luận rằng những người cha mẹ ảnh hưởng đến con cái của mình nhiều nhất khi đối phó với những vấn đề tình dục là những người truyền đạt một cách cởi mở, bày tỏ tình yêu thương và mối quan tâm, cùng tích cực tham gia vào cuộc sống của con cái mình.¹

Những lời phê bình góp ý từ cuộc nghiên cứu khảo sát không chính thức của tôi về Các Thánh Hữu Ngày Sau trẻ tuổi nhiều lần đặt trọng tâm vào việc mong muốn cha mẹ của họ cởi mở hơn hoặc sẵn lòng nói chuyện về các đề tài liên quan đến tình dục. Các thành niên trẻ tuổi này bày tỏ rằng họ không những muốn cha mẹ của họ tham dự vào tiến trình đó mà họ còn mong muốn cha mẹ của họ sẽ “nói chuyện *với* họ thay vì *giảng dạy* họ.” Họ mong muốn có các cuộc nói chuyện “tự nhiên”, “bình thường”, “thoải mái”, và ít “ngượng ngịu.” Điều này cần phải thúc đẩy

Cha mẹ ảnh hưởng đến con cái của họ nhiều nhất khi đối phó với những vấn đề tình dục đều là những người truyền đạt một cách cởi mở, bày tỏ tình yêu thương và mối quan tâm, cùng tích cực tham gia vào cuộc sống của con cái mình.

cha mẹ phải cố gắng nhiều hơn trong việc có thể đến gần để nói chuyện, sẵn sàng để nói chuyện, tự nhiên và bình tĩnh trước một đề tài, tình huống hoặc ngay cả chọn đúng thời điểm. Nếu có một cái giá phải trả cho cha mẹ để giảng dạy con cái một cách hữu hiệu về những điều quan trọng nhất thì chính cha mẹ phải hành động theo cách mà giúp con cái họ cảm thấy thoải mái và an toàn khi nói chuyện về tất cả các vấn đề—nhất là những vấn đề riêng tư hơn.

Công việc giảng dạy và học hỏi sẽ được hữu hiệu nhất khi đề tài là thích đáng và xác thực.

Tùy theo phương pháp của chúng ta, việc giảng dạy về sự thân mật tình dục có thể cảm thấy ngượng ngịu, không xác thực, không thực tiễn hoặc thậm chí còn như là thuyết giảng nữa. Một bí quyết để thành công là nhận biết rằng hầu hết các thắc mắc và mối quan tâm mà con cái có đều là phản ứng với những tình huống và những quan sát thật sự trong cuộc sống. Khi chú ý, lắng nghe, và quan sát con cái mình, chúng ta sẽ thấy rõ điều gì chúng ta cần phải giảng dạy.

Ví dụ, phim ảnh, kiểu thời trang, một nhất thời, chương trình truyền hình, quảng cáo, hay lời bài ca đều mang lại nhiều cơ hội để nói chuyện về các tiêu chuẩn đạo đức. Các cơ hội khác sẽ đến khi chúng ta quan sát mối quan hệ và những giao tiếp của con cái mình với những người khác, cách ăn mặc của chúng và bạn bè chúng, lời lẽ của chúng, chúng cảm thấy tự tin như thế nào đối với người khác phái, cũng như những cách diễn giải khác nhau về sự trinh khiết và các tiêu chuẩn đạo đức trong cộng đồng. Có rất nhiều cơ hội thật sự trong cuộc sống để nói với con cái về đạo đức và đức hạnh.

Có lẽ khía cạnh quan trọng nhất về điều giảng dạy thật sự trong cuộc sống được thực hiện khi cha mẹ nêu gương trình khiết, trang nhã, và đức hạnh trong cuộc sống của họ. Con cái sẽ sẵn sàng hơn để lắng nghe và tuân theo lời khuyên dạy của cha mẹ khi lời khuyên dạy như vậy được dựa trên tấm gương sáng của cha mẹ chúng.

Điều ngược lại cũng đúng. Như Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồi đã nói: “Trong nhiều phương diện, hành động của chúng ta ảnh hưởng đến người khác nhiều hơn lời nói của chúng ta. Chủ Tịch Brigham Young (1801–77) dạy: ‘Chúng ta cần phải nêu cho [con cái mình] một tấm gương mà chúng ta muốn

Khi chú ý, lắng nghe, và quan sát con cái mình, chúng ta sẽ thấy rõ điều chúng ta cần phải giảng dạy.

chúng noi theo. Chúng ta có nhận biết điều này không? Biết bao nhiêu lần chúng ta thấy cha mẹ đòi hỏi một đứa con hay con cái phải vâng lời, có hành vi đúng đắn, lời lẽ tử tế, diện mạo dễ thương, tiếng nói nhỏ nhẹ và ánh mắt sáng ngời khi chính cha mẹ lại đầy lời cay đắng và quở trách! Điều này thật là mâu thuẫn và không hợp lý! ‘Con cái chúng ta sẽ thấy sự mâu thuẫn như vậy từ chúng ta và có lẽ tìm cách biện minh cho hành động tương tự.’²

Những người học sẽ học hữu hiệu nhất khi họ hiểu điều mà những người

dạy đang giảng dạy. Có rất nhiều thanh thiếu niên và thành niên trẻ tuổi bày tỏ nỗi thất vọng khi cha mẹ của họ và ngay cả các vị lãnh đạo Giáo Hội thường xuyên sử dụng những lời lẽ mơ hồ không rõ ràng và ẩn ngữ đã thật sự tạo ra nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời và nhiều căng thẳng hơn là giúp đỡ. Điều này đặc biệt đúng khi nói đến các đề tài tình dục.

Trong khi phục vụ với tư cách là giám trợ của một tiểu giáo khu thành niên độc thân, tôi thường được hỏi từ “âu yếm” có nghĩa là gì. Các tín hữu trung tín trong tiểu giáo khu của tôi đã được dạy rằng họ không được âu yếm, nhưng họ chưa bao giờ được dạy về âu yếm thật sự có nghĩa là gì cả. Thật khó đối với họ để tuân theo chỉ dẫn mà họ không hiểu.

Chủ Tịch Marion G. Romney (1897–1988), Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, giải thích rằng việc giảng dạy theo cách để những người khác hiểu thì không đủ, mà chúng ta còn cần phải dạy theo cách để không một ai hiểu lầm cả.³ Thay vì dùng ẩn ngữ hoặc ngay cả tiếng lóng, thì chúng ta sẽ được thành công hơn nếu sử dụng những từ ngữ đúng và thích hợp. Điều này khuyến khích sự hiểu biết và nuôi dưỡng tinh thần kính trọng.

Hãy xem cách Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồi đã giảng dạy rất hữu hiệu các nguyên tắc và tiêu chuẩn đạo đức. Ông nói: “Bất cứ sự thân mật tình dục nào ở bên ngoài vòng hôn nhân—tôi có ý nói rằng bất cứ cử chỉ nào để cố tình tiếp xúc bằng những phần thiêng liêng của cơ thể, bộ phận riêng tư của người khác, kể cả có hoặc không có quần áo—đều là có tội lỗi và bị Thượng Đế nghiêm cấm. Việc cố tình kích thích những mối cảm xúc này ở bên trong thân thể của các anh chị em cũng là một sự phạm giới.”⁴

Để giảng dạy một cách hữu hiệu, chúng ta phải chắc chắn rằng những người mình giảng dạy phải hiểu sứ điệp đó. Những câu hỏi giản dị như “Điều này có trả lời cho câu hỏi của anh chị em không?” hoặc “Tôi có giải thích rõ ràng không?” hay “Anh chị em có câu hỏi nào khác không?” cũng đều rất hữu ích.

Những người học hỏi được cải đạo khi những người dạy liên kết sứ điệp với các nguyên tắc và tiêu chuẩn trường cửu.

Thay vì chỉ tập trung vào “những sự kiện liên quan đến sự sống như sự sinh sản của con người,” thì lời chỉ dẫn hữu hiệu của phúc âm xảy ra khi chúng ta liên kết các sự kiện đó với “những sự kiện về cuộc sống vĩnh cửu.” Khi nói về cơ thể của mình chẳng hạn, chúng ta có thể nói về cách Cha Thiên Thượng nhân từ đã sáng tạo ra thể xác chúng ta và chúng ta cần phải tiếp cận những tạo vật của Ngài một cách kính trọng và theo đúng kỳ vọng của Ngài như thế nào.

Trong khi thế gian đang chìm đắm trong cảnh vô luân, thì vẫn còn có hy vọng về các thế hệ tương lai. Hy vọng này tập trung vào

các bậc cha mẹ công hiến các nỗ lực tốt nhất của họ vào việc giảng dạy thế hệ đang vươn lên này để được đức hạnh và trinh khiết. Các bậc cha mẹ nào dạy con cái của mình sống cuộc sống đức hạnh và trinh khiết thì đều cố gắng gia tăng sự hiểu biết của họ và cải tiến kỹ năng giảng dạy của họ. Khi làm điều này, họ dần dần biết được rằng “Chúa sẽ làm vinh hiển [họ] khi [họ] giảng dạy theo cách mà Ngài đã truyền lệnh.” Xét cho cùng, đây “là một công việc của tình yêu thương—một cơ hội để giúp những người khác sử dụng quyền tự quyết của họ một cách ngay chính, đến cùng Đấng Ky Tô, và tiếp nhận các phước lành của cuộc sống vĩnh cửu.”⁵ ■

GHI CHÚ

1. Xin xem Bonita F. Stanton and James Burns, “Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents,” trong *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, do Daniel Romer biên tập (2003), 193–200.
2. Robert D. Hales, “Our Parental Duty to God and to the Rising Generation,” *Liahona*, tháng Tám năm 2010, 74.
3. Xin xem Jacob de Jager, “Let There Be No Misunderstanding,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1978, 67.
4. Richard G. Scott, “Serious Questions, Serious Answers,” *Liahona*, tháng Chín năm 1997, 31.
5. *Teaching, No Greater Call* (1999), 4.

Có lẽ khía cạnh quan trọng nhất về việc giảng dạy về cuộc sống thật sự được thực hiện khi cha mẹ nêu gương trinh khiết, trang nhã, và đức hạnh trong cuộc sống của họ.

Giảng Dạy

SỰ NGAY CHÍNH Ở NHÀ

Cha mẹ có trách nhiệm và phước lành để dạy dỗ và huấn luyện con cái của mình sống ngay chính.

Bài của Anh Cả Delbert L. Stapley (1896–1978)

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Delbert L. Stapley sinh ngày 11 tháng Mười Hai năm 1896, ở Arizona, Hoa Kỳ. Ông được phong nhiệm với tư cách là thành viên của Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ vào ngày 5 tháng Mười năm 1950, và phục vụ trong nhóm túc số đó cho đến khi ông qua đời vào ngày 19 tháng Tám năm 1978. Bài nói chuyện này được đưa ra tại trường Brigham Young University vào ngày 1 tháng Hai năm 1977. Có thể tìm ra toàn bộ bài nói chuyện này bằng tiếng Anh tại trang mạng speeches.byu.edu.

Cha mẹ có cơ hội dạy dỗ và tạo ra cá tính của con cái nhỏ của họ trước khi Sa Tan có quyền năng cám dỗ chúng và trước khi chúng tám tuổi, và lúc đó trở nên có trách nhiệm trước mặt Thượng Đế. . . . Chúa đã ban cho cha mẹ những năm quý báu này, những năm đầu đời của một đứa trẻ, khi trẻ em không có trách nhiệm về những điều chúng nói và làm. Cha mẹ có trách nhiệm và phước lành để dạy dỗ và huấn luyện con cái của mình sống ngay chính.

Cách hữu hiệu nhất để giảng dạy sự ngay chính và tôn giáo trong mái gia đình là bằng tấm gương. Hy vọng rằng cha mẹ sẽ giữ gìn cuộc sống của họ được tuyệt diệu và trong

sạch và như thế có thể sử dụng tấm gương về cuộc sống của họ một cách ích lợi trong việc dạy dỗ và huấn luyện con cái của mình. [Chủ Tịch David O. McKay (1873–1970) dạy:] “Nếu các anh chị em giảng dạy đức tin nơi Thượng Đế, thì chính bản thân mình hãy cho thấy đức tin nơi Ngài; nếu các anh chị em giảng dạy việc cầu nguyện, thì hãy tự mình cầu nguyện; . . . nếu các anh chị em muốn chúng ôn hòa, thì hãy tự kiểm chế mình đừng có thái độ không ôn hòa; nếu các anh chị em muốn con mình sống một cuộc sống đức hạnh, tự chủ, có tiếng tốt, thì hãy nêu một tấm gương xứng đáng cho nó trong mọi điều.”¹ Nếu làm như vậy thì những lời giảng dạy sẽ gây ấn tượng sâu sắc hơn đối với con cái của các anh chị em; và khi nhận được sự hướng dẫn như vậy từ cha mẹ, chúng có thể tự củng cố mình chống lại những cám dỗ của Sa Tan, là kẻ có mục tiêu hủy diệt cuộc sống của chúng khi chúng đến tuổi chịu trách nhiệm. Cha mẹ có bổn phận phải làm người mà họ muốn con cái của mình trở thành giống như vậy về tác phong lịch sự, chân thành, ôn hòa và can đảm để luôn luôn làm điều đúng. Tấm gương thì hiệu nghiệm nhiều hơn lời giáo huấn.

Cuộc sống hằng ngày ở nhà cần phải phù hợp với các nguyên tắc và tiêu chuẩn của Giáo Hội. Những giao dịch làm ăn của chúng ta cần phải phù hợp với tôn giáo của mình. Trẻ con nhận ra tính giả dối rất nhanh. John Milton nói rằng đạo đức giả là tội lỗi duy nhất mà chỉ có Thượng Đế mới biết thôi. Tuy nhiên, trẻ con rất bén nhạy với những điều sai quấy, và chúng không bằng lòng đối với sự giả dối và lừa đảo. Chúng ta biết rằng trẻ con được ảnh hưởng bởi những lời giảng dạy chúng ta sống theo nhiều hơn là những lời thuyết giảng chúng ta đưa ra. Cha mẹ cần phải luôn luôn chân thành đối với con cái của mình, giữ lời hứa với chúng và luôn luôn nói thật. Chính là người cha hay mẹ kiên định mới đạt được sự tin cậy của đứa con mình. Khi một đứa con cảm thấy rằng các anh chị em tôn trọng và đáp ứng lòng tin cậy

của nó thì nó sẽ không vi phạm lòng tin cậy đó cũng như sẽ không làm nhơ danh của các anh chị em. . . .

Cha mẹ đừng bao giờ cãi vã trước mặt con cái. Đôi khi có cãi vã vì cố gắng sửa chữa hay kỷ luật một đứa con. Một người cha hay mẹ chỉ trích; người kia phản đối. Và ảnh hưởng đoàn kết trong nhà, mà nếu đứa con quan tâm đến thì lúc đó sẽ trở thành vô hiệu. Cha mẹ cần phải đoàn kết trong việc biết rằng họ muốn đứa con của họ đi theo con đường nào; nếu không, nó có thể bước sai đường vì nhầm lẫn. Richard L. Evans nói: “Sự chia rẽ giữa cha mẹ là điều bất công, nhầm lẫn và làm suy yếu nền tảng gia đình. Các cha mẹ có đứa con trông đợi họ hướng dẫn thì cần phải đoàn kết trong sự hướng dẫn mà mình đưa ra.”² Chúng ta biết rằng con cái rất nhạy cảm đối với bầu không khí và cảm nghĩ trong gia đình; chúng có thể cảm nhận được trạng thái căng thẳng và những dị biệt mà chúng không thể luôn luôn hiểu hoặc xác định được. . . .

Một đứa con có quyền cảm thấy rằng nó có một nơi trú ẩn trong nhà của nó, một chỗ bảo vệ khỏi những điều nguy hiểm và xấu xa của thế giới bên ngoài. Tình đoàn kết và sự toàn vẹn trong gia đình đều rất cần thiết để cung ứng cho nhu cầu này. Không có nơi nào ngoài mái gia đình mà lại có thể được tìm thấy hạnh phúc đích thực và lâu dài trong

cuộc sống này. Việc làm cho mái gia đình trở thành giống như một chút thiên thượng thì có thể thực hiện được; thật vậy, tôi hình dung ra thiên thượng chính là phần tiếp tục của một mái gia đình lý tưởng ở trên thế gian này đây.³ . . .

Phúc âm mà chúng ta giảng dạy là chân chính. Đấng Ky Tô hằng sống, Thượng Đế hằng sống, và những tòa lâu đài vinh quang đã được chuẩn bị ở trên cao dành cho con cái trung tín và tận tâm của Ngài. Hãy hoạch định từ bây giờ các anh chị em mong muốn một mái gia đình như thế nào, và cách các anh chị em sẽ đáp ứng nhu cầu của con cái mình nhằm giữ chúng ở trên con đường ngay chính mà sẽ dẫn gia đình đến cuộc sống vĩnh cửu trong ngôi nhà thiên thượng. Cầu xin Thượng Đế ban phước cho tất cả các anh chị em. Tôi nghĩ rằng các anh chị em có thể hiểu được nhiều điều đã được đề cập liên quan đến các anh chị em. Và việc tổ chức và xúc tiến mái gia đình của mình trong một cách thiêng liêng là điều rất quan trọng cho những người trẻ tuổi, là những người đến ban phước cho cuộc sống của các anh chị em. ■

Cách viết hoa và chấm câu đã được tiêu chuẩn hóa.

GHI CHÚ

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, do Llewelyn R. McKay biên soạn (1967), 11.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975), 23.
3. Xin xem David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), 490.

Một đứa con có quyền cảm thấy rằng nó có một nơi trú ẩn trong nhà của nó, một chỗ bảo vệ khỏi những điều nguy hiểm và xấu xa của thế giới bên ngoài. Tình đoàn kết và sự toàn vẹn trong gia đình rất cần để cung ứng cho nhu cầu này.

GIÚP GIỚI TRẺ CÓ ĐƯỢC NHỮNG KINH NGHIỆM THUỘC LINH

Không một ai có thể ép buộc giới trẻ có được những kinh nghiệm thuộc linh, nhưng như các bậc cha mẹ và các vị lãnh đạo này khám phá ra, có rất nhiều cách để khuyến khích những kinh nghiệm dẫn đến sự cải đạo.

Khi Vyacheslav và Zoya Gulko ở Ukraine bắt đầu tìm hiểu về Giáo Hội, thì đứa con gái 13 tuổi của họ, Kira, không lấy làm phần khởi lắm. Nó từ chối tham dự vào các bài học của người truyền giáo, và khi biết các anh cả sắp tới nhà họ, thì mẹ nó nhớ rằng nó “cố tình đóng cửa phòng nó lại.”

Anh chị Gulko, hai người đã quyết định gia nhập Giáo Hội, nghĩ rằng nếu họ chỉ cần mang đến một cơ hội cho Kira để cảm nhận được Thánh Linh, thì lòng nó có thể sẽ được cảm động. Vì chứng ngôn của chị Gulko đã bắt đầu khi chị dự lễ báp têm của một người khác, nên chị mời Kira đến dự lễ báp têm của chị—chỉ để giúp chị thay quần áo khô sau khi báp têm. Chị Gulko rất ngạc nhiên khi Kira đồng ý đến dự.

“Điều đó đã xảy ra!” Chị Gulko nhớ lại. “Cha Thiên Thượng đang làm việc trong một cách nhiệm mầu.” Kira quả đã cảm nhận được Thánh Linh, và một tuần sau lễ báp têm của cha mẹ nó, nó đã đồng ý gặp những

người truyền giáo. Nó bắt đầu đọc Sách Mặc Môn. Một vài tuần lễ sau, chị Gulko thấy một tờ giấy dán lên trên bàn làm việc của Kira; những chữ 2 Nê Phi 2:25 được viết lên trên tờ giấy đó. Hai tháng rưỡi sau khi lễ báp têm của họ, anh chị Gulko đã tham dự lễ báp têm của con gái họ. Giờ đây, 20 năm về sau, Kira đã kết hôn. Chị và chồng của chị là Dave, đã được làm lễ gắn bó trong đền thờ và đang nuôi dạy hai đứa con trai trong phúc âm. Chị đã phục vụ trung tín trong một số sự kêu gọi và luôn luôn tích cực trong Giáo Hội.

Qua kinh nghiệm đó, Zoya nói rằng chị đã học được một bài học quan trọng mà có thể được áp dụng cho các bậc cha mẹ là các tín hữu lâu đời của Giáo Hội cũng như cho vợ chồng chị là các tín hữu mới: các bậc cha mẹ và các vị lãnh đạo không thể ép buộc con cái của mình theo phúc âm, nhưng họ *có thể* mời chúng đến những chỗ và tạo ra những kinh nghiệm để giới trẻ có thể có những kinh nghiệm thuộc linh của riêng mình. Sau đó, những kinh nghiệm đó có thể đưa đến sự cải đạo.

Nhưng cách tốt nhất để tạo ra những loại kinh nghiệm này là gì? Các bậc cha mẹ và các vị lãnh đạo trên khắp thế giới chia sẻ điều gì đã hữu hiệu cho họ.

Cho Giới Trẻ Cơ Hội để Phục Vụ

Tiểu Giáo Khu Granja Viana trong Giáo Khu São Paulo Brazil Cotia có một tỷ lệ sinh

*Liên kết các tâm gương trong thời cận đại với lời của
Thượng Đế và với cuộc sống của giới trẻ.*

hoạt cao trong số các thiếu niên của Tiểu Giáo Khu. Nhưng các vị lãnh đạo của các thiếu niên thấy rằng một số thiếu niên đang gặp những thử thách cá nhân và khó làm tròn bổn phận chức vụ của họ.

Sau khi giám trợ đoàn và các vị lãnh đạo Hội Thiếu Niên cùng hội ý với nhau, họ quyết định tập trung nhiều hơn vào các sinh hoạt phục vụ chứ không phải tập trung nhiều vào sự giải trí và vui chơi. Điều này gồm có việc đi thăm các thành viên kém tích cực trong nhóm túc số, tham gia vào việc giảng đạo với những người truyền giáo toàn thời gian, và thực hiện lễ Tiệc Thánh cho các tín hữu của tiểu giáo khu chỉ ở trong nhà. Các sinh hoạt này cho các thiếu niên một cơ hội để hành động theo các nguyên tắc họ đang học trong lớp giáo lý và vào ngày Chủ Nhật (xin xem 2 Nê Phi 2:26).

Theo thời gian, “các sinh hoạt tinh thần này đã tạo ra tất cả mọi sự khác biệt,” một vị lãnh đạo chức vụ tế báo cáo như vậy.

Vị này nói: “Chúng tôi rất kinh ngạc khi vào một ngày Chủ Nhật nhìn ăn đặc biệt, tất

cả các thiếu niên đều chia sẻ chứng ngôn của họ. “Trong khi làm như vậy, nhiều em trong số các thiếu niên đó đã khóc khi nhớ lại tinh thần tốt đẹp mà họ đã cảm nhận về những dịp đó. Một thiếu niên đã chia sẻ kinh nghiệm thực hiện Tiệc Thánh cho một tín hữu lớn tuổi hơn của tiểu giáo khu chúng tôi là người đã nằm liệt giường trong ba năm. Vợ của ông, một chị phụ nữ trung tín, đã tiếp đón các thiếu niên của chúng tôi với niềm vui và hy vọng. Sau giáo lễ, chị ấy đã chia sẻ với họ niềm hạnh phúc chị cảm nhận được trong cuộc sống của mình nhờ vào phúc âm mặc dù đang phải đương đầu với những vấn đề và thử thách to lớn. Họ cảm nhận được Thánh Linh và nhận biết sự khác biệt mà phúc âm đã tạo ra trong cuộc sống của các tín hữu. Kinh nghiệm này mạnh mẽ đến nỗi họ sẽ nhớ mãi trong nhiều năm sắp tới—có lẽ trong suốt cuộc đời họ.”

Ông thấy rằng ông chưa từng thấy loại phản ứng như thế từ bất cứ “cuộc đấu bóng bầu dục hoặc đêm họp đầy vui thú của Hội Hồ Tương.” Thay vì thế, ông nói, kinh nghiệm đã dạy cho ông biết về tầm quan trọng của việc khuyến khích các loại kinh nghiệm nhờ đó giới trẻ có thể cảm nhận được Thánh Linh.

Ông nói tiếp: “Các sinh hoạt xã hội rất quan trọng.” “Nhưng những kinh nghiệm thuộc linh là thiết yếu trong việc giúp giới trẻ xây đắp chứng ngôn của họ.”

Mỗi Chủ Nhật ở Tiểu Giáo Khu Rennes, Giáo Khu Angers France, Chị Delphine Letort, với tư cách là chủ tịch Hội Thiếu Nữ, đưa một tấm thẻ cho mỗi thiếu nữ tham dự và yêu cầu em ấy chọn một người bạn không có mặt ở nhà thờ và viết thư cho em ấy. Các em thiếu nữ viết về bài học của tuần đó—điều các em ấy đã học hoặc điều đã soi dẫn các em ấy—cũng như một lá thư ngắn thân mật, riêng tư. Rồi Chị Letort hoặc một trong hai cố vấn của chị gửi các tấm thẻ đó theo đường bưu điện cho các em đã không có mặt ở nhà thờ.

Chị ấy nói rằng sinh hoạt đó rất giản dị nhưng hữu hiệu, không những đó là cách để các em không có mặt biết rằng các em ấy đã

Giảng dạy bằng cách sử dụng những lời của các vị tiên tri tại thể lẫn các vị tiên tri thời xưa.

được nhớ đến, mà còn cho các em đã viết những lá thư ngắn đó để quan tâm đến nhau hơn.

Chị ấy nói: “Chính do những chuyện nhỏ nhặt tầm thường mà những phép lạ lớn lao mới thành được.” (xin xem An Ma 37:6). “Chúng tôi đã thấy điều đó được biểu hiện. Các thiếu nữ đã được khuyến khích, và kinh nghiệm này đã góp phần vào việc gia tăng chứng ngôn của họ.”

Liên Kết Giới Trẻ với Lời của Thượng Đế

An Ma dạy rằng việc thuyết giảng lời của Thượng Đế có một ảnh hưởng mạnh mẽ (xin xem An Ma 31:5). Một người lãnh đạo Hội Thiếu Niên ở Texas, Hoa Kỳ, tên là David Elmer, biết điều này và cung ứng cho các thiếu niên anh lãnh đạo một chuyến phiêu lưu Hướng Đạo đầy mạo hiểm với một kinh nghiệm đầy ý nghĩa mà sẽ giúp chuẩn bị chúng cho tương lai.

Anh Elmer thành tâm xem xét điều anh có thể chia sẻ và cảm thấy được hướng dẫn đến với một bài nói chuyện của Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ. Trong chuyến đi, Anh Elmer đã giảng dạy từ sứ điệp đó, gồm có câu chuyện mà Anh Cả Andersen đã chia sẻ về Sidney Goings, một ngôi sao bóng rugby New Zealand đã hoãn lại sự nghiệp thể thao để phục vụ truyền giáo. Anh Cả Andersen nói: “Công việc truyền giáo của các em sẽ là một cơ hội thiêng liêng để mang những người khác đến cùng Đấng Ky Tô và giúp chuẩn bị cho Ngày Tái Lâm của Đấng Cứu Rỗi.”¹

Anh Elmer nói rằng kinh nghiệm đó thật là mạnh mẽ vì anh đã giảng dạy từ những lời của một vị tiên tri tại thể. Vào cuối buổi họp devotional đó, tất cả các thiếu niên và các vị lãnh đạo đã ký tên vào các quả bóng rugby như là một lời hứa phục vụ truyền giáo và là một điều nhắc nhở hiển nhiên về điều họ đã học và cảm nhận được. Nhiều người cha và nhiều vị lãnh đạo đã thức đêm đó để nói chuyện với các thiếu niên về công việc truyền giáo của họ đã ảnh hưởng đến cuộc sống của họ như thế nào.

Anh Elmer nói: “Thượng Đế của chúng ta là một Thượng Đế riêng tư; Ngài biết giới trẻ của Ngài.” “Ngài biết về cuộc sống và thử thách của chúng và về điều gì đang xảy ra với những đứa trẻ này. Ta không bao giờ biết được cách Ngài tác động trong cuộc sống của chúng. Vậy nên, với tư cách là những người lãnh đạo, chúng tôi chuẩn bị và cung ứng bầu không khí cho chúng để cảm nhận được Thánh Linh. Ta có thể làm thế qua thánh thư và qua những lời của các vị tiên tri, nhưng chính là Chúa, chứ không phải chúng ta, là Đấng đang tác động lòng của chúng.”

Hãy Kiên Định

Anh Elmer nói rằng anh muốn các thiếu niên phải nhớ một điều khác nữa về chuyến đi: phải kiên định trong việc học phúc âm của chúng.

Anh nói: “Tôi cảm thấy phần trách nhiệm đó của mình là phải cho chúng những kinh nghiệm để cảm nhận Thánh Linh, và nếu tôi muốn điều đó xảy ra, thì tôi phải làm phần vụ của mình để hoạch định điều đó.” “Anh Cả David A. Bednar đã dạy về việc tạo ra các mẫu mực thuộc linh trong cuộc sống của mình, các mẫu mực giống như việc học thánh thư và cầu nguyện cùng buổi họp tối gia đình.² Và khi ra đi vào tuần lễ đó, chúng tôi duy trì các mẫu mực thuộc linh của mình. Chúng tôi cùng cầu nguyện chung với nhóm. Chúng tôi chỉ định các thiếu niên chia sẻ 10 phút buổi họp devotional vào buổi sáng, và những người lãnh đạo và những người cha chuẩn bị buổi họp devotional vào buổi tối.

“Điểm cốt yếu là mặc dù chúng tôi ở xa nhà và các sinh hoạt của mình khác biệt hơn thường lệ, nhưng các mẫu mực thuộc linh của chúng tôi đều không bị gián đoạn. Các thiếu niên có thể hoặc không có thể nhớ các bài học cụ thể, nhưng tôi hy vọng rằng chúng sẽ ghi nhớ mẫu mực chúng tôi đã duy trì để có những buổi họp devotional và cầu nguyện cùng học thánh thư.”

Tìm ra những giây phút giảng dạy tự nhiên trong các sinh hoạt hằng ngày.

Myra Bocobo Garcia ở Philippine cũng biết được giá trị của sự kiên định, và chị biết cách giảng dạy điều đó bắt đầu từ nhà. Chị Garcia và chồng của chị, Edwin, có ba con trai và sáu con gái tuổi từ 8 đến 22, mỗi đứa đều tham gia vào những sinh hoạt tốt lành khác nhau. Mặc dù điều đó có thể có nghĩa là nhiều người đi nhiều hướng khác nhau, nhưng gia đình cố gắng nhiều để kiên định trong việc có một bữa ăn tối chung với nhau.

Chị Garcia nói: “Việc nấu nướng và vui vẻ chuẩn bị thức ăn và cùng ăn chung với nhau là một trong những cách tốt nhất chúng tôi quy tụ con cái mình lại.” Chị nhận thấy rằng giờ ăn chính là thời gian để nhắc nhở lại, liên kết với nhau, và ghi nhận các phước lành của Chúa.

Tận Dụng Cơ Hội Có Sẵn để Giảng Dạy và Lắng Nghe

Jocelyn Fielden ở Nova Scotia, Canada, nói rằng các bài học thiết yếu nhất mà chị học được từ việc nuôi dạy sáu đứa con, hiện thuộc lứa tuổi từ 20 đến 30, không những liên quan đến việc giảng dạy trực tiếp mà còn đến “việc

tạo ra một môi trường mà con cái tự chúng có thể học được các lễ thật.”

Chị nói: “Đừng quá nhanh chóng lựa chọn thay cho chúng hay trả lời tất cả những câu hỏi của chúng.” Thay vì thế, chị đề nghị hướng dẫn con cái “đến với thánh thư hay lời khuyên dạy từ vị tiên tri của chúng ta để có được sự hướng dẫn và những câu trả lời.” Chị nói thêm: “Và sẵn sàng thảo luận về những gì chúng khám phá ra được.” Ngoài ra, khi chị có câu hỏi từ con cái mình, đôi khi chị trả lời bằng cách đặt ra câu hỏi của riêng mình: “Con nghĩ con nên làm gì?”

Chị nói: “Hãy tin tưởng rằng chúng sẽ chọn những điều đúng.” “Khi chúng ta giúp con cái mình học cách nhận biết Thánh Linh trong cuộc sống của chúng bằng nhiều giây phút giảng dạy mà chúng ta có mỗi ngày với chúng và khi chúng biết cảm giác về Thánh Linh là như thế nào, thì đó sẽ là chất xúc tác cho chúng để tìm kiếm những kinh nghiệm thuộc linh hơn, do đó củng cố chứng ngôn của chúng về sự xác thực của Cha Thiên Thượng và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô. Điều này tạo ra một ảnh hưởng dây chuyền: chúng càng cảm thấy ánh sáng và sự an ủi mà Thánh Linh mang đến, thì chúng sẽ càng có ước muốn có được Thánh Linh và cố gắng làm những điều mà sẽ làm cho Thánh Linh được đầy dẫy trong cuộc sống của chúng.”

Chị đã nhanh chóng nêu ra các nguyên tắc đã hữu hiệu trong cuộc sống gia đình đối với chị là các nguyên tắc mà các vị lãnh đạo Giáo Hội đã nhiều lần giảng dạy. Chẳng hạn, chị nói rằng trong khi một điều giảng dạy nào đó có thể xảy ra trong những cuộc thảo luận chính thức giống như các cuộc thảo luận trong buổi họp tối gia đình, trong khi học thánh thư và cầu nguyện chung gia đình, thì các bậc cha mẹ có thể được Thánh Linh hướng dẫn để trông đợi những giây phút giảng dạy.³

Chị nói: “Việc đi tản bộ, lái xe đi đến các buổi sinh hoạt, chơi bóng rổ, ăn chung với gia đình, làm việc chung với nhau, ca hát, và phục vụ những người khác đều chỉ là một vài

Làm Thế Nào Tôi Luôn Được Vững Mạnh trong Phúc Âm

Bài của Tua Rogers

Tôi chịu phép báp têm khi tôi 12 tuổi và trong nhiều năm tôi là tín hữu duy nhất của Giáo Hội trong gia đình tôi. Điều đó không dễ dàng nhưng may thay tôi được ban phước với các vị lãnh đạo tốt đã giúp tôi trong cuộc hành trình học hỏi các giáo lý phúc âm và sử dụng các giáo lý đó để củng cố và cải tiến cuộc sống của mình. Nhờ vào quyết định của tôi để luôn trung thành với điều mình tin, tôi đã thấy những phước lành lớn lao đến với cuộc sống của mình, và đến với cuộc sống của những người trong gia đình nữa, lâu hơn sau này.

Đây là một số điều đã giúp tôi luôn vững mạnh:

- Gần gũi với Cha Thiên Thượng qua các sinh hoạt như cầu nguyện và đọc thánh thư. Ngài biết những tình huống chúng ta đối phó. Việc luôn gần gũi với Ngài đã giúp tôi nhớ rằng tôi là ai.
- Tuân theo lời khuyên dạy của các vị lãnh đạo Giáo Hội. Tôi đã thấy trong cuộc sống của mình lẽ thật về lời khuyên dạy của các vị tiên tri và sứ đồ.
- Biết rằng việc sống theo phúc âm tạo ra một cuộc sống tốt hơn bây giờ và vĩnh viễn. Điều này đã giúp tôi duy trì các tiêu chuẩn và đức tin của mình. Các vị lãnh đạo khuyến khích tôi tham dự đền thờ và điều đó đã

giúp tôi hình dung ra được cuộc sống vĩnh cửu.

- Hãy chơi với những người bạn tốt là những người cũng cùng chia sẻ các tiêu chuẩn của các anh chị em. Tôi được ban phước với những người bạn tốt là những người làm cho việc đưa ra những quyết định tốt và tuân giữ đức tin của mình được dễ dàng.
- Gần gũi với gia đình của mình. Tôi yêu thương gia đình tôi và muốn xây đắp mối quan hệ vững mạnh với họ.
- Sống cuộc sống tốt. Tuân theo các tiêu chuẩn và tham gia vào các chương trình của Giáo Hội. Những điều này sẽ giúp các anh chị em biểu lộ đức tin và chọn những điều tốt. Những điều lựa chọn tốt thường làm cho cuộc sống dễ dàng hơn, và luôn luôn làm cho cuộc sống được hạnh phúc hơn.

sinh hoạt mà việc giảng dạy phúc âm đã xảy ra trong gia đình chúng tôi. “Việc nói về các đề tài phúc âm thường xảy ra một cách tự nhiên khi chúng ta tham dự vào các sinh hoạt khác.”

Cùng Làm Việc Với Nhau hướng tới một Mục Tiêu Chung

Ngay sau khi tốt nghiệp trường Brigham Young University–Hawaii, KaYan Danise Mok trở về nhà ở Hồng Kông và nhận được sự kêu gọi với tư cách là chủ tịch Hội Thiếu Nữ. Trong khi chị thích nghi với cuộc sống ở nhà, bắt đầu một sự nghiệp, và tiếp tục với việc theo học cao đẳng, chị đã tha thiết cầu nguyện xin được soi dẫn để giúp đỡ các thiếu nữ mà chị làm việc với họ nhằm phát huy chứng ngôn để chuẩn bị họ cho tương lai.

Một ngày Chủ Nhật nọ trong khi đang giảng dạy về triển vọng vĩnh cửu, Chị Mok nhận ra một cảm giác thúc giục để đọc Sách Mặc Môn với một thiếu nữ đặc biệt, em ấy là người duy nhất tình cờ có mặt ở nhà thờ vào ngày đó.

Chị Mok nói: “Người cố vấn của tôi và tôi đáp ứng nhanh chóng bằng cách đặt ra mục tiêu để hoàn tất việc đọc Sách Mặc Môn chung một nhóm với em thiếu nữ ấy.” “Chị ấy không do dự chấp nhận lời yêu cầu đó vì chúng tôi sẽ cùng hoàn tất mục tiêu này với nhau.”

Kể từ lúc đó, cố vấn của chị là Chị Mok, và em thiếu nữ

này đã lập ra một “hệ thống thân hữu” trên Facebook và qua việc nhắn tin trên máy điện thoại để nhắc nhở nhau đọc và chia sẻ với nhau điều họ đang học.

Chị Mok nói rằng chị đã thấy được bằng chứng hiển nhiên về sự thay đổi đáng kể trong cuộc sống của em thiếu nữ này chính là phát sinh từ việc học thánh thư của em. Và khi Chị Mok đọc thánh thư trên chuyến xe lửa đi làm hằng ngày của mình, chị cũng đã tìm ra các phước lành cho mình. Chị nói: “Tôi cũng cảm nhận được Thánh Linh và nhận được sự đáp ứng cho những lời cầu nguyện của mình khi tôi tiếp tục tiến bước trong cuộc sống.

Chị nói tiếp: “Theo kinh nghiệm của tôi, một số người trẻ tuổi lo lắng và cảm thấy không chắc về việc họ có thể nhận được một chứng ngôn và có những kinh nghiệm thuộc linh như những người khác không.” “Bằng cách làm việc chung với nhau, chúng tôi bảo đảm với họ bằng hành động của mình rằng điều này hữu hiệu và chúng tôi luôn luôn hỗ trợ họ trong mỗi bước trên đường đời.” ■

GHI CHÚ

1. Neil L. Andersen, “Chuẩn Bị Thế Gian cho Ngày Tái Lâm,” *Liahona*, tháng Năm năm 2011, 50.
2. Xin xem David A. Bednar, “Được Siêng Năng Hơn và Biết Lo Lắng Hơn trong Gia Đình,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 17–20.
3. Để có ví dụ, xin xem Robert D. Hales, “Bốn Phận của Chúng Ta đối với Thượng Đế: Sứ Mệnh của Cha Mẹ và Những Người Lãnh Đạo đối với Thế Hệ Đang Vươn Lên,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 95–98; David A. Bednar, “Được Siêng Năng Hơn và Biết Lo Lắng Hơn trong Gia Đình,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 17–20.

Anh Cả
Paul B. Pieper

Thuộc Nhóm Túc
Số Thầy Bảy Mười

SÁCH AN MA: CÁC BÀI HỌC CHO NGÀY NAY

Dân Nê Phi đã trung tín chịu đựng những thử thách của thời kỳ họ và là nhân chứng về việc Chúa sẽ ban cho các phúc lành và sự bảo vệ mà chúng ta cần để đáp ứng những thử thách của thời kỳ mình một cách thành công.

Vào lúc cuối thời gian trị vì của mình, Vua Mô Si A đã đề nghị rằng chế độ quân chủ phải được thay thế bằng một chế độ các phán quan do dân chúng chọn ra. Chế độ được đề nghị phải được đặt trên các luật pháp do Thượng Đế ban cho do các phán quan điều hành, là những người được dân chúng chọn ra.

Nguyên tắc về quyền tự quyết là nền tảng của chế độ đã được đề nghị—thay vì là một nhà vua, những cá nhân sẽ chấp nhận trách nhiệm và sự giải trình để hành động đúng theo luật pháp. Vì “rất ít khi tiếng nói của dân chúng lại mong muốn những điều gì trái với lẽ công bình” (Mô Si A 29:26), nên chế độ này sẽ bảo vệ chặt chẽ hơn cho quyền hạn của cá nhân và sự ngay chính chung của xã hội.

Để đáp lại lời đề nghị của Mô Si A, dân chúng “hết sức quan tâm đến việc để cho mọi người có cơ hội đồng đều trong khắp xứ; phải, và mọi người đều tỏ ý sẵn lòng gánh lấy trách nhiệm về tội lỗi của mình” (Mô Si A 29:38).

Sách An Ma ghi lại lịch sử của con người trong thời gian 40 năm sau khi dân chúng đã chấp thuận chế độ được đề nghị. Các chương cuối của biên sử An Ma, các chương 43 đến 62, thuật lại một thời kỳ vô cùng thử thách và khó khăn. Trong thời gian 19 năm ngắn ngủi này, dân chúng đương đầu với những thử thách chính trị nội bộ, những đe dọa ở bên ngoài và hầu như cuộc xung đột thường xuyên có vũ trang.

Hệ thống chính quyền của họ đã hai lần bị đe dọa trong nội bộ bởi những người tìm cách lên làm vua và tước đoạt quyền của người dân để chọn người lãnh đạo và được tự do thờ phượng. Tương tự như thế, những người này phải tự bảo vệ mình khỏi nhiều cuộc tấn công bên ngoài của dân La Man là những kẻ quyết tâm hủy diệt chính quyền Nê Phi và bắt dân Nê Phi làm nô lệ.

Kinh tế bị gián đoạn bởi nhiều thử thách này, mặc dù đã không được đề cập đến một cách cụ thể, có thể là một thử thách đáng kể cho dân chúng. Trong khi sưu tập biên sử

Qua tất cả những thử thách của họ, dân Nê Phi ngay chính đã có thể có được sức mạnh vì đang hành động với những động cơ thích hợp. Mục đích duy nhất của họ là “để bảo vệ bản thân và gia đình họ cùng đất đai, xứ sở và quyền lợi cùng tôn giáo của họ.”

thiêng liêng, Mạc Môn đã cảm thấy có ấn tượng để cung cấp một bài tường thuật chi tiết về thời kỳ này. Quả vậy, nếu ông đã không cung ứng chi tiết tương tự cho phần còn lại của lịch sử 1.000 năm của dân Nê Phi thì Sách Mạc Môn đã có nhiều hơn là 2.500 trang!

Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) dạy:

“Sách Mạc Môn . . . được viết cho thời kỳ chúng ta. Dân Nê Phi cũng như dân La Man trong thời xưa chưa bao giờ có sách này. Sách này là nhằm dành cho chúng ta. . . . Dưới sự soi dẫn của Thượng Đế, là Đáng thấy hết mọi sự việc từ lúc ban đầu, [Mạc Môn] đã tóm lược các biên sử của nhiều thế kỷ, chọn những câu chuyện, các bài nói chuyện và sự kiện có ích nhất cho chúng ta. . . .

“Chúng ta cần phải thường xuyên tự hỏi: “Tại sao Chúa đã soi dẫn cho Mạc Môn (hay Mô Rô Ni hoặc An Ma) để gồm điều đó vào biên sử của ông? Tôi có thể học được bài học nào từ điều đó để giúp tôi sống trong thời kỳ và thời đại này?”¹

Ngày nay Các Thánh Hữu Ngày Sau trên khắp thế gian tự thấy mình đang đối phó với nhiều thử thách giống như dân Nê Phi đã có trong thời kỳ này của lịch sử của họ, kể cả những nỗ lực nhằm tước đoạt quyền thờ phượng và lên tiếng về những vấn đề quan trọng đối với xã hội nơi chúng ta đang sống. Một số Thánh Hữu Ngày Sau đã cảm thấy sự đe dọa của cuộc tấn công và xung đột bên ngoài với các lực lượng cam kết sẽ hủy diệt quốc gia và nền tự do của họ.

May mắn thay, dân Nê Phi đã có thể khắc phục được những thử thách nhờ vào nỗ lực tột bậc, sự hy sinh và giúp đỡ của Chúa. Một vài bài học về cách họ đã đáp ứng những thử thách của họ một cách thành công có thể mang đến cho chúng ta sự hướng dẫn và hy sinh để đối phó với những thử thách của chúng ta ngày nay.

1. Duy trì những ước muốn và động cơ thích hợp.

Qua tất cả những thử thách của họ, dân Nê Phi ngay chính đã có thể có được sức mạnh từ việc hành động với những động cơ thích hợp. Ý định độc nhất của họ là “bảo vệ bản thân và gia đình họ cùng đất đai, xứ sở và quyền lợi cùng tôn giáo của họ.” (An Ma 43:47). Ước muốn của họ là bảo tồn quyền tự quyết của mình—quyền để hành động trong sự ngay chính và để trả lời cho hành vi ứng xử của họ—thay vì có một nhà vua quy định hành vi ứng xử của họ. Động cơ của họ là bảo tồn sự bình đẳng theo như luật pháp, cụ thể là sự tự do của

họ để thờ phượng Thượng Đế và bảo vệ giáo hội của họ (xin xem An Ma 43:9, 45).

Hiện có và sẽ luôn luôn có trong những xã hội các lực lượng tìm cách thao túng công luận để đạt được quyền hành cho lợi lộc cá nhân. Có sự cám dỗ để chấp nhận các động cơ của họ và biến cuộc xung đột thành cuộc tranh giành quyền hành. Cách của Chúa là chỉ luôn luôn hành động dựa trên những ước muốn và động cơ thuần khiết như dân Nê Phi đã làm. Việc làm như vậy cho phép họ nhận được quyền năng của thiên thượng để khắc phục những thử thách của họ “trong sức mạnh của Chúa” (An Ma 46:20; xin xem thêm An Ma 60:16; 61:18).

Tương tự như vậy, để đáp ứng những thử thách mình gặp ngày nay, chúng ta cần phải thường xuyên xem xét lòng mình để chắc chắn rằng những ước muốn và động cơ của mình đều thuần khiết và đặt trên các nguyên tắc phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Nếu hành động (hoặc lời kéo những người khác để hành động) theo tính ích kỷ, vì lợi lộc cá nhân, hoặc khinh thường những người khác, thì chúng ta sẽ không có sự giúp đỡ thiên thượng cần có để chịu đựng những thử thách.

2. Hãy tử tế và rộng rãi đối với người kém may mắn.

Khi những kẻ thù xưa của họ, dân An Ti Nê Phi Lê Hi, bị đe dọa sẽ bị hủy diệt, dân Nê Phi biểu quyết dành cho họ một nơi để sống và xây dựng cuộc sống mới cùng cung ứng cho họ sự bảo vệ (xin xem An Ma 27:21–22; 43:11–12). Vì dân An Ti Nê Phi Lê Hi đã thề sẽ không bao giờ cầm vũ khí chiến tranh nữa, nên thay vì thế họ “trao một phần lớn tài sản của mình để họ nuôi” (An Ma 43:13) những đạo quân Nê Phi trong những lúc nguy kịch này. Tuy nhiên, không có ghi chép rằng dân Nê Phi đã đối xử với những người dân nhập cư này hoàn toàn bằng sự kính trọng và yêu thương, mặc dù họ chắc phải có một đích nhắm chính trị dễ dàng đối với những người muốn khuấy động mỗi bất đồng.

Cách đối xử tử tế của dân Nê Phi đối với dân Am Môn, vì họ được gọi như vậy, đã được đền đáp lại và cuối cùng góp phần vào sự hình thành một lữ đoàn quân sự soi dẫn nhất trong lịch sử và được ghi chép là—2.000 chiến sĩ trẻ tuổi. Trớ trêu thay, sự phục vụ của các thanh niên có thể đã là bí quyết để bảo tồn xã hội Nê Phi khỏi sự hủy diệt ban đầu.

Trong những lúc chia rẽ nội bộ, cuộc tấn công bên ngoài, và những thử thách kinh tế, thì có một khuynh

Một yếu tố quan trọng trong việc bảo tồn dân tộc Nê Phi và cho dân Nê Phi quyền nhận được các phước lành của thiên thượng trong thời kỳ khó khăn cực độ của họ là một sự sẵn lòng để tử tế và rộng rãi đối với người túng thiếu. Cách đối xử tử tế của dân Nê Phi đối với dân Am Môn đã được đền đáp lại và cuối cùng góp phần vào sự hình thành 2.000 chiến sĩ trẻ tuổi.

hướng để trở nên tiêu cực đối với những người “khác chúng ta.” Sẽ trở nên dễ dàng để trở thành người chỉ trích và phê phán họ. Một người có thể thắc mắc về lòng trung thành và giá trị của họ trong xã hội cũng như ảnh hưởng của họ về sự thịnh vượng về kinh tế. Những phản ứng tiêu cực này không phù hợp với lệnh truyền của Đấng Cứu Rỗi để yêu thương người lân cận như bản thân mình, và họ tạo ra cảnh phân hóa, bất hòa, và cô lập. Nếu dân Am Môn đã không được tiếp đón vào trong xã hội Nê Phi, thì có lẽ điều đó đã tạo ra nỗi oán giận hơn là lòng biết ơn đối với thể hệ đang vươn lên. Thay vì là 2.000 chiến sĩ trung tín, thể hệ mới có thể đã trở nên xa lạ và gia nhập lại với dân La Man.

Một yếu tố quan trọng trong việc bảo tồn dân tộc Nê Phi và cho dân Nê Phi quyền nhận được các phước lành của thiên thượng trong thời kỳ khó khăn cực độ của họ là sự sẵn lòng để tử tế và rộng rãi đối với người túng thiếu. Dân của Thượng Đế cần có những phước lành như vậy ngày nay.

3. Lắng nghe và tuân theo các vị lãnh đạo đầy soi dẫn.

Chúa biết những thử thách mà dân Nê Phi sẽ gặp, và Ngài đã lập lên các vị lãnh đạo đầy soi dẫn để giúp họ đáp ứng với những thử thách đó. Lãnh Binh Mô Rô Ni là một chiến sĩ nhưng được soi dẫn để chuẩn bị giáp che ngực, khiên che tay, mũ giáp che đầu, y phục dày để bảo vệ dân của ông (xin xem An Ma 43:19). Do đó, dân Nê Phi đánh trận giỏi hơn dân La Man (xin xem An Ma 43:37–38). Về sau, Mô Rô Ni hướng dẫn dân chúng đào đất đắp thành lũy xung quanh thành của họ và dựng lên những hàng cọc nhọn trên mặt các lũy đất ấy (xin xem An Ma 50:1–3). Những sự chuẩn bị đầy soi dẫn này đã giúp bảo tồn dân Nê Phi khỏi sự hủy diệt.

Trong khi Mô Rô Ni đang chuẩn bị chiến tranh, thì Hê La Man và các anh em của ông đang thuyết giảng lời của Thượng Đế và khuyến khích dân chúng sống ngay chính để Thánh Linh của Chúa có thể hướng dẫn và bảo tồn họ. Bằng cách lắng nghe lời hướng dẫn về vật chất và thuộc linh của các vị lãnh đạo đầy soi dẫn, dân Nê Phi đã được bảo tồn. Chỉ có khi nào nổi lên những mối chia rẽ nội bộ và dân chúng từ chối không tuân theo những lời cảnh cáo đầy soi dẫn thì mới có sự thất bại và đau khổ.

Chúng ta được ban phước để sống trong một thời kỳ

mà Chúa đã kêu gọi các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải tại thế để cảnh cáo và hướng dẫn chúng ta chuẩn bị cho những thử thách ngày nay. Vào năm 1998, Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đã đưa ra lời chỉ dẫn và cảnh cáo đầy soi dẫn cho các tín hữu Giáo Hội:

“Đã đến lúc phải sắp xếp nhà cửa chúng ta cho được trật tự.

“Có rất nhiều người đang sống trong tình trạng nguy ngập về thu nhập. Thật vậy, một số người đang sống bằng số tiền vay mượn. . . .

“Kinh tế là một điều mỏng manh. . . . Có một điềm báo trước về thời tiết bão bùng mà chúng ta nên lưu ý.”²

Mới đây, tôi có nói chuyện với một người đã nghe lời của Chủ Tịch Hinckley và những thúc giục của Thánh Linh. Vợ chồng người ấy quyết định thanh toán hết tiền đầu tư của họ, trả hết nợ nhà, và thoát khỏi cảnh nợ nần.

Ngày nay người ấy đang sống tự lực cánh sinh. Cảnh kinh tế suy thoái theo sau đó đã ảnh hưởng rất ít đến gia đình người ấy. Quả thật, khả năng tự túc của người ấy đã làm cho vợ chồng người ấy có thể phục vụ truyền giáo.

Chủ Tịch Thomas S. Monson đã được lập lên cho thời kỳ chúng ta. Cuộc sống và lời giảng dạy của ông là sứ điệp mà Thượng Đế đã gửi đến để bảo vệ và ban phước cho chúng ta ngày nay. Vào thời kỳ mà có nhiều người lo lắng về thứ họ không có, thì Chủ Tịch Monson dạy chúng ta phải biết ơn về nhiều phước lành Chúa đã ban cho chúng ta. Và vào thời kỳ mà nhiều người tập trung vào các vấn đề của riêng họ, thì Chủ Tịch Monson khuyến khích chúng ta tìm đến cứu giúp, quên mình ban phước cho những người khác. Việc lưu ý đến lời hướng dẫn của Chủ Tịch Monson sẽ mang đến cho gia đình chúng ta sự bảo vệ thuộc linh và các phước lành cần thiết trong thời kỳ chúng ta.

Tôi biết ơn đã sống trong một thời kỳ mà phúc âm đã được phục hồi. Tôi biết ơn Chúa đã chuẩn bị Sách Mặc Môn cho thời kỳ chúng ta. Dân Nê Phi đã trung tín chịu đựng những thử thách của thời kỳ họ và là nhân chứng về việc Chúa sẽ ban cho các phước lành và sự bảo vệ mà chúng ta cần để đáp ứng những thử thách của thời kỳ chúng ta một cách thành công. ■

GHI CHÚ

1. Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1986, 6.
2. Gordon B. Hinckley, “To the Boys and to the Men,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1998, 53.

*Bằng cách lảng
nghe lời hướng
dẫn về vật chất
và thuộc linh của
các vị lãnh đạo
đầy soi dẫn như
Mô rô Ni, dân Nê
Phi đã được bảo
tồn. Chỉ khi nào
những bất đồng
nội bộ gia tăng
và con người từ
chối không nghe
theo những lời
cảnh cáo đầy soi
dẫn thì những
thất bại và đau
khổ sẽ xảy ra.*

SÓNG CÒN

LÀM THẾ NÀO ĐỂ

TRONG LÃNH THỔ
CỦA KẼ THÙ

**Bài của Chủ Tịch
Boyd K. Packer**

Chủ Tịch Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Chúng ta kỷ niệm 100 năm lớp giáo lý trong Giáo Hội. Tôi nghĩ về lịch sử này đã bắt đầu cách đây từ lâu khi những nguồn lực và tài liệu dành cho chương trình này còn rất khan hiếm.

Kể từ những hoàn cảnh khiêm tốn đó, chúng ta hiện có 375.008 học sinh trong lớp giáo lý ở 143 quốc gia với hơn 38.000 người tình nguyện và các giảng viên toàn thời gian trên toàn cầu. Chúng tôi đầu tư rất nhiều vào giới trẻ của mình. Chúng tôi biết giá trị và tiềm năng của các em.

Sự Thông Sáng Sẽ Giúp Các Em Chống Lại Kẻ Thù

Tôi nói chuyện với tư cách là một người đã chứng kiến quá khứ và muốn chuẩn bị các em cho tương lai.

Các em đang lớn lên trong lãnh thổ của kẻ thù. Khi trở nên chín chắn trong phần thuộc linh, các em sẽ hiểu cách kẻ nghịch thù đã xâm nhập vào thế giới xung quanh các em như thế nào. Nó đang ở trong nhà, trong phương

tiện giải trí, truyền thông đại chúng, lời lẽ—mọi thứ xung quanh các em. Trong đa số trường hợp, sự hiện diện của nó không bị phát hiện.

Tôi muốn nói cho các anh chị em biết rằng điều gì là đáng giá và đáng ao ước nhất. Thánh thư nói: “Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, khá cầu lấy sự khôn ngoan,” và tôi xin nói thêm, “với tất cả điều [các em] nhận được, hãy [làm theo!]” Châm Ngôn 4:7). Tôi không có thời giờ để lãng phí và các em cũng thế. Vậy thì hãy lắng nghe kỹ!

Khi tôi quyết định làm giáo viên, thì điều đó thật rõ ràng. Trong Đệ Nhị Thế Chiến, tôi mới được hơn 20 tuổi và là một phi công trong Không Quân. Tôi đóng quân ở trên hòn đảo nhỏ Ie Shima. Hòn đảo này nhỏ, to bằng hình con tem trên bản đồ, nằm lẻ loi gần ngay đỉnh phía bắc Okinawa.

Vào một buổi chiều cô đơn, tôi ngồi trên một vách đá để xem cảnh hoàng hôn. Tôi đang suy ngẫm điều tôi sẽ làm với cuộc sống của mình sau chiến tranh, nếu tôi đủ may mắn để sống sót. Tôi muốn làm gì? Đó là vào cái đêm mà tôi quyết định muốn làm giáo viên. Tôi lập luận rằng giáo viên luôn luôn học hỏi. Học hỏi là một mục đích cơ bản của cuộc sống.

Lần đầu tiên tôi dạy lớp giáo lý là vào năm 1949 ở Brigham City. Tôi đã là học sinh cũng trong lớp giáo lý đó trong khi theo học trung học.

Có ba khóa được giảng dạy đầu tiên trong lớp giáo lý: Kinh Cựu Ước, Kinh Tân Ước và Lịch Sử Giáo Hội. Tôi có đặc ân để thêm vào lớp buổi sáng sớm khóa học về Sách Mặc Môn. Tôi đã trở về từ chiến trận với chứng ngôn về Sách Mặc Môn và một sự hiểu biết về ân tứ Đức Thánh Linh đã tác động như thế nào.

Ân Tứ Thánh Linh Sẽ Bảo Vệ Các Em trong Lãnh Thổ của Kẻ Thù

Các em đã được giảng dạy suốt cuộc sống của mình về ân tứ Đức Thánh Linh, nhưng điều giảng dạy đó chỉ đến mức độ đó thôi. Trong thực tế, các em có thể và phải một mình đi đoạn đường còn lại để tự khám phá nơi mình cách mà Đức Thánh Linh có thể là một ảnh hưởng hướng dẫn và bảo vệ như thế nào.

Đối với các thanh niên và thiếu nữ, tiến trình đó cũng như vậy. Việc khám phá ra cách Đức Thánh Linh tác động đến cuộc sống của các em là cuộc tìm kiếm suốt đời. Một khi tự mình khám phá ra điều đó, thì các em có thể sống trong lãnh thổ của kẻ thù và sẽ không bị lừa gạt hay bị hủy diệt. Không có tín hữu nào của Giáo Hội này—và điều đó có nghĩa là mỗi em—sẽ làm một lỗi lầm nghiêm trọng mà lại không được cảnh cáo trước hết bởi những thúc giục của Đức Thánh Linh.

Đôi lúc, khi đã làm một điều lầm lỗi, các em có lẽ đã nói sau đó: “Tôi biết tôi đã không nên làm điều đó. Tôi không cảm thấy đúng,” hoặc có lẽ: “Tôi biết tôi *đã nên* làm điều đó. Tôi chỉ không có can đảm để hành động!” Các ấn tượng đó chính là Đức Thánh Linh đang cố gắng hướng dẫn các em hướng đến điều tốt hoặc cảnh cáo các em tránh khỏi điều nguy hại.

Có một số điều các em không được làm nếu đường dây truyền đạt này phải được để mở sẵn. Các em không thể nói dối, gian lận hay ăn cắp hoặc hành động một cách vô luân mà lại không làm gián đoạn những đường dây đó. Đừng đi đến nơi nào mà môi trường ở đó chống lại sự truyền đạt với Thánh Linh.

Các em cần phải biết cách tìm kiếm quyền năng và sự hướng dẫn có sẵn cho mình, và rồi tuân theo hướng đi đó dù cho bất cứ điều gì xảy ra đi nữa.

Trước hết, trên bản liệt kê “những việc cần làm”, hãy viết xuống từ *cầu nguyện*. Phần lớn những lời cầu nguyện của các em sẽ là thâm lặng. Các em có thể nghĩ ra một lời cầu nguyện.

Các em luôn luôn có thể có được một đường dây truyền đạt trực tiếp với Cha Thiên Thượng. Đừng để cho kẻ nghịch thù thuyết phục các em rằng không có một ai đang lắng nghe ở bên kia đầu dây. Các em không bao giờ cô đơn cả! Những lời cầu nguyện của các em luôn luôn được nghe thấu. Các em không bao giờ cô đơn cả!

Hãy chăm sóc thân thể của mình. Hãy trong sạch. “Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao?” 1 Cô Rinh Tô 3:16).

Hãy đọc kỹ những lời hứa trong tiết 89 của sách Giáo Lý và Giao Ước. Lời Thông Sáng không hứa ban cho sức khỏe hoàn hảo, nhưng những cơ quan cảm nhận thuộc linh bên trong các em có thể được củng cố.

Hãy tránh xa việc xấu mình và những điều tương tự mà làm xấu đi thân thể các em. Thể xác của các em được tạo ra theo hình ảnh của Ngài.

Lời Khuyên Bảo của Vị Tiên Tri Dạy Điều Chân Chính

Bây giờ, tôi muốn nói theo mẫu mực của một cuộc nói chuyện thẳng về một vấn đề khác.

Chúng ta biết rằng phái tính đã được quy định trong tiền dương thế.¹ “Linh hồn cùng thể xác tạo thành bản thể con người.” (GLGU 88:15). Vấn đề về phái tính này là mối lo âu lớn đối với Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương, cũng như tất cả các vấn đề đạo đức.

Một vài em có thể cảm thấy hoặc được cho biết rằng các em được sinh ra với những cảm nghĩ rắc rối và các em không cảm thấy có lỗi nếu hành động theo những cảm đó

này. Theo giáo lý, chúng ta biết rằng nếu điều đó đúng thì quyền tự quyết của các em sẽ bị xóa đi, và điều đó không thể xảy ra được. Các em luôn luôn có một sự lựa chọn để tuân theo những thúc giục của Đức Thánh Linh cùng sống thanh sạch và trinh khiết, một cuộc sống tràn đầy đức hạnh.

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley loan báo điều sau đây trong một đại hội trung ương: “Có những người hỏi về lập trường của chúng ta về những người tự xem mình là . . . người đồng tính luyến ái. Câu trả lời của tôi là chúng ta yêu thương họ như là các con trai và con gái của Thượng Đế. Họ có thể có một số khuynh hướng mạnh mẽ và có lẽ khó kiểm chế nào đó. Hầu hết những người có [loại cảm dố] này hay cảm dố khác vào những thời điểm khác nhau. Nếu không hành động theo những khuynh hướng này, thì họ có thể tiến bước như tất cả các tín hữu khác của Giáo Hội. Nếu vi phạm luật trinh khiết và các tiêu chuẩn đạo đức của Giáo Hội, thì họ phải chịu kỷ luật của Giáo Hội, cũng giống như những người khác vậy.

“Chúng ta muốn giúp đỡ . . . củng cố họ, để phụ giúp với những vấn đề khó khăn của họ. Nhưng chúng ta không thể không làm gì cả nếu họ thỏa thích trong hành động vô luân, nếu họ cố gắng ủng hộ và sống trong tình trạng được gọi là hôn nhân cùng phái tính. Việc cho phép điều đó xảy ra như vậy sẽ làm giảm đi nền tảng rất hệ trọng và thiêng liêng của hôn nhân đã được Thượng Đế thừa nhận và mục đích chính của hôn nhân là nuôi dạy gia đình.”²

Chủ Tịch Hinckley đang nói thay cho Giáo Hội.

Sử Dụng Quyền Tự Quyết của Các Em để Giữ Gìn hoặc Giành Lại Vị Thế An Toàn

Ân tứ thứ nhất mà A Đam và Ê Va nhận được là quyền tự quyết: “Người có thể tự chọn lựa, vì quyền đó được ban cho người.” (Môi Se 3:17).

Các em cũng có quyền tự quyết đó. Hãy sử dụng quyền đó một cách khôn ngoan để bác bỏ hành động theo bất cứ sự thôi thúc không thanh khiết hay cảm dố tội lỗi nào có thể hiện đến tâm trí của các em. Đừng bao giờ làm điều đó, và nếu các em đã làm rồi, thì hãy từ bỏ và quay trở lại. “Hãy chối bỏ tất cả mọi sự không tin kính” (Mô Rô Ni 10:32).

Đừng đùa giỡn với các khả năng sinh sản trong cơ thể của mình hoặc với các tín hữu của bất cứ phái tính nào. Đó là tiêu chuẩn của Giáo Hội, và tiêu chuẩn đó sẽ không thay đổi. Khi các em trưởng thành, thì sẽ có cảm dố để thử nghiệm hay khám phá những sinh hoạt vô luân. Đừng làm điều đó!

Từ chủ yếu là *kỷ luật*—kỷ luật tự giác. Từ *kỷ luật* là từ *môn đồ* hay *tín đồ mà ra*. Hãy là một môn đồ—tín đồ của Đấng Cứu Rỗi, rồi các em sẽ được an toàn.

Một hoặc hai người trong số các em có thể nghĩ rằng: “Tôi đã phạm tội lỗi nghiêm trọng này hay tội lỗi nghiêm trọng đó. Quá trễ rồi.” Không bao giờ là quá trễ cả.

Các em đã được dạy ở nhà và trong lớp giáo lý về Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Sự Chuộc Tội giống như một cục tẩy. Nó có thể tẩy xóa tội lỗi và hậu quả của bất cứ điều gì đang khiến cho các em cảm thấy phạm tội.

Tội lỗi là nỗi đau khổ tinh thần. Đừng chịu cảnh đau đớn kinh niên. Hãy loại bỏ nỗi đau đớn đó. Hãy từ bỏ nó. Hãy hối cải, và nếu cần thiết, hối cải nhiều lần cho đến khi các em—chứ không phải kẻ thù—làm chủ bản thân mình.

Sự Bình An Có Được Là qua Việc Hối Cải Thường Xuyên

Cuộc sống hóa ra là một loạt thử thách và lỗi lầm. Hãy thêm “thường xuyên hối cải” vào bản liệt kê những việc cần làm của mình. Điều này sẽ mang đến cho các em cảm giác bình an lâu dài mà không thể mua được bằng bất cứ giá nào trên thế gian. Việc hiểu biết về Sự Chuộc Tội có lẽ là một trong những lẽ thật quan trọng nhất mà các em có thể học được trong thời niên thiếu của mình.

Nếu các em đang giao thiệp với những người làm suy yếu các tiêu chuẩn của mình thay vì giúp xây đắp cho các em, thì hãy ngừng lại và kiếm bạn khác mà chơi. Đôi khi các em có thể cô đơn một mình. Vậy thì, câu hỏi quan trọng có thể được đặt ra: “Khi cô đơn, ta có đang có bạn tốt không?”

Việc sửa đổi một thói xấu mà các em đã cho phép mình vướng vào có thể là điều rất khó khăn. Nhưng quyền năng ở với các em. Đừng nản lòng. Tiên Tri Joseph Smith đã dạy rằng “tất cả những ai có thể xác đều có quyền năng đối với những người không có thể xác.”³ Các em có thể chống lại cảm dố mà!

Có lẽ các em sẽ không phải đụng độ riêng với kẻ nghịch thù; nó không hiện ra như cách đó đâu. Nhưng cho dù nó có đích thân đến với các em để thử thách và cảm dố, thì các em cũng có một lợi thế. Các em có thể sử dụng quyền tự quyết của mình và nó sẽ phải để cho các em yên.

Tận Dụng Các Phước Lành của Lớp Giáo Lý

Các em không tầm thường đâu. Các em có một cuộc sống rất đặc biệt. Các em rất phi thường. Làm sao tôi biết được điều đó? Tôi biết điều đó vì các em sinh ra vào một thời điểm và nơi chốn mà phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô có thể đến với cuộc sống của các em qua những lời giảng dạy và sinh hoạt trong nhà cũng như trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Và chính Chúa đã phán là: “giáo hội hằng sống và chân chính duy nhất trên khắp mặt đất này.” (GLGU 1:30).

Chúng ta có thể thêm vào bản liệt kê những điều khác, nhưng các em biết điều gì mình nên làm và không nên làm trong cuộc sống của mình. Các em biết điều đúng với điều sai và không cần phải được truyền lệnh trong tất cả mọi điều.

Đừng phí phạm những năm tháng được dạy dỗ trong lớp giáo lý. Hãy tận dụng phước lành lớn lao mà các em có để học hỏi các giáo lý của Giáo Hội và những lời giảng dạy của các vị tiên tri. Hãy học hỏi điều gì có giá trị nhất. Điều ấy sẽ ban phước cho các em và con cháu của các em trong nhiều thế hệ mai sau.

Sẽ không còn bao nhiêu năm nữa khi các em sẽ kết hôn và có con cái, một cuộc hôn nhân mà cần phải được gắn bó trong đền thờ. Lời cầu nguyện của chúng tôi là các em sẽ tự tìm ra bản thân mình, và khi đến lúc sẽ được an toàn ổn định trong một tiểu giáo khu hay chi nhánh gồm có những người có gia đình.

Hãy Tiến Tới với Hy Vọng và Đức Tin

Đừng lo sợ cho tương lai. Hãy tiến bước với hy vọng và đức tin. Hãy nhớ tới ân tứ thiêng liêng đó của Đức Thánh Linh. Hãy học cách để được Đức Thánh Linh giảng dạy. Hãy học cách tìm kiếm ân tứ đó. Hãy học cách sống theo ân tứ đó. Hãy học cách cầu nguyện luôn luôn trong danh của Chúa Giê Su Ky Tô (xin xem 3 Nê Phi 18:19–20). Thánh Linh của Chúa sẽ chăm sóc các em và các em sẽ được ban phước.

Chúng tôi có đức tin lớn lao và trọn vẹn nơi các em.

Tôi làm chứng với các em—một lời chứng đến với tôi khi tôi còn trẻ. Và các em cũng không khác gì với tôi so với bất cứ người nào khác. Các em có nhiều quyền đối với chứng ngôn đó như bất cứ người nào. Và chứng ngôn đó sẽ đến với các em nếu các em đạt được chứng ngôn đó. Tôi cầu khẩn các phước lành của Chúa ban xuống cho các em—các phước lành của lời chứng đó trong cuộc sống của các em, để hướng dẫn các em khi tạo lập một tương lai hạnh phúc. ■

Từ bài nói chuyện đưa ra vào ngày 22 tháng Giêng năm 2012 tại buổi phát sóng lễ kỷ niệm một trăm năm lớp giáo lý.

GHI CHÚ

1. Xin xem “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona* và *Ensign*, tháng Mười Một năm 2010, 129; xin xem thêm Môi Se 3:5; Áp Ra Ham 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley, “What Are People Asking about Us?” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1998, 71.
3. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 211.

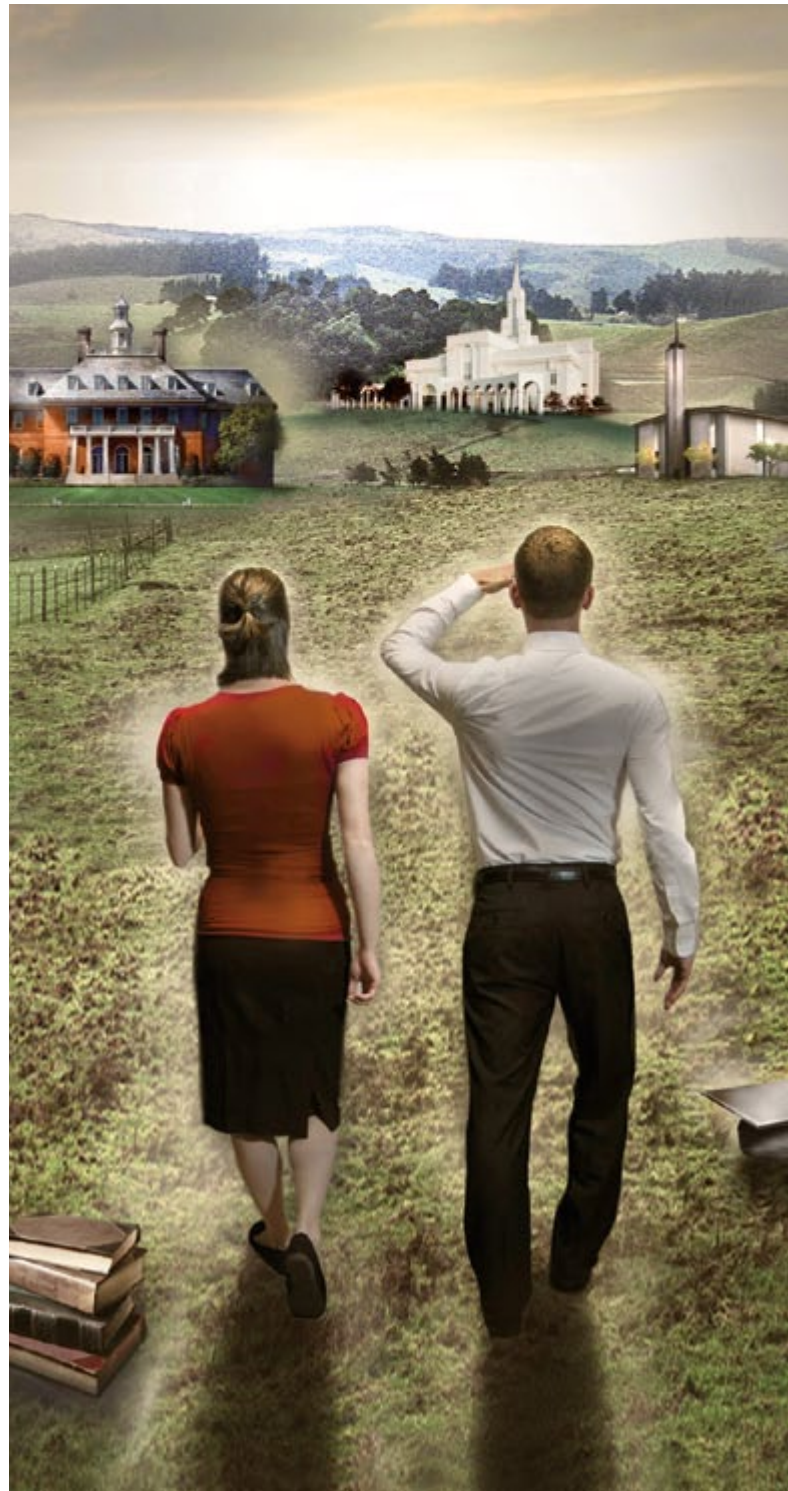

Xem Toàn Bộ Bài Nói Chuyện

Xin xem hay lắng nghe toàn bộ bài nói chuyện này của Chủ Tịch Packer tại trang mạng seminary.lds.org/history/centennial.

Đừng phí phạm những năm tháng được dạy dỗ trong lớp giáo lý. Hãy tận dụng phước lành lớn lao mà các em có để học hỏi các giáo lý của Giáo Hội và những lời giảng dạy của các vị tiên tri. Hãy học hỏi điều gì có giá trị nhất.

TÔI ĐÃ CẦU NGUYỆN ĐỂ CÓ ĐƯỢC CAN ĐẢM

Cha mẹ tôi là tín hữu của Giáo Hội nhưng họ không tích cực. Đôi khi điều này đưa đến xung đột vì họ tin rằng thời giờ cho gia đình là quan trọng hơn mọi điều khác—hơn cả đi nhà thờ, làm vinh hiển những sự kêu gọi của tôi trong Giáo Hội, và làm những sinh hoạt khác.

Vì tôi là người lãnh đạo trong Hội Thiếu Nhi và là thành viên trong ca đoàn của tiểu giáo khu nên những buổi họp của tôi trong Giáo Hội đôi khi xen vào các bổn phận trong gia đình. Một ngày nọ, khi tôi đang sửa soạn tham dự một buổi phát sóng đại hội trung ương tại nhà hội ở Antananarivo, thì cha mẹ tôi nhắc tôi rằng nhà chúng tôi đang có khách.

Mẹ tôi nói: “Con sẽ phải chọn giữa gia đình và Giáo Hội.” “Hoặc là con ở đây với gia đình và không dự đại hội, hoặc con đi dự đại hội và sẽ bị trừ phạt.”

Tôi quyết định không tranh luận với mẹ tôi. Thay vì thế, tôi dành ra một giây lát để cầu xin Cha Thiên Thượng ban cho tôi can đảm và sức mạnh. Tôi cũng cầu xin Ngài giúp tôi biết phải làm gì. Tôi nên ở nhà với gia đình hay đi nhà thờ và lắng nghe tiếng nói của vị tiên tri?

Ngay khi cầu nguyện xong, thì tôi đã có thể cảm nhận được Thánh Linh. Tôi đã có thể cảm nhận được Thánh Linh khuyến khích tôi nói với mẹ tôi rằng việc tôi đi nghe vị tiên tri

là rất quan trọng đối với tôi. Tôi cảm thấy rằng tôi cần phải nói cho bà biết rằng tôi sẽ nhận được lời khuyên dạy khôn ngoan không những cho cuộc sống của tôi ngày nay mà còn cho tương lai nữa.

Thượng Đế có thể làm những điều mầu nhiệm và Ngài đã làm mềm lòng cha mẹ tôi nên họ để cho tôi đi dự đại hội trung ương mà không bị trừ phạt. Đây là một kinh nghiệm đáng kể trong cuộc sống của tôi. Tôi được xác nhận về lẽ thật của câu thánh thư dạy rằng: “Bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, các người sẽ có thể biết

được lẽ thật của tất cả mọi điều” (Mô Rô Ni 10:5).

Tôi biết rằng nếu chúng ta dựa vào các hành động của mình trên các nguyên tắc phúc âm và lắng nghe Thánh Linh thì chúng ta có thể luôn luôn được hạnh phúc với những sự lựa chọn của mình. Kinh nghiệm này củng cố chứng ngôn của tôi rằng Thượng Đế ở với chúng ta và rằng Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong cuộc sống. ■

Fy Tianarivelo, Madagascar

Ngay khi cầu nguyện xong, thì tôi đã có thể cảm nhận được Thánh Linh khuyến khích tôi nói với mẹ biết rằng việc tôi đi nghe vị tiên tri thì rất quan trọng đối với tôi.

NƠI TÔI THUỘC VÀO

Trước khi tôi gia nhập Giáo Hội, cuộc sống của tôi đầy đau khổ. Sau khi cha mẹ tôi ly dị lúc tôi bảy tuổi, thì cha tôi đi tù. Mẹ tôi là một người nghiện rượu và mất tất cả mọi thứ quan trọng đối với bà. Tôi được gửi đến sống với một gia đình nuôi.

Vì những điều này, nên tôi khôn lớn nhanh hơn nhiều so với nhiều người bạn của tôi. Tôi chưa bao giờ hoàn toàn cảm thấy rằng mình có thể tìm ra vị trí của mình và do đó tôi thường ở trong tình trạng chống đối. Khi còn rất nhỏ, tôi đã bắt đầu hút thuốc và làm những điều khác mà giờ đây tôi hiểu là trái với Lời Thông Sáng. Tôi đã chắc chắn rằng tôi phải cam chịu thất bại trong cuộc đời.

Có một điều tôi đã thật sự tìm được hạnh phúc là trong việc giúp đỡ những người khác—cho dù đó là việc dọn dẹp cùng với họ hoặc lắng nghe những câu chuyện về cuộc sống của họ. Tôi rất muốn người khác biết rằng họ có thể tin cậy tôi. Một năm nọ, tôi đi nghỉ mát và đã gặp một bà lão mà tôi quyết định phục vụ bằng cách lắng nghe bà. Bà là một Ky Tô hữu và bắt đầu nói chuyện với tôi về tôn giáo.

Tôi chưa bao giờ thật sự tin nơi Thượng Đế. Đôi lúc, khi tôi đã nghĩ rằng *có lẽ* Ngài hiện hữu, tôi đã trách Ngài về những điều rắc rối tôi đã trải qua. Nhưng như bà lão này đã mô tả tầm quan trọng về đức tin nơi Thượng Đế, tôi đã tự thấy mình cảm thấy tò mò. Trước khi tôi ra về, bà đã nói một điều đặc biệt thú vị: “Những người Mặc Môn tuân theo lệnh truyền của Thượng Đế.”

Tôi chưa bao giờ nghe tới những người Mặc Môn, nên tôi về nhà, lên mạng và tìm kiếm. Tôi tìm tới Mormon.org và đặt một quyển Sách

Mặc Môn. Một vài ngày sau, những người truyền giáo mang giao sách đó.

Tôi không chắc rằng tôi có thể bắt đầu tin nơi Thượng Đế, nhưng những người truyền giáo đã giúp tôi khám phá ra rằng tôi có thể không những tin nơi Ngài mà còn biết Ngài nữa. Khi tôi bắt đầu cầu nguyện và đọc Sách Mặc Môn, tôi thấy mình ở trên một cuộc hành trình tuyệt vời của việc tìm kiếm hạnh phúc. Tôi bỏ hút thuốc. Tôi ngừng trách cứ Thượng Đế và bắt đầu cảm ơn Ngài về những điều tốt lành trong cuộc sống của mình. Tôi bắt đầu biết rằng Vị Nam Tử của Ngài đã chịu đau đớn vì tội lỗi của tôi và vì tất cả nỗi đau đớn tôi đã cảm thấy từ trước đến giờ. Tôi chịu phép báp têm vào Giáo Hội của Ngài vào ngày 28 tháng Mười năm 2007.

Nếu bản thân tôi đã không trải qua sự thay đổi từ ảo tưởng đến hạnh phúc, thì tôi đã không tin rằng điều đó

có thể thực hiện được. Ngày nay tôi ưa thích sự kêu gọi trong Hội Thiếu Nhi và biết ơn đã có được cơ hội để giúp tổ chức một dự án phục vụ tại một đại hội dành cho thành niên trẻ tuổi độc thân ở Ba Lan. Việc có thể thường xuyên giúp đỡ những người khác qua sự phục vụ Giáo Hội đã mang đến cho tôi thêm hạnh phúc mà tôi đã tìm thấy nơi phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô. Mọi điều tôi làm bây giờ, tôi đều làm với tình yêu thương thanh khiết vì Chúa Giê Su Ky Tô. Tôi tin rằng cuộc đời rất đẹp và rằng ngay cả khi chúng ta gặp phải thử thách, nhưng nếu chúng ta noi theo Đấng Cứu Rỗi thì chúng ta sẽ không bị thất lạc.

Người phụ nữ mà tôi gặp đã nói đúng: việc có được đức tin nơi Thượng Đế là thiết yếu. Chúng ta không thể nào tìm ra chỗ đứng của mình trong thế gian này nếu chúng ta không biết Ngài. Tôi biết ơn đã cuối cùng có được một chỗ nơi mà tôi biết là mình thuộc vào. ■
Dorota Musiał, Ba Lan

Bà đã nói một điều đặc biệt thú vị: “Những người Mặc Môn tuân theo lệnh truyền của Thượng Đế.”

HÃY NÓI CHO CHÚNG TÔI BIẾT VỀ GIÁO HỘI CỦA CÔ

Trong một chuyến đi thăm anh tôi, tôi ngồi ở phía sau máy bay là nơi các tiếp viên hàng không đang ngồi. Hai dãy ghế ngồi trong khu vực đó đối diện với nhau.

Tôi tự giới thiệu với những người ngồi ở xung quanh mình và rồi nói là tôi đang theo học trường Brigham Young University. Một người ngồi ngang tôi nói rằng con gái của ông ta có một người bạn thân mới vừa đi truyền giáo toàn thời gian. Con gái của ông ta biết rất ít về Giáo Hội nhưng ông thì hầu như không biết gì cả. Một người tiếp viên hàng không lập tức nói rằng cô ta sẽ không muốn thuộc vào “giáo hội đó” vì giáo hội đó chống đối phụ nữ. Người đàn ông đó nói rằng ông ta cũng có nghe điều tương tự như thế—rằng các phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau được coi thấp hơn nam giới, rằng họ không thể nắm giữ chức tư tế hay chủ tọa trong các buổi họp, và rằng Giáo Hội đều do nam giới chi phối.

Rồi quay sang tôi, ông hỏi: “Cô cảm thấy như thế nào?” Tất cả bảy người đều quay lại tôi và chờ đợi.

Tim tôi bắt đầu đập mạnh. Khi còn nhỏ, tôi đã học thuộc lòng Những Tín Điều chỉ cho một lần bắt ngờ, và vào lứa tuổi niên thiếu và thành niên, tôi đã tập chia sẻ chứng ngôn về khái tượng của Joseph Smith và về Sách Mặc Môn. Nhưng tôi đã không hề nghĩ ra cách trả lời câu hỏi của người đàn ông này. Tôi cầu nguyện thầm lên Cha Thiên Thượng để hướng dẫn tôi.

Rồi tôi nói những câu đầu tiên đến cùng tâm trí của mình: “Quý vị hoàn toàn không biết về Hội Phụ Nữ.” Nét mặt của họ cho thấy là họ quả thật không biết về Hội Phụ Nữ.

Tôi giải thích: “Chức tư tế cùng hoạt động chung với các phụ nữ, tất cả những người này đều là các thành viên của Hội Phụ Nữ.” “Chúng tôi có một chủ tịch Hội Phụ Nữ là người hướng dẫn những sinh hoạt của các phụ nữ trong Giáo Hội trên khắp thế giới. Trách nhiệm của các phụ nữ là mang tinh thần dịu dàng và lòng bác ái vào cuộc sống của các tín hữu và nhất là vào cuộc sống của gia đình họ.”

Những người xung quanh tôi chăm chú lắng nghe.

“Chúng ta sống trong một thời kỳ lạ lùng khi một số phụ nữ muốn phụ nữ hành động, suy nghĩ và trở nên giống như nam giới. Nhưng chúng tôi tin rằng Thượng Đế phân chia

nhệm vụ. Chúng tôi kỳ vọng các phụ nữ là những người lãnh đạo ở giữa các phụ nữ và là người cùng lãnh đạo trong nhà. Nam giới dựa rất nhiều vào chúng tôi để được cố vấn trong các lãnh vực này. Đó là một sự cân bằng ngay chính. Điều đó làm cho các tổ chức Giáo Hội và mái gia đình của chúng tôi được thành công. Và chúng tôi thật sự tin rằng “Song trong Chúa thì chẳng phải đàn bà ngoại đàn ông, cũng chẳng phải đàn ông ngoại đàn bà” (xin xem 1 Cô Rinh Tô 11:11). Chúng tôi tin rằng chúng tôi không trọn vẹn nếu không có nhau. Chúng tôi không tin rằng chúng tôi được tạo ra để tranh đua với nhau mà để bổ sung cho nhau.”

Tôi nói điều đầu tiên đến cùng tâm trí của mình: “Quý vị hoàn toàn không biết về Hội Phụ Nữ.”

Tôi cảm thấy rất được phước khi nói xong. Tôi biết những lời tôi đã thốt ra là từ Thánh Linh. Mọi người dường như hài lòng với lời giải thích của tôi. Rồi người đàn ông ấy nói: “Hãy nói cho chúng tôi biết thêm về giáo hội của cô.”

Sau đó, trong hai giờ đồng hồ kế tiếp, tôi đã có cơ hội vui vẻ để nói về Sự Phục Hồi, trả lời những câu hỏi và chia sẻ chứng ngôn về phúc âm mà tôi ưa thích. ■

Shauna Moore, Virginia, Hoa Kỳ

TÔI NÊN CHỌN VIỆC LÀM HAY GIÁO HỘI

Vợ chồng tôi kết hôn vào năm 1981 ở Đền Thờ Tokyo Japan. Thoạt tiên, cuộc sống của chúng tôi sau khi kết hôn không phải dễ dàng. Tôi biết ơn có được một việc làm, nhưng chúng tôi gặp rắc rối trong việc đáp ứng các khoản chi tiêu của mình. Chúng tôi cầu xin Cha Thiên Thượng giúp đỡ và làm hết sức mình để kiếm vừa đủ tiền để sống và đóng tiền thập phân. Chúng tôi biết rằng

nếu chúng tôi tin cậy nơi Chúa thì Ngài sẽ lo liệu cho chúng tôi.

Một tuần nọ, cả vợ tôi lẫn người bạn tôi mang đến cho tôi một mẫu giấy nhỏ cắt ra từ báo. Đó là một mục quảng cáo kiếm giáo viên tiếng Anh toàn thời gian.

Tôi gửi bản lý lịch nghề nghiệp của mình cho công ty đó và được mời đến để phỏng

vấn. Vào cuối cuộc phỏng vấn, người phỏng vấn hỏi: “Anh viết trong bản lý lịch của mình rằng anh đã tham gia vào công việc tình nguyện với tư cách là người truyền giáo cho Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô. Vậy điều đó có nghĩa là anh đi nhà thờ vào ngày Chủ Nhật, phải không? Nếu anh phải quyết định đi nhà thờ hay đi làm vào ngày Chủ Nhật, thì anh sẽ chọn điều nào?”

Đó là một câu hỏi khó vì tôi cần một việc làm tốt hơn. Nhưng sau khi suy nghĩ, tôi đáp: “Tôi sẽ đi nhà thờ.”

Với một nụ cười khó hiểu, người phỏng vấn nói: “Ồ, tôi hiểu.” Rồi người ấy mời tôi ra về với lời hứa rằng công ty sẽ có quyết định vào buổi chiều đó và tôi nên gọi điện thoại đến để biết kết quả. Trong khi rời phòng ra về, tôi nghĩ rằng tôi đã trượt rồi.

Về sau vào buổi chiều đó khi đến giờ phải gọi điện thoại, tôi đã bấm số của công ty khi trong lòng vô cùng sợ hãi.

“Kết quả của cuộc phỏng vấn thì như thế nào ạ?” Tôi hỏi người thư ký. “Tôi đã trượt rồi phải không?”

Tôi sửng sốt nhưng vui mừng với câu trả lời của cô ấy.

Cô ấy nói: “Chúng tôi muốn yêu cầu ông làm việc cho chúng tôi.”

Khoảng một tháng sau tôi biết được tại sao tôi nhận được việc làm đó. Cô thư ký giải thích rằng người phỏng vấn sống cạnh bên nhà của những người truyền giáo Thánh Hữu Ngày Sau toàn thời gian. Người ấy thường hay quan sát những người truyền giáo đạp xe đạp nhanh đến sở làm của họ vào buổi sáng.

Cô ấy nói: “Ông ta tin rằng nếu thuộc vào cùng giáo hội đó, thì ông sẽ làm việc với chúng tôi cũng siêng

Người phỏng vấn hỏi tôi: “Nếu anh phải quyết định đi nhà thờ hay đi làm vào ngày Chủ Nhật, thì anh sẽ chọn điều nào?”

năng như những người truyền giáo đi làm việc cho giáo hội của họ.” “Ông may mắn quá!”

Kể từ lúc đó gia đình tôi đã luôn luôn có những gì chúng tôi cần.

Bất cứ khi nào nghĩ về kinh nghiệm chọn lọc này tôi đều cảm thấy được khuyến khích và an ủi. Tôi biết rằng Thượng Đế thường sử dụng những người khác để ban phước cho con cái của Ngài. Tôi không thể bày tỏ một cách thích đáng rằng tôi cảm thấy biết ơn biết bao đối với vợ tôi và người bạn của tôi về sự soi dẫn của họ khi mang mẫu giấy quảng cáo của tờ báo đó đến với tôi, đối với những người truyền giáo siêng năng và tấm gương của họ, và đối với Cha Thiên Thượng đầy lòng thương xót, yêu thương và chăm sóc, là Đấng có quyền năng mau nhiệm để ban những kinh nghiệm vì lợi ích của chúng ta. ■

Kenya Ishii, Nhật Bản

Sự Trinh Khiết

• TRONG MỘT THẾ GIỚI DÂM Ô

Ban biên tập các tạp chí Giáo Hội họp với một nhóm các thành niên trẻ tuổi ở nhiều nơi trên thế giới để thảo luận về những thử thách và phước lành của việc luôn sống trinh khiết trong một thế giới không quý trọng—và thậm chí còn nhạo báng—sự trinh khiết nữa. Chúng tôi thấy cuộc thảo luận cởi mở, chân thật và chân tình của họ đầy nâng cao tinh thần và soi dẫn cùng hy vọng rằng các em đó cũng có thể khám phá ra từ những lời phê bình góp ý của họ một điều gì đó để giúp các em quý trọng tính chất thiêng liêng của hôn nhân và sự gần gũi xác thịt.

Các lễ thật phúc âm nào giúp cho các em vẫn luôn được trinh khiết về mặt tình dục, với rất nhiều người biện minh cho hành vi vô luân?

Martin Isaksen, Na Uy: Thánh thư dạy phải trinh khiết. Lý do đó là đủ cho tôi rồi.

Lizzie Jenkins, California, Hoa Kỳ: Sự trinh khiết là một sự cam kết. Ta sống theo điều cam kết đó. Đó là một lối sống.

Liz West, Anh: Việc hiểu rằng tôi là ai, hiểu rằng có nhiều điều dành cho cuộc sống hơn là thực tế của điều đang xảy ra bây giờ đã giúp đỡ tôi rất nhiều. Kế hoạch cứu rỗi—mặc dù khi còn niên thiếu, tôi đã không thể giải thích điều đó một cách cụ thể—rất là hữu ích. Khái niệm về hôn nhân vĩnh cửu thật là tuyệt vời! Khi hiểu được cam kết này, thì người ta nhận biết rằng việc Thượng Đế đã đặt chúng ta ở

trong gia đình và đã ban cho chúng ta những giáo lệnh để chúng ta sẽ không những luôn luôn được an toàn mà còn nhằm giúp cho chúng ta được hạnh phúc nữa, điều này thật là kỳ diệu biết bao. Trong khi tôi sống theo và chia sẻ các nguyên tắc này với những người bạn của tôi khi nói rằng: “Tôi sẽ không uống rượu” hoặc “tôi sẽ không đi dự buổi tiệc này” hoặc “tôi sẽ không làm điều này,” thì họ vẫn kính trọng tôi. Cuối cùng họ thật sự bênh vực cho tôi. Thật là một sức mạnh lớn lao khi hiểu rằng tôi có giá trị với tư cách là con của Thượng Đế và Cha Thiên Thượng biết tôi là ai và thật sự quan tâm đến tôi.

Anna (Any) Vlasova, Nga: Tôi được giúp đỡ rất nhiều khi nghĩ đến việc mình là một phần tử của gia đình thiên thượng. Tôi yêu thương và kính trọng Thượng Đế và không

muốn Ngài cảm thấy hổ thẹn về những điều lựa chọn của tôi.

Kaylie Whittemore, Florida, Hoa Kỳ: Tôi nghĩ chắc rằng việc hiểu biết về tính thiêng liêng của gia đình đã ban cho tôi một quyết tâm mạnh mẽ để sống theo luật trinh khiết. Một điều nữa là việc nhận biết rằng khi chúng ta vi phạm các lệnh truyền, thì có những hậu quả tiêu cực mà tôi không muốn trải qua.

Falande (Fae) Thomas, Haiti: Tôi đã thật sự nghĩ về cách người ta nói: “Tại sao chờ đợi khi ta có thể có mọi điều bây giờ?” Nhưng tôi đã tự hỏi loại hạnh phúc như vậy sẽ kéo dài được bao lâu. Tôi thà sống theo luật trinh khiết và cuối cùng, do đó có được bình an.

Hippolyte (Hip) Kouadio, Ivory Coast: Một trong những điều giúp tôi nhiều nhất là bản tuyên ngôn về gia đình: “Chúng tôi tuyên bố . . . rằng Thượng Đế đã truyền lệnh rằng những khả năng thiêng liêng về sự sinh sản chỉ được sử dụng giữa người nam và người nữ đã cưới hỏi hợp pháp như chồng và vợ.”¹

Một điều nữa cũng giúp ích là cách Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương giải thích về sự trinh khiết cho chúng ta. Họ cảnh giác chúng ta về sự vô luân bắt đầu như thế nào và dạy rằng khi chúng ta lạm dụng thân thể của mình, thì chúng

“Đấng Cứu Rỗi đã trả một cái giá để một ngày kia chúng ta có được một thể xác phục sinh. Cách mà chúng ta có thể biết ơn về cái giá Ngài đã trả là giữ cho thân thể mình được trong sạch.”

ta lạm dụng linh hồn của mình luôn. Anh Cả Jeffrey R. Holland đã dạy rằng Đấng Cứu Rỗi đã trả một cái giá cho chúng ta để một ngày nào đó chúng ta có được một thể xác phục sinh. Cách mà chúng ta có thể biết ơn về cái giá Ngài đã trả là giữ cho thân thể mình được trong sạch.²

Liz: Tôi nhớ một câu chuyện rất cụ thể mà tôi có với một người nào đó khi tôi khoảng 15 tuổi. Chúng tôi nói về việc tôi không tin vào sự gắn gũi thể xác trước khi kết hôn, và tôi nhớ người ấy đã nói: “Vâng nhưng nếu điều đó bất chợt xảy đến thì sao? Nếu một tối, em bất ngờ . . . thì sao?” Nhưng tôi biết rằng tôi có sự chọn lựa. Không có điều gì bất chợt “xảy đến” cả.

Thật là vô cùng kỳ diệu đối với tôi rằng khi Cha Thiên Thượng đã ban cho chúng ta quyền tự quyết và các lệnh truyền để giải phóng chúng ta, còn Sa Tan thì làm mọi điều nó có thể làm được để trói buộc hay hạn chế chúng ta. Có những lúc mà người bạn của tôi nói về một điều gì đó có thể “xảy đến” ở các bữa tiệc nơi mà người ta uống rượu và cặp đôi với nhau. Vậy nên tôi đã không tự đặt mình vào trong những tình huống đó. Đừng đặt việc lựa chọn vào lúc cuối khi các anh chị nói được hay không được. Việc lựa chọn phải được đặt ra trước khi các anh chị tự hỏi: “Tôi có nên đi dự bữa tiệc đó không?”

Nếu nhiều người không nghĩ trước về những điều đó và không nghĩ tới những hậu quả, thì họ sẽ làm bất cứ điều gì họ muốn trong giây lát đó. Nhưng nếu các anh chị nói: “Tôi muốn điều này là kết quả cuối cùng của mình; do đó tôi sẽ chọn những điều này,” như vậy các anh chị sẽ tránh được rất nhiều rắc rối.

Các anh chị đề cập đến quyền tự quyết và các lệnh truyền. Nhưng các giao ước — các giao ước báp têm hoặc các giao ước đền thờ — có giúp chúng ta sống theo các tiêu chuẩn của mình không?

Fae: Tôi nghĩ về cuộc sống của mình trước khi tôi chịu phép báp têm và giờ đây cuộc sống có ý nghĩa nhiều hơn biết bao khi tôi đã lập các giao ước đó. Thật là kỳ diệu rằng chúng ta có thể được tha thứ nhờ vào Sự Chuộc Tội. Khi nhớ tới các giao ước của mình, tôi nghĩ về cách tôi có thể hối cải, trở thành người tốt hơn, và tiếp tục tiến bước.

Any: Nhất là ở đền thờ, các anh chị thấy được một triển vọng vĩnh cửu. Đền thờ giúp các anh chị nghĩ về thời vĩnh cửu của mình chứ không phải là chỉ về ngày nay không mà thôi, để các anh chị lựa chọn khôn ngoan hơn.

Lizzie: Nhiều lần chúng tôi tin rằng sự gắn gũi xác thịt là xấu, nhưng không phải vậy. Điều này hoàn toàn cần phải được thừa nhận bởi đúng thẩm quyền, vào đúng lúc và với đúng người nữa. Ý nghĩa về giao ước là như thế. Các anh chị đang lập các cam kết. Các anh chị nói: “Tôi thật sự sẵn sàng cho bước này trong cuộc sống của mình.” Các giao ước giúp đỡ tôi vì tôi biết mình đang làm những điều theo thứ tự mà tôi phải làm. Và tôi biết rằng nếu tôi làm điều mà Cha Thiên Thượng muốn tôi làm thì tôi sẽ được hạnh phúc hơn.

Jonathan Tomasini, Pháp: Tôi sẽ không thành thật với mình và tôi sẽ không chân thật với Thượng Đế nếu tôi vi phạm các giao ước của mình. Các giao ước hôn nhân giúp tôi thấy rằng tôi muốn có thể mang đến cho vợ mình một người có tính tự chủ, đã tự chuẩn bị để làm một người chồng tốt và đã giữ cho mình được thanh khiết.

TIÊU CHUẨN VÀ CHÌA KHÓA

“Tiêu chuẩn vẫn là kiểm

ché trước khi kết hôn và hoàn toàn chung thủy trong hôn nhân. Cho dù các tiêu chuẩn của chúng ta dường như khác với thế gian, cho dù các tiêu chuẩn bị nhạo báng bao nhiêu đi nữa, cho dù nhiều người khác đầu hàng cảm dỗ, nhưng chúng ta sẽ không đầu hàng, chúng ta không thể đầu hàng. . . .

“Các em đã được ban cho ân tứ Đức Thánh Linh. Sẽ có những lời mách bảo về sự chấp thuận hay cảnh báo khi các em đưa ra những quyết định. Đức Thánh Linh có thể hướng dẫn các em tránh xa tội lỗi và mang các em trở lại nếu đã đi lang thang và lạc đường. Đừng bao giờ quên rằng các em là các con trai và con gái của Thượng Đế. Sa Tan không thể nào giam cầm các em vĩnh viễn được. Các em luôn luôn nắm giữ chìa khóa về sự hối cải để mở cánh cửa ngục tù.”

Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Cờ Hiệu của Lễ Thất Đã Được Dựng Lên,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2003, 26.

Có rất nhiều tranh luận trên thế gian—nhiều cuộc tranh luận này dường như có sức thuyết phục và phức tạp—về lý do tại sao luật trình khiết đã lỗi thời. Các anh chị đã nghe những cuộc tranh luận nào và các anh chị đã đáp ứng như thế nào đối với những người thách thức các tiêu chuẩn của mình?

Lizzie: Năm cuối trung học, tôi nhớ một cô giáo đã cho chúng tôi một “lời khuyên” nào đó. Cô giáo đó đã kết hôn ngay sau khi tốt nghiệp trung học và cuộc hôn nhân đó kết thúc không tốt đẹp, nên cô ấy chủ yếu nói với chúng tôi rằng “có rất nhiều cá ở trong biển.” Cô ấy có ý nói rằng có rất nhiều điều chúng tôi phải thử, có rất nhiều người cho chúng ta thử. Tôi nhớ đã rất sợ hãi khi nghe cô giáo tôi nói như thế. Kể từ lúc đó tôi đã nghĩ rằng, vâng có nhiều người thật, nhưng tôi không muốn nhiều người!

Jonathan: Một người tôi biết đã nói rằng khi người ấy có một mối quan hệ tình cảm thì người ấy muốn thấy xem mình có hợp với người kia về mặt tình dục không. Người ấy đưa ra ví dụ về việc đi chơi hẹn hò với một người mà người ấy thích, rồi sau khi họ gần gũi xác thịt với nhau, thì người ấy không cảm thấy họ hợp với nhau và mối quan hệ tình cảm đó đã không thành công. Người ấy đã sử dụng kinh nghiệm đó để hỗ trợ cho lý lẽ của mình và dường như điều đó có sức thuyết phục khá nhiều. Cuối cùng, tôi giải thích cho người ấy biết rằng tôi tin rằng ta có thể quen biết nhau thật rõ trong những cách khác, và nếu ta làm như vậy và xây đắp lòng tin cậy trong khi sống theo luật trình khiết thì sẽ có thể hợp nhau hơn sau khi kết hôn.

Anya: Tôi luôn luôn nghe một lập luận là khi hai người yêu nhau thì được nhưng sự gần gũi xác thịt chỉ là một cách biểu lộ tình yêu.

Martin: Khi tôi nghe lời bào chữa “Chúng tôi yêu nhau” một điều đã

đến với tâm trí tôi là lời trích dẫn của Chủ Tịch Spencer W. Kimball. Ông nói rằng thói dâm ô rất thường lên vào khi người ta nghĩ rằng họ đang yêu.³ Đó là trường hợp đối với nhiều người khi họ gần gũi xác thịt trước khi kết hôn: đó là thói dâm ô mặc dù họ nghĩ rằng họ yêu nhau. Nếu thật sự yêu nhau thì họ phải tôn trọng nhau hơn, hỗ trợ nhau và biết rằng có lúc thích hợp cho sự gần gũi xác thịt. Và đối với tôi, sự gần gũi xác thịt trước khi kết hôn cho thấy rằng các anh chị sẽ không thật sự hỗ trợ nhau nhiều như các anh chị nghĩ mình sẽ làm như vậy. Vì không thể giúp đỡ lẫn nhau trong việc sống theo các tiêu chuẩn của mình bây giờ thì làm thế nào các anh chị sẽ hỗ trợ nhau về sau được?

Kaylie: Một số người không tin Thượng Đế cảm thấy rằng Kinh Thánh và luật trình khiết đã lỗi thời rồi. Tôi có một số bạn thời trung học về cơ bản là người vô thần hoặc theo thuyết không thể biết—và tôi có một người bạn không thật sự tin vào những điều giảng dạy của tôn giáo của chị ấy. Chị ấy chỉ sống theo điều gì chị ấy muốn, theo điều gì chị ấy cảm thấy đúng đối với mình. Theo quan điểm của chị ấy, sự gần gũi xác thịt là tự làm cho hài lòng, và bất cứ điều gì hạn chế sự hài lòng đó là điều không ai ưa thích.

Tôi nghĩ rằng bạn của tôi rất ngạc nhiên khi tôi tin ở Kinh Thánh và các giáo lệnh của Thượng Đế, nhưng tôi đã cố gắng giúp chị ấy hiểu rằng tôi không xem các giáo lệnh là những hạn chế; tôi sống theo các giáo lệnh vì các giáo lệnh làm cho tôi hạnh phúc hơn. Mặc dù chúng tôi bất đồng ý kiến, nhưng chị ấy tôn trọng tôi và chúng tôi vẫn là bạn thân với nhau.

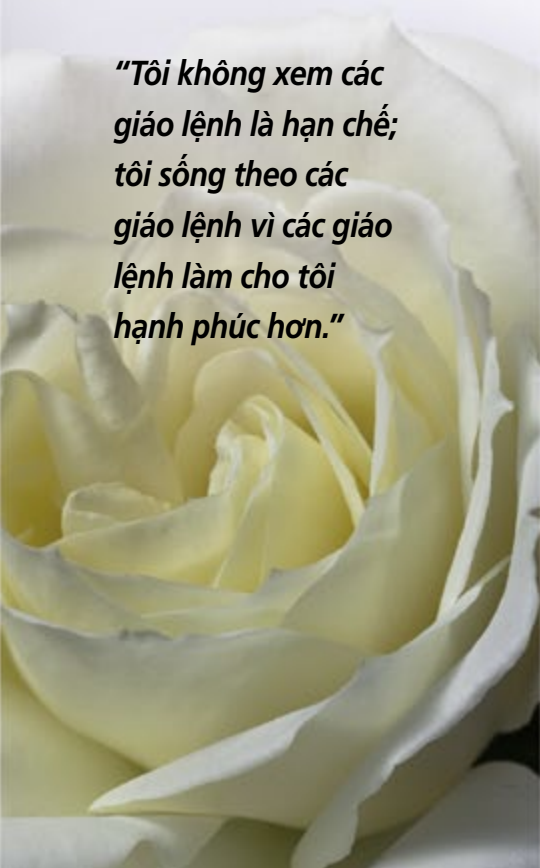
Liz: Tất cả những cuộc tranh luận này đều có câu trả lời trong các nguyên tắc phúc âm cơ bản. Khi tin rằng có một Thượng Đế, khi tin rằng có một kế hoạch vĩ đại hơn, khi tin

rằng có một trách nhiệm giải trình, khi tin rằng có một người nào đó yêu thương và quan tâm đến mình và khi tin rằng mình có giá trị thực chất vì mình là một người con của Thượng Đế—thì ta có lẽ tự xem mình đáng giá và kính trọng thân thể của mình. Khi người ta không biết hoặc không tin các nguyên tắc này thì họ trông cậy những người khác và những nơi khác để biết giá trị của họ.

Các ảnh hưởng hay tấm gương nào đã giúp các em cam kết sống theo luật trinh khiết?

Hip: Tôi có một người bạn ở chung phòng đã đính hôn. Một ngày nọ, chúng tôi đang nói chuyện về hôn nhân sắp tới của anh ấy, và một người đã hỏi: “Các cam kết nào hai anh chị nghĩ là sẽ giúp hai anh chị vẫn luôn vững mạnh?” Câu trả lời của anh ấy là: “Việc không tuân giữ luật trinh khiết có thể hủy diệt mối quan hệ tình cảm của chúng tôi. Vậy nên chúng tôi quyết định rằng sẽ không

“Tôi không xem các giáo lệnh là hạn chế; tôi sống theo các giáo lệnh vì các giáo lệnh làm cho tôi hạnh phúc hơn.”

làm bất cứ điều gì chúng tôi không cảm thấy thoải mái làm trước mặt vị giám trợ hay cha mẹ chúng tôi.” Điều đó vẫn còn ảnh hưởng đến tôi.

Jonathan: Giờ đây tôi đã là một người thành niên trẻ tuổi, thì thật dễ dàng hơn để lắng nghe vị tiên tri và suy ngẫm về những điều mà các vị lãnh đạo Giáo Hội nói. Tuy nhiên trước đó, tôi đã nghĩ rằng có nhiều trách nhiệm thuộc vào cha mẹ và gia đình. Giáo Hội có thể mang đến thông tin và nhiều điều quan trọng, nhưng tấm gương của gia đình tôi thật sự đã giúp tôi nhận biết rằng phúc âm là một điều tốt lành và làm cho chúng tôi hạnh phúc.

Liz: Khi tôi lớn lên, người tín hữu Giáo Hội ở gần nhất và cùng tuổi với tôi sống cách tôi một tiếng rưỡi đồng hồ, vậy nên không có tín hữu nào khác ở trường học. Nhưng một điều gì đó tôi thật sự biết ơn là mặc dù chỉ có mình tôi, nhưng những người lãnh đạo của tôi luôn luôn đến Hội Hổ Tương Thanh Thiếu Niên; họ luôn luôn đến để dạy bài học của tôi—mỗi một lần như vậy. Họ không bao giờ nói: “Thôi, chúng tôi chỉ có một học sinh vậy nên chúng tôi không có lớp ngày hôm nay.” Tôi chắc chắn rằng tôi đã học được rất nhiều, nhưng điều tôi thật sự luôn luôn nhớ là những người lãnh đạo của tôi rất kiên định. Và nhờ vào họ, tôi đã có cơ hội để cảm nhận được Thánh Linh.

Tôi nghĩ rằng chúng ta không thể nào biết ơn trọn vẹn về ân tứ Đức Thánh Linh. Mặc dù tôi có cha mẹ, gia đình và những người lãnh đạo, nhưng khi tôi ở trường thì tôi chỉ có một mình. Nhưng Thánh Linh đã ở cùng với tôi. Vậy nên, bất cứ điều gì giữ cho Thánh Linh ở trong cuộc sống của một người thì sẽ là một ảnh hưởng lớn trong việc giúp người ấy tuân giữ luật trinh khiết.

Lizzie: Một trong các ảnh hưởng

lớn nhất của tôi là việc nhận được một chứng ngôn cho chính bản thân mình. Nếu ta không bám rễ vững vàng vào phúc âm thì thật sự dễ dàng để đi vào con đường khác. Nhưng nếu ta bắt đầu và biết chắc rằng ta có một nền tảng phúc âm vững chắc thì mọi điều khác sẽ theo sau.

Hip: Khi ta muốn có một thân thể khỏe mạnh, thì ta tập thể dục, và khi ta tập thể dục thì ta nhận được kết quả. Nếu ta áp dụng điều đó theo phương diện thuộc linh, thì chúng ta phải tập dượt về phần thuộc linh. Có nhiều điều chúng ta cần phải làm cho một cuộc tập dượt về phần thuộc linh, chẳng hạn đọc thánh thư và làm mọi điều chúng ta có thể làm để có được Thánh Linh. Chúng ta cũng phải đề ra các mục tiêu ngay chính và cố gắng hướng tới các mục tiêu đó. Nhưng để đạt được các mục tiêu đó, chúng ta không thể tự mình làm được. Chúng ta phải có Chúa ở với chúng ta. Chúng ta có được sức mạnh và Thánh Linh từ Ngài để khắc phục những thử thách của mình. Rồi chúng ta có thể làm theo lời khẩn nài của Chủ Tịch Thomas S. Monson:

“Đừng để cho những đam mê của các em hủy diệt các ước mơ của mình. Hãy chống lại cám dỗ.

“Hãy nhớ những lời từ Sách Mặc Môn: ‘Sự tà ác có bao giờ là hạnh phúc đâu.’”⁴ ■

GHI CHÚ

1. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, 129.
2. Xin xem Jeffrey R. Holland, “Of Souls, Symbols, and Sacraments,” trong *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* (1988), 77–79.
3. “Vào giây phút tội lỗi, tình yêu thương thuần khiết bị đẩy ra trong khi thói đam ô lên vào thay thế. Rồi sau đó tình yêu bị thay thế với dục vọng của xác thịt và sự đam mê không kiểm chế được. Quý dừ rất nóng lòng thiết lập giáo lý ấy, và đã được chấp nhận, rằng mối quan hệ tình dục trái phép đó được biện minh” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 279).
4. Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Hãy Làm gương,” *Liahona*, tháng Năm năm 2005, 113.

“Kính trọng chức tư tế của Thượng Đế có nghĩa là gì?”

Chức tư tế là quyền năng mà qua đó Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Ky Tô thực hiện công việc của Ngài. Đó là quyền năng lớn nhất trên thế gian. Qua chức tư tế, các giáo lễ được thực hiện, các phước lành được ban cho, công việc đền thờ được hoàn tất, phúc âm được thuyết giảng, và các phép lạ được thực hiện.

Những người nắm giữ chức tư tế đại diện cho Đấng Cứu Rỗi, nên họ kính trọng chức tư tế bằng cách làm điều mà Đấng Cứu rỗi sẽ làm nếu Ngài hiện diện nơi đây. Họ kính trọng chức tư tế bằng cách sống xứng đáng với chức ấy. Họ kính trọng chức tư tế qua cách ăn mặc, hành động, lời lẽ, sự phục vụ và ngay cả ý nghĩ.

Các thiếu nữ cũng có thể kính trọng chức tư tế bằng cách tuân giữ các giao ước báp têm của mình và bằng cách tham dự một cách kính cẩn vào các giáo lễ của chức tư tế như Tiệc Thánh hay công việc đền thờ. Họ có thể hỗ trợ cha, anh em trai của họ và những người nắm giữ chức tư tế khác trong việc tuân giữ các giáo lệnh và sống xứng đáng để thực hiện các bổn phận chức tư tế của những người này.

Chúng ta đều có thể kính trọng chức tư tế bằng cách phục vụ trung tín trong những sự kêu gọi của chúng ta, bằng cách tuân theo những người nắm giữ chức tư tế, tôn trọng công việc mà chức tư tế hoàn thành, và bằng cách tôn trọng các giáo lễ và giao ước chức tư tế giúp chúng ta nhận được.

Hành Động Giống Như một Người Đại Diện của Thượng Đế

Nếu chúng ta có thể bắt đầu hiểu rằng việc Thượng Đế ban cho chúng ta ân tứ này là điều tuyệt diệu, thì việc kính trọng chức tư tế trở nên giản dị: hành động với lòng biết ơn và tôn trọng đối với quyền năng các anh em đã được giao phó. Hãy tự hỏi: Nếu mọi người xung quanh tôi biết rằng tôi nắm giữ quyền năng của Thượng Đế, thì họ sẽ nghĩ về Ngài nhiều hơn hay ít hơn? Đó là ý nghĩa của việc kính trọng chức tư tế—điều

này cho biết rằng anh em đại diện cho Thượng Đế và cố gắng hết sức để hành động theo cách nhằm mục đích cho thấy lòng kính trọng đối với sự tin cậy mà Ngài đã đặt nơi anh em.

Mason R., 19 tuổi, Colorado, Hoa Kỳ

Hãy Sống Đức Hạnh

Là một thiếu nữ, tôi có thể nói rằng tôi không cần phải kính trọng chức tư tế. Nhưng tất cả các thiếu nữ thật sự cần phải làm như vậy. Chúng tôi kính trọng chức tư tế bằng cách sống đức hạnh.

Chúng tôi kính trọng chức tư tế bằng cách giúp các thanh niên có được những ý nghĩ trong sạch. Chúng tôi ăn mặc trang nhã kín đáo và nói lời lẽ trong sạch. Bằng cách làm như vậy, chúng tôi giúp các thanh niên kính trọng chức tư tế, như vậy là chúng tôi cũng đang kính trọng chức tư tế.

Marisa B., 14 tuổi, Arizona, Hoa Kỳ

Bổn Phận của Mình đối với Thượng Đế

Theo tôi, cách chính yếu để kính trọng chức tư tế là làm những điều mà chính Chúa sẽ làm nếu Ngài hiện diện nơi đây trên thế gian, vì chúng ta đại diện cho Chúa Giê Su Ky Tô. Điều đó có nghĩa là chúng ta làm tròn tất cả những cam kết, bổn phận và lời hứa mà chúng ta đã lập với Thượng Đế khi chúng ta được sắc phong cho chức tư tế. Bằng cách kính trọng chức tư tế, chúng ta tuân theo lệnh truyền của Ngài để “đứng dậy và chiếu sáng, để ánh sáng của các người có thể là một cờ lệnh cho các quốc gia” (GLGÚ 115:5). Chúng ta giúp những người khác biết rằng có rất nhiều tôi tớ được phép của Thượng Đế hiện đang sống trên thế gian.

Bismarck B., 18 tuổi, Santo Domingo, Cộng Hòa Dominic

Thể Hiện Lòng Tôn Trọng Chức Tư Tế

Tôi nghĩ rằng việc kính trọng chức tư tế là thể hiện lòng tôn trọng và tin tưởng khi sử dụng chức tư tế. Khi các em có các tín hữu của Chức Tư Tế A Rôn tôn trọng chức tư tế và Tiệc Thánh nhiều như chúng tôi có trong tiểu giáo khu của chúng tôi, thì các em có thể có được một số kinh nghiệm lớn lao trong việc chuyên và chuẩn bị Tiệc Thánh. Chúng tôi đều mặc áo sơ mi trắng với cà vạt. Chúng tôi biết rằng điều đó có một ảnh hưởng lớn trong tiểu giáo khu, và có ảnh hưởng đến tôi. Tôi biết rằng việc nắm giữ chức tư tế là điều tốt nhất đã từng xảy ra với tôi.

Hansen B., 15 tuổi, Texas, Hoa Kỳ

Đừng Thỏa Hiệp Các Tiêu Chuẩn của Mình

Việc kính trọng chức tư tế có nghĩa là không tự đặt mình vào những tình huống mà ta biết là ta có thể thỏa hiệp các tiêu chuẩn của mình. Khi học Kinh Cựu Ước trong lớp giáo lý, chúng tôi thấy trong Sáng Thế Ký 39 tấm gương của Giô Sép ở Ai Cập đã kính trọng chức tư tế của mình bằng cách chạy trốn những lời tán tỉnh của vợ của Phô Ti Pha.

Một cách thức để các thiếu nữ giúp chúng tôi kính trọng chức tư tế là tuân theo các tiêu chuẩn và cách ăn mặc trang nhã kín đáo trong sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*.

Joseph B., 16 tuổi, Texas, Hoa Kỳ

Bảo Vệ Chức Tư Tế

Đối với tôi, việc kính trọng chức tư tế có nghĩa là các thanh niên tôn trọng và bảo vệ ân tứ mà Chúa đã ban cho họ. Khi thấy một thanh niên tôn trọng chức tư tế, thì tôi cảm thấy an tâm rất nhiều và tôi kính trọng người thanh niên đó hơn. Cha Thiên Thượng đã

giao phó chức tư tế cho người ấy, nên tôi cảm thấy rằng đó là bổn phận của một thanh niên không những để nắm giữ chức tư tế mà còn bảo vệ chức tư tế nữa.

Melinda B., 16 tuổi, Washington, Hoa Kỳ

Tưởng Nhớ tới Đấng Cứu Rỗi

Chức tư tế là quyền năng chân chính duy nhất của Thượng Đế trên thế gian và cho chúng ta thấy con đường trở lại cùng Ngài. Khi nghĩ về việc kính trọng chức tư tế, chúng ta nghĩ tới việc tuân theo những lời giảng dạy của Chủ Tịch Thomas S. Monson và Các Sứ Đồ khác. Cách tốt nhất để kính trọng chức tư tế là làm những điều chúng ta được giảng dạy, mà cho phép chúng ta tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi. Khi chúng ta tưởng nhớ tới Ngài, thì Thánh Linh của Ngài sẽ ở cùng chúng ta. Việc có được Thánh Linh

cho phép chúng ta tập trung vào mục tiêu và là một tấm gương về các tiêu chuẩn phúc âm.

Lớp Trường Chủ Nhật: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F., và Haylee W. (không có hình kèm theo); Idaho, Hoa Kỳ

ĐIỀU ĐÓ LÀ THIÊN LIÊNG

“Các thanh niên và thiếu nữ . . . cần phải kính trọng [chức tư tế] và thừa nhận chức tư tế là một điều thiêng liêng, . . . vì chính nhờ thẩm quyền này

mà các giáo lễ phúc âm được thực hiện trên khắp thế gian và ở mọi nơi thiêng liêng mà nếu không có chức tư tế thì các giáo lễ phúc âm không thể được thực hiện. Những người nắm giữ thẩm quyền này cũng nên kính trọng chức tư tế của mình. Họ cần phải sống sao cho xứng đáng với thẩm quyền được ban cho họ.”

Chủ Tịch Joseph F. Smith (1838–1918),
Teachings of Presidents of the Church:
Joseph F. Smith (1998), 144.

CÂU HỎI LẦN TỚI

“Tôi phải nói gì với những người ngoại đạo khi họ hỏi tại sao một số tín hữu của Giáo Hội đã không sống theo các tiêu chuẩn của chúng ta?”

Gửi câu trả lời của các em trước ngày 15 tháng Mười Một đến lahona@ldschurch.org hoặc đến:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.

Chi tiết sau đây và giấy cho phép phải được gửi kèm theo e-mail hoặc thư bưu điện của các em: (1) họ và tên, (2) ngày tháng năm sinh, (3) tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, (4) giáo khu hoặc giáo hạt, (5) giấy cho phép đăng câu trả lời của các em và nếu các em dưới 18 tuổi, thì cần phải có giấy phép của cha mẹ (e-mail có thể chấp nhận được) để đăng câu trả lời và hình của các em.

HÃY KHÔN NGOAN
VÀ HÃY LÀM MỘT
NGƯỜI BẠN

Bài của Anh Cả Robert D. Hales

Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Hãy học hỏi và nhận được kiến thức và sự thông sáng trong tuổi thanh xuân của các em. Và nâng đỡ cùng củng cố những người xung quanh các em.

Nếu các em thật sự muốn có thể có được một cuộc sống tốt đẹp, thì các em sẽ muốn tuân theo lời khuyên dạy trong thánh thư: “Hãy học sự thông sáng trong tuổi thanh xuân của con; phải, hãy học tập tuân giữ các lệnh truyền của Thượng Đế trong tuổi thanh xuân của mình” (An Ma 37:35). Tiến trình học hỏi có thể được tóm lược trong cách sau đây:

Chúng ta đều bắt đầu với sự hiểu biết cơ bản. Chúng ta thêm kiến thức vào đó bằng cách học hỏi từ lớp học và đọc sách. Chúng ta thêm vào những kinh nghiệm sống. Và rồi chúng ta đến bước thứ tư: sự thông sáng. Chính là nơi đó mà thể gian ngừng lại. Nhưng chúng ta có một điều mà những người khác trên thế gian không có. Khi chịu phép báp têm và được làm lễ xác nhận, chúng ta được ban cho ân tứ Đức Thánh Linh. Dựa vào lòng trung tín của chúng ta đối với các luật pháp, giáo

lễ và giao ước mà chúng ta chấp nhận vào lúc chịu phép báp têm, chúng ta sẽ luôn luôn có được ân tứ Đức Thánh Linh để giảng dạy và hướng dẫn chúng ta, đối với những cam kết tham dự các buổi lễ Tiệc Thánh thường xuyên và đều đặn, và đối với các giao ước của chức tư tế và đền thờ. Thánh Linh hướng dẫn chúng ta cách hành động và làm. Chúng ta đều có các ân tứ thuộc linh và tài năng (xin xem GLGƯ 46).

Sự thông sáng cộng thêm các ân tứ thuộc linh dẫn đến một sự hiểu biết trong lòng. “Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, khá cầu lấy sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua sự thông sáng” (Châm Ngôn 4:7). Thật là quan trọng để trau dồi sự thông sáng và kiến thức trong tuổi thanh xuân của các em.

Một kinh nghiệm từ tuổi thanh xuân của tôi đã dạy tôi biết một điều về sự thông sáng. Tôi là một cậu bé lớn lên ở thành phố nên cha tôi gửi tôi đi làm việc ở nông trại của bác tôi tại miền tây Utah. Trong khi ở đó, tôi đã không bao giờ có thể hiểu lý do tại sao gia súc, với hàng ngàn mẫu để chọn, lại đứt đầu qua hàng rào kẽm gai để ăn cỏ ở bên kia hàng rào. Các em có bao giờ nghĩ là chúng ta giống như vậy biết bao không? Chúng ta

sẽ luôn luôn cố gắng xô đẩy để thấy những gì ở bên ngoài giới hạn, nhất là trong số giới trẻ của chúng ta. Là con người—con người thiên nhiên—chúng ta thường cố gắng xô đẩy hàng rào kẽm gai và thò đầu mình qua đó. Tại sao chúng ta làm như thế?

Chúng ta có thể có rất nhiều niềm vui trong cuộc sống mà không cần phải xô đẩy các giới hạn. Hãy nhớ: “Sự khôn ngoan là điều cần nhất,” và với sự khôn ngoan đó, “Chớ vào trong lối kẻ hung dữ, Và đừng đi đường kẻ gian ác. Hãy tránh đường ấy, chớ đi ngang qua nó; Hãy xây khỏi nó và cứ đi thẳng” (Châm Ngôn 4:14–15). Đừng đến gần. Đừng thò đầu của mình qua hàng rào kẽm gai.

Các Em Có Bạn Tốt Không?

Các em sẽ thấy rằng, cùng với những lời giảng dạy về sự thông sáng, sách Châm Ngôn còn giảng dạy về việc chọn bạn tốt mà chơi: “Chớ vào trong lối kẻ hung dữ, Và đừng đi đường kẻ gian ác” (Châm Ngôn 4:14). “Hỡi con, đừng đi đường cùng chúng nó; Hãy cầm giữ chân con, chớ vào lối của họ; Vì chân chúng nó chạy đến sự ác” (Châm Ngôn 1:15–16).

Làm thế nào các em biết là mình có bạn tốt? Tôi sẽ đưa ra cho các em hai bài trắc nghiệm. Nếu áp dụng hai bài

trắc nghiệm này thì các em sẽ không bao giờ đi vào những lối đi lạ lẫm và lang thang ra khỏi “con đường chật và hẹp ấy, tức là con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu” (2 Nê Phi 31:18).

1. **Những người bạn tốt làm cho việc sống theo các giáo lệnh được dễ dàng khi các em chơi với họ.** Một người bạn chân thật củng cố và giúp các em sống theo các nguyên tắc phúc âm mà sẽ phụ giúp các em kiên trì đến cùng.
2. **Một người bạn chân thật sẽ không làm cho các em phải chọn giữa đường lối của họ và đường lối của Chúa,** như vậy sẽ mang các em ra khỏi con đường chật và hẹp. Kẻ nghịch thù đi khắp nơi trên thế gian này và rất muốn mỗi người chúng ta phải sa ngã và thất bại. Nếu bạn bè của các em đang dẫn các em đi theo con đường tà ác, thì hãy rời bỏ họ ngay bây giờ. Hãy chọn bạn một cách khôn ngoan.

Các Em Thuộc Loại Bạn Nào?

Giờ đây tôi đặt ra một câu hỏi khó: các em thuộc loại bạn nào?

Cuộc sống có nhiều điều hơn là chỉ tự cứu mình. Chúng ta được ủy thác phải nâng đỡ và củng cố tất cả những người xung quanh. Chúa muốn tất cả chúng ta đều cùng nhau trở lại với Ngài.

Các em là một ngọn hải đăng, và sẽ không có điều gì nguy hiểm hơn là một ngọn hải đăng bị ngã đổ. Hãy nhớ các em là ai: các em là ánh sáng đối với thế gian, đối với bạn bè, đối với các anh chị em của mình. Các em chính là những người mà họ trông cậy.

Châm Ngôn 4 dạy tiếp:

“Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, Càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.

Hãy là ánh sáng cho thế gian và dẫn đường cùng hướng dẫn những người xung quanh mình trên con đường ngay chính. Họ đang trông cậy vào các em là một ngọn hải đăng trung tín.

“Còn nẻo kẻ gian ác vẫn như tăm tối; Chúng nó chẳng biết mình vấp ngã vì đâu” (các câu 18–19).

Họ thật sự không biết tại sao họ vấp ngã. Họ không có ánh sáng lần hướng đi.

Các em có biết việc trông cậy vào một ngọn hải đăng khi không có ánh sáng là như thế nào không? Kết quả là bóng tối bao trùm và chúng ta bị thất lạc.

Khi bị mất điện, một phi công không có dấu hiệu chỉ đường ngoại trừ những thứ chạy mà không cần điện. Người phi công ấy cảm thấy hoàn toàn bất lực khi ông lái một chiếc máy bay chiến đấu ngồi trên

một chỗ ngồi ở trên không cao 12.200 mét bị đám mây bao phủ. Người ấy không có phương hướng nào cả. Tôi đã trải qua một kinh nghiệm giống như thế và tôi vui sướng là tôi vẫn có mặt ở đây. Đó là một kinh nghiệm mà tôi sẽ không bao giờ quên. Một ngày nào đó, các em cũng có thể tự thấy mình ở trong một vị thế như vậy. Không có điều gì nguy hiểm bằng một ngọn hải đăng bị đổ ngã, nhất là khi ta đang trông cậy vào ánh sáng.

Có một người nào trông cậy vào ánh sáng của các em để hướng dẫn người ấy không? Hãy nêu gương sáng. Hãy là ánh sáng cho thế gian và dẫn đường cùng hướng dẫn những người xung quanh mình trong con đường ngay chính. Họ đang trông cậy vào các em là một ngọn hải đăng trung tín. Hãy có mặt khi một người nào đó cần đến các em.

Thánh Linh là ánh sáng hướng dẫn mang đến niềm vui và hạnh phúc. Cầu xin cho chúng ta không bao giờ bị Thánh Linh khước từ không ở với chúng ta vì hành vi của mình. Ôi, tôi xin cầu nguyện rằng chúng ta sẽ không bao giờ một mình và buồn bã trong thế giới “âm u tiêu điều” này (1 Nê Phi 8:4).

Cầu xin các phước lành của Chúa sẽ ở với các em trong khi các em cố gắng học hỏi và đạt được sự hiểu biết và thông sáng trong thời thanh xuân của mình. Cầu xin cho các em cũng đạt được sự thông sáng và hiểu biết trong lòng mình về các lẽ thật phúc âm qua sự vâng lời và cũng như qua ánh sáng của Thánh Linh, Đức Thánh Linh. Hãy là người bạn tốt. Hãy nâng đỡ và củng cố những người xung quanh các em. Hãy làm cho thế giới thành một chỗ tốt đẹp hơn vì các em đang sống ở đây. Hãy giúp bạn bè các em ở trên con đường chật và hẹp, kiên trì đến cùng, và trở về với danh dự. ■

CÁCH ĂN MẶC cho một Buổi Khiêu Vũ

Bài của Crystal Martin

Tôi bị cám dỗ để làm theo đám đông, nhưng rồi tôi nhận biết rằng thay vì thế tôi cần phải là một tấm gương.

Khi tôi ở tuổi niên thiếu, đôi khi rất khó để sống theo phúc âm. Khu vực nơi tôi sinh sống không có nhiều tín hữu Giáo Hội và bạn bè của tôi không phải là tín hữu của Giáo Hội nên đôi khi khó hơn đối với tôi để luôn làm điều đúng.

Một trong số những người bạn của tôi nói với tôi trước buổi khiêu vũ: “Bạn cần phải mặc cái áo này; nó sẽ hợp với màu mắt của bạn.” Chị ấy gợi cao cái áo đầm mà chị ấy sắp cho tôi mượn, nhưng cái áo ấy không có tay. Tôi quyết định mặc cái áo đầm đó với cái áo choàng ngoài.

Khi tôi đến nơi khiêu vũ, không có ai khác mặc áo đầm có tay, và tôi cảm thấy giống như mình khác mọi người. Khi tôi bắt đầu cảm thấy nóng nực trong người thì những người bạn của tôi bảo là tôi nên cởi cái áo choàng ra và tôi sẽ trông đẹp hơn.

Ngay khi tôi sắp biện minh cho việc cởi cái áo choàng ra thì tôi nhớ lại phước lành tộc trưởng của mình. Phước lành của tôi nói cho tôi biết rằng tôi sẽ có nhiều cám dỗ và nếu tôi sa ngã thì có nhiều người khác sẽ đi theo tôi. Đó là lúc mà tôi nhận biết rằng tôi cần phải làm điều đúng—không những cho bản thân mình mà còn cho những người khác đang noi gương tôi. Tôi quyết định vẫn mặc cái áo choàng.

Đôi khi tôi bị chế nhạo vì đã không làm những điều mà mọi người khác đang làm, nhưng tôi vẫn vững mạnh và được phước nhờ vào điều đó. Về sau tôi biết được có nhiều người đã noi theo gương tôi. Một số bạn bè của tôi còn bảo tôi rằng họ kính trọng tôi đã tuân theo các tiêu chuẩn của mình. Họ xin lỗi đã gây cho tôi khó khăn vì đã không làm

những điều mà mọi người khác đều làm ở trung học.

Vì tôi đã tuân theo các tiêu chuẩn của Giáo Hội và cố gắng là một tấm gương nên tôi đã có thể có những kinh nghiệm truyền giáo và giảng dạy phúc âm cho những người khác. Tôi có lẽ sẽ không thể nào ảnh hưởng đến những người khác được nếu tôi đã không làm điều đúng. ■

TIÊU CHUẨN ĂN MẶC

“Đừng bao giờ hạ thấp tiêu chuẩn ăn mặc của các em. Đừng dùng một dịp đặc biệt để bào chữa cho việc ăn mặc không đúng đắn. . . . Các thiếu nữ cần phải tránh . . . mặc áo hở vai.”

Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ (cuốn sách nhỏ, 2011), 6, 7.

Cách Ăn Mặc và Điện Mạo:

“HÃY ĐỂ CHO ĐỨC THÁNH LINH HƯỚNG DẪN”

Bài của
Mary N. Cook

Đệ Nhất Cố Vấn trong
Chủ Tịch Đoàn Trung
Ương Hội Thiếu Nữ

Với tư cách là người đại diện của Đảng Kỳ Tô, chúng ta thể hiện lòng kính trọng đối với thân thể của mình “bất cứ lúc nào, trong bất cứ việc gì, và ở bất cứ nơi đâu” bằng cách tuân thủ một số tiêu chuẩn nào đó.

Kim luôn luôn mặc quần áo trang nhã kín đáo. Một ngày nọ, tôi hỏi ý kiến của em ấy rằng em ấy nghĩ thế nào là một cái váy trang nhã kín đáo, một cái áo trang nhã kín đáo và một bộ áo tằm trang nhã kín đáo. Thay vì nghĩ tới những số đo chính xác cho mép áo và đường cổ áo, chúng tôi đã thảo luận về các nguyên tắc xung quanh sự trang nhã kín đáo và những thử thách của việc tìm ra quần áo trang nhã kín đáo trông hấp dẫn. Chúng tôi thích thú vận dụng trí tuệ để làm cho cái váy dài thêm ra một cách sáng tạo. Cuối cùng Kim nói: “Nếu tôi không thấy thoải mái khi mới mặc một cái gì thì thường thường điều đó có nghĩa là nó không trang nhã kín đáo và tôi không thấy thoải mái để mặc nó. Tôi đã học biết cách không bao giờ mua quần áo đó. Tôi chỉ để nó lại trên giá treo quần áo.”

Trong khi Kim cố gắng sống xứng đáng thì Đức Thánh Linh có thể hướng dẫn em ấy trong việc lựa chọn quần áo để mặc. Em ấy sống theo tiêu chuẩn của sự trang nhã kín đáo một cách rất nghiêm chỉnh và không cố gắng thay đổi quy luật về cách ăn mặc và

điện mạo. Em ấy hiểu rằng thân thể của em là một đền thờ (xin xem 1 Cô Rinh Tô 3:16) và rằng em có trách nhiệm để chăm sóc, bảo vệ và ăn mặc thích hợp cho thân thể mình.

Khi một đền thờ được xây cất, người ta đã chăm sóc cẩn thận để bảo đảm rằng đền thờ được bảo vệ và trang hoàng đẹp đẽ, cả bên trong cũng như bên ngoài. Một bí quyết để hoạch định đền thờ là sự hiểu biết rằng một đền thờ đại diện cho Chúa—đó là nhà của Ngài. Chúng ta kính trọng đền thờ là các công trình kiến trúc thiêng liêng là nơi chỉ có những người xứng đáng mới có thể vào. Chúng ta tôn kính đền thờ vì các giáo lễ và các giao ước thiêng liêng mà chúng ta tham gia làm cho chúng ta có thể trở lại cùng Cha Thiên Thượng.

Thân thể của các em còn quý báu hơn ngôi đền thờ tuyệt mỹ nhất trên thế gian. Các em là con trai hay con gái yêu dấu của Thượng Đế! Các nguyên tắc này—sự đại diện, kính trọng, và tôn kính—áp dụng còn nhiều hơn cho việc chăm sóc và bảo vệ của các em đối với thân thể của mình.

Sự đại diện

Mỗi tuần khi dự phần vào lễ Tiệc Thánh, chúng ta tự mang lấy danh của Đảng Cứu Rỗi. Chúng ta là những người đại diện của Ngài trên thế gian. Một trong những điều hướng dẫn trong sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* dạy rằng: “Qua cách ăn mặc và điện mạo của mình, các em có thể cho [Chúa] thấy rằng các em biết thân thể của mình thì quý báu biết bao. Các em có thể cho thấy rằng

mình là một môn đồ của Chúa Giê Su Ky Tô và yêu mến Ngài.”¹

Khi một thiếu nữ đọc câu này, thì em ấy quyết định rằng mình không muốn thiếu sự trang nhã kín đáo. Ngay lập tức em ấy loại bỏ bất cứ thứ gì trong tủ quần áo của mình mà không phù hợp với việc làm người đại diện của Đấng Cứu Rỗi. Em ấy nói: “Tôi sẽ khôn ngoan nếu tôi còn không thử bất cứ thứ gì trong các cửa tiệm mà tôi biết là mình không nên mặc nữa. Tại sao lại để cho bị cảm dỗ?” Nguyên tắc đại diện đã giúp cho em ấy đưa ra quyết tâm vững vàng đó.

Sự kính trọng

Với tư cách là người đại diện của Đấng Ky Tô, chúng ta cho thấy sự kính trọng đối với thân thể của mình “bất cứ lúc nào, trong bất cứ việc gì, và ở bất cứ nơi đâu” (Mô Si A 18:9) bằng cách tuân thủ một số tiêu chuẩn nào đó. Chúa đòi hỏi rằng chỉ những người nào trong sạch mới có thể vào đền thờ. Sự lựa chọn của các em để sống đức hạnh là bằng chứng hiển nhiên về lòng kính trọng đối với Chúa và thể xác của mình.

Chúng ta cũng nên cho thấy lòng kính trọng đối với thân thể của những người khác và giúp họ sống cuộc sống đức hạnh. Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “[Các thiếu nữ] cần phải hiểu rằng khi họ mặc quần áo bó sát, quá ngắn hoặc hở cổ quá nhiều thì họ không những làm cho các thiếu niên họ quen biết có ý nghĩ sai mà họ còn duy trì trong tâm trí của mình ý kiến sai lầm rằng giá trị của một người phụ nữ chỉ tùy thuộc vào nét quyến rũ đầy nhục dục mà thôi. Định nghĩa ngay chính về một người con gái trung tín của Thượng Đế chưa bao giờ và sẽ không bao giờ gồm có ý nghĩ này.”²

Các em thiếu nữ, hãy kính trọng thân thể của mình và giúp những người khác, nhất là các thiếu niên, duy trì các ý nghĩ và hành động đức hạnh. Hãy kính trọng thân thể của mình, vì biết rằng cuộc sống ngay chính *hằng ngày* mang đến cho các em giá trị *vĩnh cửu*.

Lòng tôn kính

Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ dạy chúng ta rằng:

“Cũng giống như khu vườn đền thờ tượng trưng cho tính thiêng liêng và nghiêm trang về điều xảy ra bên trong đền thờ, quần áo của chúng ta tiêu biểu cho vẻ đẹp và sự thanh khiết của con người bên trong chúng ta. Cách chúng ta ăn mặc cho biết chúng ta có lòng kính trọng thích hợp đối với . . . các giáo lễ và các giao ước vĩnh cửu không, và chúng ta có đang chuẩn bị cho bản thân mình để tiếp nhận các giáo lễ và các giao ước này không.”³

Hãy cho thấy lòng tôn kính của các em đối với sự hy sinh chuộc tội của Đấng Cứu Rỗi bằng cách mặc “quần áo chỉnh tề nhất” để tham gia vào giáo lễ Tiệc Thánh. “Các thiếu niên cần phải ăn mặc chỉnh tề khi thực hiện giáo lễ Tiệc Thánh.”⁴ Các em thiếu nữ, hãy ăn mặc trang nhã kín đáo.

Hãy đứng dậy! Hãy nêu gương ăn mặc trang nhã kín đáo ở nhà, ở trường học, trên bãi biển, tại các nơi khiêu vũ hay khi chơi thể thao. Hãy noi theo gương của Kim khi chọn quần áo, để cho Đức Thánh Linh hướng dẫn các em trong các quyết định của các em. “Hãy tự hỏi: ‘Tôi có cảm thấy thoải mái với diện mạo của mình nếu tôi đang ở nơi hiện diện của Chúa không?’”⁵

Nếu sống theo ba nguyên tắc này—sự đại diện, kính trọng và tôn kính—khi các em chọn quần áo của mình, thì các em sẽ “chiếu sáng” (Giáo Lý và Giao Ước 115:5) với tư cách là những người đại diện yêu dấu của Đấng Cứu Rỗi. ■

GHI CHÚ

1. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (cuốn sách nhỏ, 2011), 6.
2. M. Russell Ballard, “Những Người Mẹ và Con Gái,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 20.
3. Robert D. Hales, “Modesty: Reverence for the Lord,” *Liahona*, tháng Tám năm 2008, 20.
4. *Cổ Vũ cho Sức Mạnh của Giới Trẻ*, 8.
5. *Cổ Vũ cho Sức Mạnh của Giới Trẻ*, 8.

ĐƯỢC CÙNG CỎ

BỒI LỜI NGÀI

Các thanh thiếu niên làm chứng về những lúc mà thánh thư dạy cho họ, an ủi họ và hướng dẫn họ.

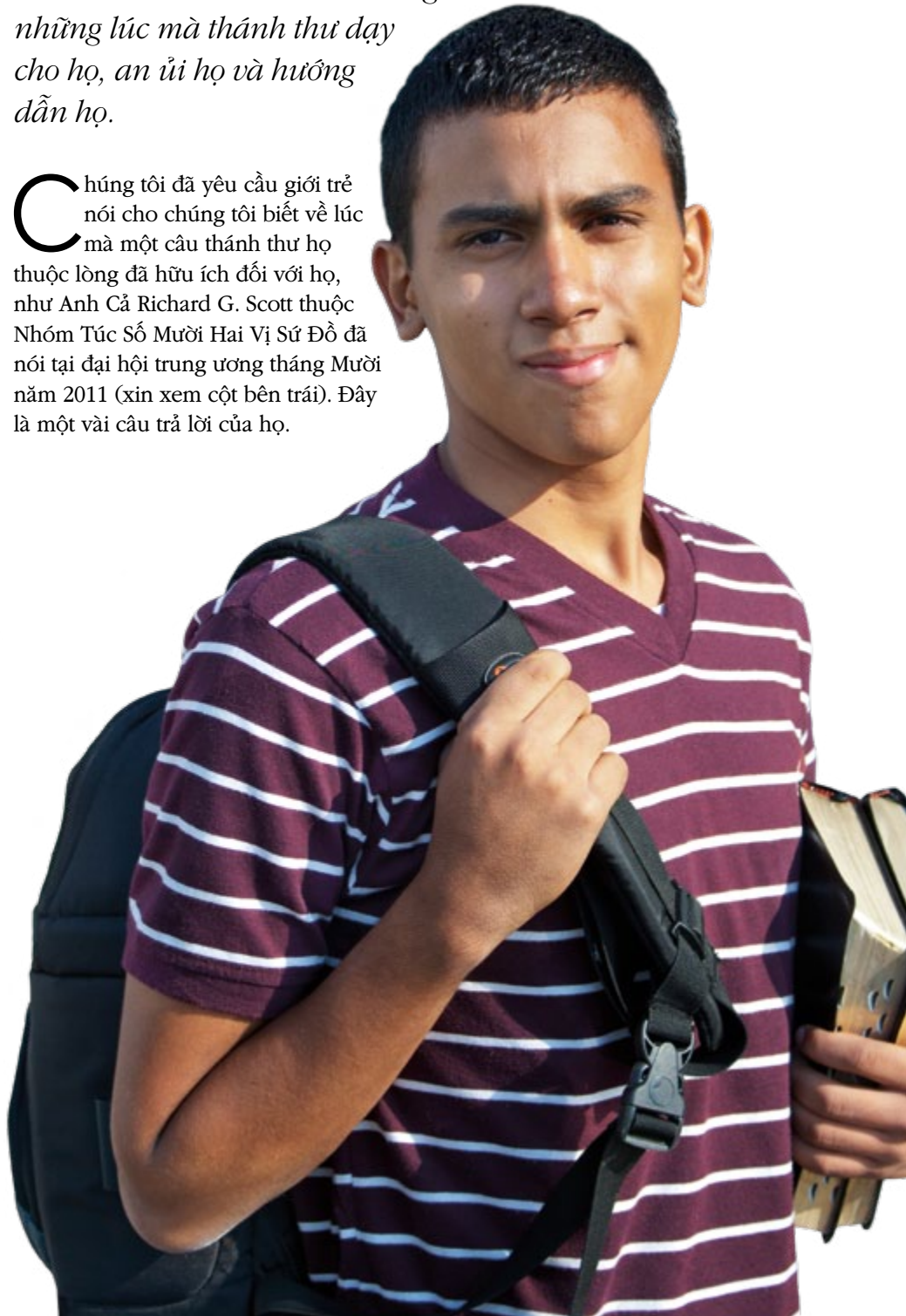
Chúng tôi đã yêu cầu giới trẻ nói cho chúng tôi biết về lúc mà một câu thánh thư họ thuộc lòng đã hữu ích đối với họ, như Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói tại đại hội trung ương tháng Mười năm 2011 (xin xem cột bên trái). Đây là một vài câu trả lời của họ.

THÁNH THƯ GIÚP ĐỠ TRONG LÚC HOẠN NẠN

“Thánh thư cũng giống như những tia sáng nhỏ soi rọi tâm trí và chuẩn bị chúng ta để được hướng dẫn và cảm ứng từ trên cao. . . . Quyền năng lớn lao có thể đến từ việc ghi nhớ thánh thư. Ghi nhớ một câu thánh thư tức là tạo ra một tình bạn mới. Điều đó giống như khám phá ra một người bạn mới là người có thể giúp đỡ trong lúc mình cần, để soi dẫn, an ủi, và là một nguồn động lực khi cần thay đổi.”

Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Quyền Năng của Thánh Thư,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 6.

Bình Yên cho Tâm Hồn Tôi

“Hỡi con của ta, bình yên cho tâm hồn người; nghịch cảnh và những nỗi thống khổ của người sẽ chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn mà thôi” (GLGƯ 121:7).

Câu thánh thư mà đã an ủi tôi nhiều nhất trong những năm tháng là Giáo Lý và Giao Ước 121:7, khi Tiên Tri Joseph Smith đang ở trong Ngục Thất Liberty kêu cầu lên Cha Thiên Thượng để được giúp đỡ. Tôi thuộc lòng câu này trong lớp giáo lý và nhớ tới nó khi tôi cần được an ủi. Câu này nhắc tôi nhớ rằng Cha Thiên Thượng yêu thương tôi và biết được những thử thách của tôi. Tôi đã sử dụng câu này để mang bình an đến với mình trong lúc thất vọng và yếu đuối.

Câu thánh thư này đã giúp tôi khi tôi đang ở tại một bữa tiệc và bữa tiệc này đã biến thành một môi trường mà tôi biết là tôi không nên ở trong đó. Tôi lịch sự từ chối những người bạn của mình khi họ mời tôi uống rượu hay hút thuốc. Câu thánh thư này đã cho tôi sức mạnh tôi cần để bênh vực niềm tin của mình.

Câu thánh thư này cũng đã giúp tôi chọn một quyết định khó khăn. Người bạn của tôi và tôi đã không rời

n nhau trong năm năm. Chúng tôi cùng chơi thể thao với nhau, cùng có những chuyến đi xa với nhau và đi chơi với nhau mỗi cuối tuần. Nhưng chị ấy bắt đầu đi chơi với một nhóm bạn lớn tuổi hơn mà tôi không muốn ở gần. Cuối cùng, chị ấy bắt tôi phải chọn giữa việc có chị là một người bạn hoặc bám chặt vào niềm tin của tôi về Lời Thông Sáng và luật trinh khiết. Tôi rất buồn bã. Tôi không bao giờ biết rằng việc bênh vực cho điều mình tin có thể khó khăn như vậy. Nhưng tôi đã chọn kết bạn mới, luôn luôn nhớ tới lời hứa của Cha Thiên Thượng với Joseph Smith rằng mọi điều đều sẽ ổn thỏa.

Không có điều gì đáng giá để thỏa hiệp niềm tin của tôi, và tôi cảm nhận được niềm vui đích thực và dài lâu khi tôi chọn điều đúng. Câu thánh thư này đã củng cố chứng ngôn của tôi và giúp đỡ tôi mỗi khi tôi cần.

Lauren J.

16 tuổi, Arkansas, Hoa Kỳ

Những Điều Yếu Kém Trở Nên Mạnh Mẽ

Nhiều tháng trước kỳ thi vào trung học, tôi đã không cảm thấy sẵn sàng. Tôi chắc chắn rằng mình khó có thể làm bài thi giỏi. Vậy nên tôi tìm đến Cha Thiên Thượng trong lời cầu nguyện. Trong khi tôi đang cầu nguyện, thì những lời này đến với tâm trí tôi: “Nếu loài người đến cùng ta, ta sẽ chỉ cho họ thấy sự yếu kém của họ. Ta ban cho loài người sự yếu kém để họ biết khiêm nhường; và ân điển của ta cũng đủ để ban cho tất cả những ai biết hạ mình trước mặt ta; vì nếu họ biết hạ mình trước mặt ta và có đức tin nơi ta, thì lúc đó ta sẽ làm cho những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ đối với họ” (Ê The 12:27).

Tôi nhận biết rằng khi tôi cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng để có được sức mạnh nhằm đối phó với những khó khăn và thử thách, thì Ngài ban phước cho tôi và giúp tôi vượt qua những yếu kém của mình. Việc trình lên Chúa mỗi lo âu của tôi là quyết định hay nhất tôi có thể có. Ngài là Đức Thầy tài giỏi nhất, và tôi biết Ngài đã giúp tôi.

Irvin O.

16 tuổi, El Salvador

Hãy Cầu Nguyện Luôn Luôn

“Hãy cầu nguyện luôn luôn để người có thể trở thành kẻ chiến thắng; phải, để người có thể chiến thắng được quỷ Sa Tan, và để người có thể thoát khỏi bàn tay các tội đồ của nó là những kẻ ủng hộ việc làm của nó” (GLGƯ 10:5).

Câu thánh thư này giúp tôi đối phó với cảm dỗi. Khi tôi sắp làm một điều gì đó mà tôi biết là sai, thì câu thánh thư này và sứ điệp của câu đó hiện ra trong tâm trí tôi. Mỗi một lần tôi cầu nguyện sau khi tôi có được sự thúc giục đó, thì tôi nhận được sự giúp đỡ tôi cần để khắc phục cảm dỗi mình đang đối phó.

Jesse F.

17 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

Ta Ở cùng Người

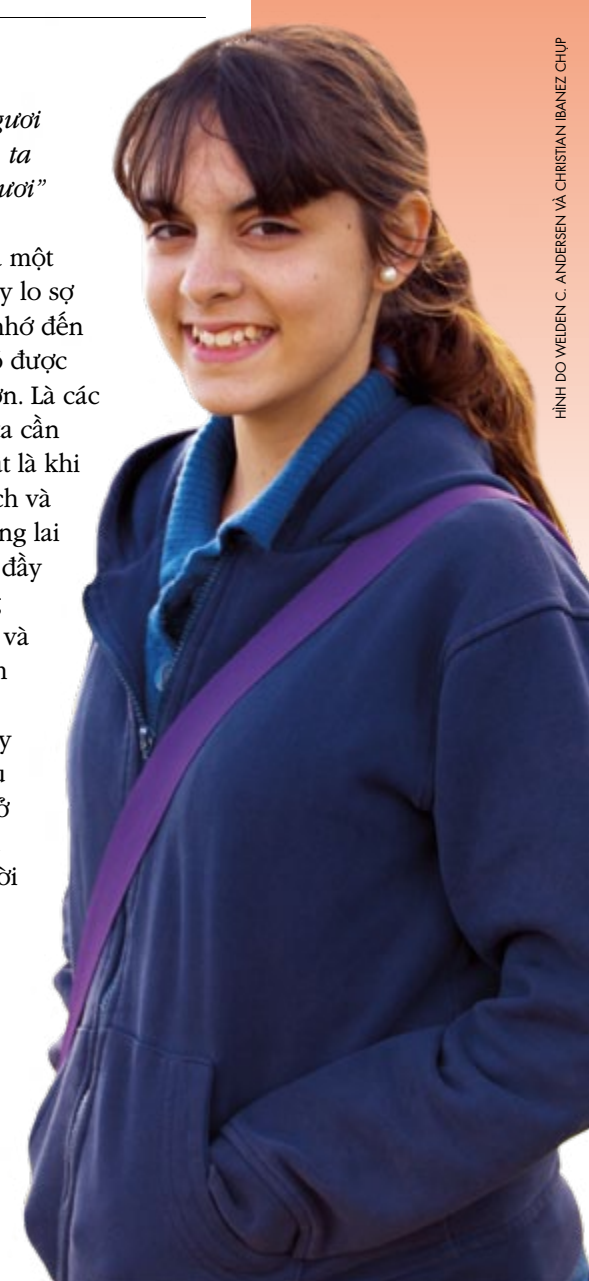
“Hãy kiên nhẫn trong những nỗi thống khổ, vì người sẽ gặp rất nhiều; nhưng hãy chịu đựng, vì trông kìa, ta ở cùng người cho đến ngày cuối cùng của đời người” (GLGƯ 24:8).

Việc thuộc lòng câu thánh thư này là một phước lành, nhất là khi tôi cảm thấy lo sợ hay ở một mình. Bất cứ lúc nào nhớ đến câu thánh thư đó thì tôi cũng có được can đảm và cảm thấy an tâm hơn. Là các thanh niên và thiếu nữ, chúng ta cần được hướng dẫn và hỗ trợ, nhất là khi đương đầu với những thử thách và khó khăn. Mặc dù đôi khi tương lai dường như là bấp bênh hoặc đầy chán nản, nhưng tôi biết rằng mình có thể tin cậy nơi Chúa và nhận được vòng tay nâng đỡ ấm áp của Ngài.

Khi còn nhỏ, tôi được dạy dỗ ở nhà và trong Hội Thiếu Nhi rằng Chúa sẽ luôn luôn ở bên cạnh tôi nếu tôi làm phần vụ của mình. Nhờ vào những lời giảng dạy đó và cũng như câu thánh thư này nên tôi biết rằng mình có thể luôn luôn trông cậy vào Ngài.

Sofia I.

15 tuổi, Uruguay

ĐẶT RA MỘT MỤC TIÊU

Hãy cân nhắc việc đặt ra một mục tiêu để thuộc lòng một số câu thánh thư. Các em có thể thuộc lòng các câu thánh thư thông thạo trong lớp giáo lý hoặc là một phần của chương trình Bốn Phận đối với Thượng Đế hay Sự Tiến Triển Cá Nhân.

CON ĐƯỜNG

THẺNG VÀ HẸP

Có nhiều con đường để chọn, nhưng chỉ có một
con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu.

(Xin xem 2 Nê Phi 9:41; 31:17-21; An Ma 7:9)

Tiến Triển từ Hội

Khi đến lúc gia nhập Hội Thiếu Niên hay Hội Thiếu Nữ, thì đây là một số kinh nghiệm các em phải trông đợi!

HỘI THIẾU NIÊN LÀM NHỮNG GÌ?

Chức Tư Tế A Rôn—Phục Vụ Những Người Khác thay cho Đấng Cứu Rỗi

Chuyến Tiệc Thánh
Thu góp của lễ nhện ăn
Củng cố gia đình của mình

Bổn Phận đối với Thượng Đế

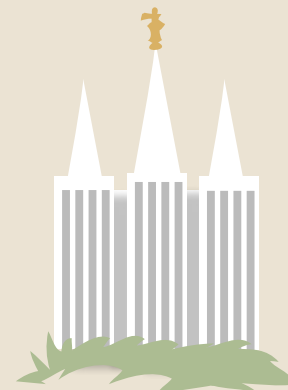
Học hỏi và thực hiện những điều mới mẻ
Chia sẻ với những người khác
Phát triển một mối quan hệ gần gũi hơn với Cha Thiên Thượng

Cổ Vũ cho Sức Mạnh của Giới Trẻ

Các tiêu chuẩn để làm các em vững mạnh

Chuẩn Bị Bản Thân Mình

Cho công việc truyền giáo
Cho hôn nhân và vai trò làm cha

Đi Đền Thờ

Chịu phép báp têm cho những người đã qua đời
Chuẩn bị lập các giao ước
Cảm nhận Đức Thánh Linh

Các sinh hoạt

Phục vụ với nhóm túc số của mình
Vui thú với Hội Hồ Tương Thanh Niên Thiếu Nữ!

Các em trai trong Hội Thiếu Nhi thân mến,

Khi lên 12 tuổi, các em sẽ đủ tuổi để nhận Chức Tư Tế A Rôn. Điều này rất quan trọng. Khi Thượng Đế ban cho các em chức tư tế của Ngài, Ngài sẽ cho các em biết là Ngài tin cậy các em. Các em sẽ có bổn phận thiêng liêng để phục vụ những người khác như Đấng Cứu Rỗi sẽ làm.

Giờ đây là lúc để bắt đầu chuẩn bị. Hãy xem và lắng nghe những người nắm giữ chức tư tế xung quanh các em khi họ ban phước và chuyến Tiệc Thánh, làm phép báp têm, ban phước lành, phục vụ truyền giáo và hướng dẫn gia đình. Luôn luôn cố gắng hết sức mình để sống theo các tiêu chuẩn phúc âm. Rồi các em sẽ sẵn sàng cho ngày trọng đại mà các em sẽ nhận được Chức Tư Tế A Rôn.

Thân ái,
David L. Beck
Chủ tịch trung ương Hội Thiếu Niên

Thiếu Nhi

HỘI THIẾU NỮ LÀM NHỮNG GÌ?

Bạn Bè Mới

Học hỏi và cùng vui thú với nhau
Hỗ trợ lẫn nhau

Gia Tăng Đức Tin của Các Em nơi Chúa Giê Su Ky Tô

Đứng lên bênh vực cho lẽ thật và
sự ngay chính
Chia sẻ chứng ngôn của các em

Cổ Vũ cho Sức Mạnh của Giới Trẻ

Các tiêu chuẩn để làm cho các em
vững mạnh

Chương Trình Tiến Triển Cá Nhân

Những điều mới mẻ để học
Đặt ra mục tiêu và tăng trưởng trong đức hạnh

Đi Đền Thờ

Chịu phép báp têm thay cho những
người đã qua đời
Cảm nhận Đức Thánh Linh
Chuẩn bị để lập các giao ước

Các sinh hoạt

Cùng phục vụ chung với nhau
Hội Hỗ Tương Thanh Niên
Thiếu Nữ đầy vui vẻ!

Chuẩn Bị Bản Thân Mình Với Tư Cách Là Con Gái của Thượng Đế

Làm người lãnh đạo và
là một tấm gương tốt
Để trở thành một người
vợ và người mẹ trung tín

Các em gái trong Hội Thiếu Nhi thân mến,

Chúng tôi rất phấn khởi về cái ngày mà các em sẽ gia nhập Hội Thiếu Nữ! Các em là con gái quý báu của Cha Thiên Thượng. Trong Hội Thiếu Nữ, các em sẽ học đứng lên với tư cách là nhân chứng của Ngài bất cứ lúc nào, trong bất cứ việc gì, và ở bất cứ nơi đâu. Các em sẽ nhận được một sợi dây chuyền để nhắc các em nhớ đứng lên bênh vực cho lẽ thật và sự ngay chính cùng để cho ánh sáng của Đấng Cứu Rỗi chiếu rọi trên khắp thế gian. Quyển sách Chương Trình Tiến Triển Cá Nhân của các em sẽ giúp các em học thánh thư, đặt ra các mục tiêu cá nhân và tiến triển trên con đường dẫn đến đền thờ. Tất cả những điều này sẽ giúp các em chuẩn bị làm vợ, làm mẹ và làm một người lãnh đạo tài giỏi trên thế giới.

Thân ái,
Elaine S. Dalton
Chủ tịch trung ương Hội Thiếu Nữ

HÌNH DO © BUSAITH PHOTOGRAPHY CHỤP

Amiga thân mến

Lời chào từ Mexico! Tôi rất phấn khởi khi nhận được thư của bạn và nghe nói về sinh nhật của bạn sắp tới. Hình như bạn có hơi lo lắng về việc rời Hội Thiếu Nhi. Tôi xin được phép nói cho bạn biết về lúc tôi đi vào Hội Thiếu Nữ nhé.

Tôi cũng lo lắng về việc rời Hội Thiếu Nhi. Tôi lo rằng tôi không thể kết bạn. Tôi e rằng mình sẽ là một đứa con gái nhỏ nhất thay vì là đứa con gái lớn nhất. Nhưng tất cả mọi điều đều tốt đẹp. Vị giám trợ phỏng vấn tôi trước sinh nhật của tôi và nói cho tôi biết về sự thay đổi sẽ là một điều tốt. Vào ngày Chủ Nhật, tôi cảm thấy nhút nhát và ở lại trong phòng Hội Thiếu Nhi. May mắn thay, một trong những người lãnh đạo Hội Thiếu Nữ tìm ra tôi ở đó. Chị ấy nói:

“Tôi nghĩ là tôi sẽ tìm ra em ở đây! Đi nào, đến lúc đi đến lớp rồi.”
Chị Diaz chào mừng tôi trong buổi họp mở đầu, và chị đưa cho tôi ba quyển sách mà tôi bắt đầu cảm thấy ưa thích: *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, *Sự Tiến Triển Cá Nhân của Hội Thiếu Nữ*, và một quyển nhật ký. Khi nhìn quanh phòng, tôi nhận thấy rằng tôi đã biết một số các thiếu nữ ở đó từ Hội Thiếu Nhi. Một số các thiếu nữ tôi không biết đã chào hỏi tôi. Chẳng bao lâu, tôi cảm thấy an tâm thay vì sợ hãi.

Sau đó thì những sự việc trở nên càng tốt đẹp hơn. Các sinh hoạt của hội hỗ trợ thật là đặc biệt đối với tôi vì chúng đã dạy cho tôi biết cách sống theo phúc âm và cách giúp đỡ gia đình và bạn bè của tôi. Và chuyến đi cắm trại mỗi năm thật là thích thú! Giờ đây tôi đang thuộc vào lớp Laurel, tôi hy vọng là chẳng bao lâu sẽ hoàn tất chương trình Tiến Triển Cá Nhân. Tôi nòn nóng để được đeo huy chương Hội Thiếu Nữ để nó có thể nhắc nhở tôi về việc tôi đã gần gũi hơn biết bao nhiêu với Cha Thiên Thượng trong mấy năm nay.

Vậy thì người bạn của tôi ơi, đừng sợ hãi nhé. Hãy can đảm và đi vào Hội Thiếu Nữ. Tôi hứa là bạn sẽ không cảm thấy hối tiếc đâu.

Thân ái,
Maribel

Chào Đón Một Thời Gian Mới của Cuộc Sống

Bài của Marissa Widdison

Các Tạp Chí Giáo Hội

Các em có sống trong một khu vực nào mà cây cối thay màu để sẵn sàng cho mùa đông không? Bốn người bạn này sống ở nơi như vậy đó. Noah B., Dylan L., Patrick M., và Ben M. đều sống ở trên Đảo Prince Edward bên bờ biển phía đông Canada. Giống như cây cối, bốn cậu bé này sẵn sàng cho một thời gian mới của cuộc sống. Chúng đều lên 12 tuổi trong vòng một năm, và điều đó có nghĩa là từ già Hội Thiếu Nhi và chào Hội Thiếu Niên. Đây là điều các em ấy đã phải nói về việc lớn lên và tiến triển.

Hãy Tự Nhiên

Khi Noah dọn đến đây, những người bạn mới của nó đã giúp nó thích nghi với cuộc sống trên hòn đảo. Bây giờ, là đứa lớn nhất trong nhóm, nó đang giúp chúng làm quen với cuộc sống trong Hội Thiếu

Niên. Noah nói về việc bắt đầu Hội Thiếu Niên: “Tôi lo lắng về việc được chấp nhận và làm quen với những người khác.” “Việc đi tham dự các sinh hoạt đã thực sự giúp ích.” Bài ca của Hội Thiếu Nhi mà Noah ưa thích là về đạo quân Hê La Man, và đó là cách nó nhìn thấy nhóm túc số chức tư tế—gắn gũi nhau, đoàn kết.

Lời khuyên của nó? “Hãy tự nhiên.”

Tôn Trọng Chức Tư Tế

Đối với Patrick, việc nhận được chức tư tế không phải là vì đến một lứa tuổi nào đó. Mà là vì sống xứng đáng và sẵn sàng. Patrick nói: “Ta không nhận chức tư tế chỉ vì ta 12 tuổi.” “Ta phải sẵn sàng.”

Dylan hiểu việc chuẩn bị thì quan trọng biết bao. Nó cố gắng đi đến nhà thờ sớm 15 phút để chuẩn bị phần thuộc linh cho việc chuyển Tiệc Thánh. Nói nói: “Tôi đã chuyển Tiệc Thánh ba hay bốn lần, và mỗi lần như thế Thánh Linh đều cảm động

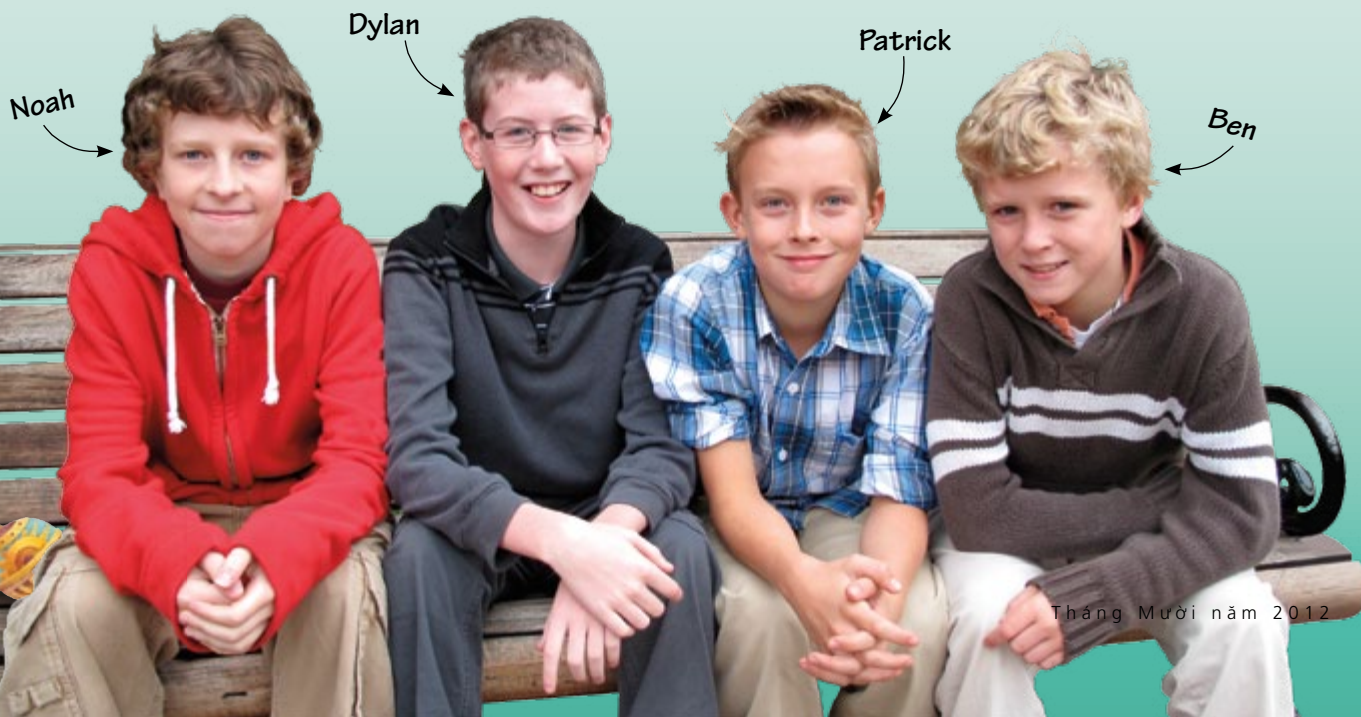
lòng tôi. Tôi không nghĩ là tôi sẽ không bao giờ quen với điều đó đâu.”

Ben nói rằng việc chuyển Tiệc Thánh nhắc nó nhớ đến Bữa Ăn Tối Cuối Cùng: “Chúa Giê Su đã đứng đó. Chúng ta đang đứng nơi Chúa Giê Su đứng và Ngài muốn chúng ta ở đó.”

Mong Đợi Đi Đền Thờ

Ben đang cố gắng kiếm được Phần Thưởng Đức Tin nơi Thượng Đế và đang mong ngóng được làm phép báp têm cho người chết lần đầu tiên. Ben nói: “Tôi chưa ở bên trong đền thờ nhưng những người khác luôn luôn đưa ra chứng ngôn về cảm giác âm áp và vui trong lòng sau khi họ đi đền thờ.”

Noah đã đi đền thờ lần đầu tiên mới đây. Nó nói rằng các thiếu niên trong nhóm túc số của nó cư xử với nó như trong gia đình. Nó nói: “Ta có thể cảm thấy lo lắng nhưng sẽ luôn luôn có người ở đó để giúp ta.” “Ta sẽ cảm thấy được chào đón.” ■

Mời Chúa Giê Su Đến

Giản dị ♩ = 72-84

Mời Chúa Giê Su Đến *Đấng Cứu Rỗi của Thế Gian:*
Sự Giáng Sinh và Phục Sinh của Ngài của Giáo Hội

1. Mời Giê Su Thánh Chúa đến trần gian; Ngài ngồi sáng thánh nhan hiền hòa.
2. Mời Giê Su đến với kẻ đau thương, Kẻ đau đớn khóc than khiêm nhường.
3. Mời Giê Su Đấng Cứu Rỗi trần gian, Là bình minh sáng tỏa phương Đông.

Trần gian không hay biết Đấng Sáng Tạo Chính là hài nhi trong máng lừa.
Tình yêu Chiên Con vĩnh viễn bao la Chúng con xin mãi mãi bên Ngài.
Nguyên làm con ngoan Thánh Chúa Giê Su, Chúng con được Chúa lau khô lệ!

Ánh sáng đến xua tan tối tăm; Mời Ngài đến, Em Ma Nu Ên.
Thánh Chúa đến trong vinh quang Ngài; Trì vì chúng con trong ngay chính.
Thánh Chúa đến trong vinh quang Ngài; Trì vì chúng con trong ngay chính.

Xin Đấng Chí Thánh giáng lâm cõi trần Mời Chúa Giê Su lại!
Thánh Chúa ơi xin nghe lời khẩn cầu; Mời Chúa Giê Su lại!
Thánh Chúa ơi xin nghe lời khẩn cầu; Mời Chúa Giê Su lại!

Đấng Cứu Rỗi của Thế Gian: Sự Giáng Sinh và Phục Sinh của Ngài được viết và sáng tác dưới sự hướng dẫn của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Sở Mười Hai Vị Sứ Đồ.

© 2003 IRI. Giữ mọi bản quyền. Bài ca này có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Thông báo này cần phải được kèm theo với mỗi bài hát.

*Anh Cả
Dallin H. Oaks
thuộc Nhóm
Túc Số Mười
Hai Vị Sứ Đồ
chia sẻ một vài
ý nghĩ về đề
tài này.*

Tại sao là điều QUAN TRỌNG để tôi noi theo CHÚA GIÊ SU KY TÔ một cách trung tín, bất cứ tôi đang ở nơi đâu?

Chúa Giê Su Ky Tô là
Con Độc Sinh và Yêu
Dấu của Thượng Đế.

Ngài là Đấng Sáng Tạo của
chúng ta. Ngài là Sự Sáng
của Thế Gian. Ngài là
Đấng Cứu Rỗi của chúng
ta khỏi tội lỗi và cái chết.

Đây là sự hiểu biết quan
trọng nhất trên thế gian,
và các anh chị em có thể
tự mình biết điều này.

Chúng ta là các tín đồ
của Chúa Giê Su Ky Tô.
Không có thái độ lưng
chùng.

*Từ "Những Lời Giảng Dạy của Chúa Giê Su," Liahona, tháng Mười
Một năm 2011, 93.*

Các em có thể sử dụng bài học và sinh hoạt này để học biết thêm về đề tài của Hội Thiếu Nhi trong tháng này.

Các Phước Lành của Chức Tư Tế Có Sẵn cho Tất Cả Mọi Người

Khi Joseph Smith phiên dịch Sách Mặc Môn, ông và người ghi chép của ông là Oliver Cowdery có một điều thắc mắc. Họ đi vào rừng cầu nguyện về điều thắc mắc đó. Trong khi họ đang cầu nguyện, thì “từ trên trời một vị sứ giả hiện xuống giữa ánh

hào quang rực rỡ.” Vị sứ giả này là Giảng Báp Tít. Ông đặt tay lên đầu của Joseph và Oliver và ban cho họ Chức Tư Tế A Rôn. Rồi Giảng Báp Tít truyền lệnh cho Joseph và Oliver làm phép báp têm cho nhau. Một thời gian ngắn sau, Các Sứ Đồ Phi E Rơ, Gia Cơ và Giảng đến thế gian và sắc phong Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc cho Joseph và Oliver. Chức tư tế của Thượng Đế đã hiện diện trên thế gian một lần nữa. (Xin xem Joseph Smith—Lịch Sử 1:68–72.)

Qua chức tư tế, chúng ta có thể nhận được các phước lành và giáo lễ kỳ diệu. Các phước lành như vậy gồm có các phước lành ban cho các trẻ sơ sinh, ban

cho người bệnh, và cho con cái bởi những người cha hay những người nắm giữ chức tư tế xứng đáng. Chúng ta cũng cần phải nhận được các giáo lễ chức tư tế nào đó để trở lại với Cha Thiên Thượng. Một số giáo lễ này gồm có phép báp têm bằng cách chìm mình xuống nước, tiếp nhận ân tứ Đức Thánh Linh, và các giáo lễ đền thờ thiêng liêng mà có thể gắn bó gia đình với nhau vĩnh viễn. Cũng trong đền thờ, các giáo lễ có thể được thực hiện cho những người đã qua đời mà không có các phước lành của phúc âm. Các phước lành của chức tư tế có sẵn cho tất cả mọi người! ■

Bài Ca và Thánh Thư

- Hãy chọn một bài ca về chức tư tế.
- Giáo Lý và Giao Ước 84:35

SINH HOẠT CỘNG

Chức Tư Tế Giúp Đỡ Con Người

Chức tư tế là quyền năng của Thượng Đế để phục vụ và ban phước cho con người qua các giáo lễ và các phước lành.

Trong các bức hình này, hãy tự vẽ mình vào khung cảnh đó.

Những người nắm giữ chức tư tế ban phước và chuyển Tiệc Thánh. Hãy tự vẽ mình ngồi trên đây ghế, sẵn sàng dự phần Tiệc Thánh.

Các phước lành của chức tư tế có thể được ban cho người bệnh. Hãy tự vẽ mình nằm trên giường, cảm thấy không khỏe.

Chỉ Dành cho Em thôi

Hãy giờ đến Joseph Smith—Lịch Sử 1:68–73 trong sách Trăn Châu Vô Giá. Dùng các câu đó để giúp em điền vào chỗ trống dưới đây. Trên một tờ giấy khác, hãy viết những điều khác mà em học được từ việc đọc những câu này.

1. "Chức Tư Tế A Rôn . . . nắm giữ các chìa khóa phù trợ về _____, và phép báp têm của _____."
2. _____ chịu phép báp têm trước.
3. Oliver Cowdery làm phép báp têm _____.
4. Giảng Báp Tít hành động theo chỉ thị của _____, _____, và _____.
5. Về sau Phi E Rơ, Gia Cơ, và Giảng truyền giao _____ Chức Tư Tế cho Joseph và Oliver.

Gia đình có thể được làm lễ gắn bó với nhau qua các giáo lễ đền thờ. Vẽ gia đình mình ở trước đền thờ.

Phép báp têm và việc tiếp nhận ân tứ Đức Thánh Linh là các giáo lễ của chức tư tế. Hãy tự vẽ mình đứng ở trước hồ báp têm.

Các câu trả lời: 1. các thiên sứ, sứ hỏi cái; 2. Oliver Cowdery; 3. Joseph Smith; 4. Phi E Rơ, Gia Cơ, Giảng; 5. Mên Chi Xê Đéc.

Gấp Đôi Phước Lành

Xin giới thiệu Sophie và Elodie A. ở Antananarivo, Madagascar.

Bài của Richard M. Romney

Các Tạp Chí Giáo Hội

Hai chị em sinh đôi Sophie và Elodie sống ở Madagascar. Đó là một hòn đảo ở ngoài khơi Châu Phi. Gia đình của chúng có một câu chuyện ưa thích có thật. Elodie nói: "Lần đầu tiên cha tôi gặp những người truyền giáo, ông đã biết Giáo Hội là chân chính, "Ông cải đạo ngay lập tức." Mẹ của chúng chịu phép báp têm một vài tháng sau.

Trước khi hai em gái này sinh ra, cha mẹ của chúng đã nhịn ăn và cầu nguyện để họ có thể có được một đứa con gái. Sophie nói: "Và thay vì một, Mẹ tôi đã có hai đứa con gái."

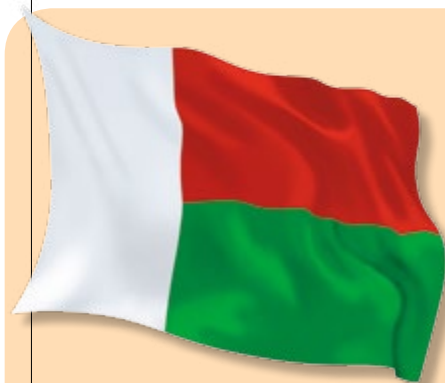
Kể từ lúc đó thì các phước lành luôn là gấp đôi! ■

Gia đình của Sophie và Elodie để dành tiền trong ba năm để đi tới Đền Thờ Johannesburg South Africa với mục đích được làm lễ gắn bó với nhau. Họ phải đi hơn 1.300 dặm (2.100 kilômét) và băng ngang qua Ấn Độ Dương để đến đó.

Mẹ của hai bé gái có một phòng y tế cạnh nhà của họ. Chúng giúp đỡ bằng cách quét dọn và giữ cho nó được sạch sẽ.

Trên lá cờ Madagascar, màu trắng tượng trưng cho sự thanh khiết, đỏ cho sự độc lập và xanh cho hy vọng.

Sophie và Elodie có hai con mèo, và chúng thích âu yếm vuốt ve hai con mèo đó.

Vượn cáo và tắc kè là hai loài vật được tìm thấy ở Madagascar.

Cả hai chị em sinh đôi đều thích buổi họp tối gia đình với hai anh trai, đưa cháu gái và cha mẹ chúng.

Em Cũng Không Thể **CHIỤ PHÉP BÁP TÊM** Được Sao?

“Và khi lên tám tuổi thì con cái của họ phải chịu phép báp têm để được xá miễn tội lỗi của chúng” (GLGƯ 68:27).

Nuno và Miriam, hai em sẽ noi theo gương của Chúa Giê Su Ky Tô và chịu phép báp têm vào thứ Bảy tới không? Chị Silva hỏi.

Paulo không thể nào tin nổi tai mình. Các chị truyền giáo mới vừa mời anh trai và chị gái 10 tuổi của nó chịu phép báp têm!

“Vâng ạ! Vâng ạ!” hai đứa bé sinh đôi vui vẻ nói.

Miriam không thể ngừng cười. Nuno vỗ vào tay Chị Lopes để tỏ ra vui mừng. Bà ngoại mỉm cười rạng rỡ từ chiếc ghế bành to màu đỏ của bà trong góc nhà.

Trong một vài tuần nay, các chị truyền giáo đã giảng dạy cho Paulo và anh chị của nó tại nhà của Bà Ngoại trên đảo São Miguel xanh tươi, lộng gió, cách đất liền Bồ Đào Nha 1.000 dặm (1.600 kilômét). Paulo thích mở nửa cánh cửa nhỏ ở bên trên của cửa trước nhà Bà Ngoại và cảm nhận làn gió biển trong khi nó nhìn Chị Lopes và Chị Silva bước trên đường để đến giảng dạy phúc âm cho nó.

Các chị truyền giáo nói bài học hôm nay sẽ thật đặc biệt. Giờ đây Paulo biết tại sao rồi. Nuno và Miriam sắp chịu phép báp têm, cũng y như Chúa Giê Su đã dạy! Paulo cũng muốn noi theo gương của Đấng Cứu Rỗi.

“Các chị ơi, em cũng có thể chịu phép báp têm vào thứ Bảy tới được

không ạ?” nó hăng hái hỏi, trong khi đang cầm quyển Sách Mặc Môn có hình ảnh sát vào nó.

Chị Silva mỉm cười nhưng lắc đầu. “Paulo, thật đáng tiếc. Chúa đã phán bảo chúng ta rằng chúng ta đều cần phải chịu phép báp têm nhưng chỉ sau khi chúng ta lên tám tuổi mà thôi. Vì chỉ mới sáu tuổi, nên em chưa có trách nhiệm về những sự lựa chọn của mình.”

Paulo phản đối: “Nhưng các chị ơi, em đã cầu nguyện và đọc Sách Mặc Môn với gia đình em, giống như các chị dạy em vậy. Em đi Hội Thiếu Nhi mỗi tuần với Bà Ngoại và Cậu Mário. Em biết Giáo Hội là chân chính! Em không thể chịu phép báp têm với Nuno và Miriam được sao?”

Chị Lopes nói: “Em đã rất giỏi trong việc sống theo các lệnh truyền và học hỏi về phúc âm, “Nhưng em vẫn cần phải đợi hai năm trước khi em có thể chịu phép báp têm.”

Cuống hòng Paulo bắt đầu nóng hừng hực, và mắt nó đầm những giọt nước mắt nóng hổi. Nó nhảy lên và chạy vào phòng nó trên gác, là nơi nó ngủ cùng với anh chị nó.

Sau khi khóc trên gối trong một vài phút, Paulo nghe có ai đó đang bước lên thang gác. Cậu Mário ngồi xuống giường của Paulo.

“Chuyện gì vậy Paulo?” Cậu Mário hỏi.

Paulo nói: “Chị Silva và Chị Lopes nói rằng cháu không thể chịu phép báp têm, nhưng Nuno và Miriam thì lại được, “Cháu muốn là tín hữu của Giáo Hội! Cháu thích hát các bài thánh ca trong lễ Tiệc Thánh và học về thánh thư trong Hội Thiếu Nhi. Cháu không muốn bị bỏ lại.”

Cậu Mário dịu dàng nói: “Paulo nè, cháu vẫn có thể là một phần tử của Giáo Hội, cho dù cháu không đủ tuổi để chịu phép báp têm.”

“Bằng cách nào vậy?” Paulo khụt khịt vào gối.

Cậu Mário nói: “Ờ thì cháu biết

rằng Hội Thiếu Nhi đang chuẩn bị một chương trình cho lễ Tiệc Thánh đó, “Giảng viên Hội Thiếu Nhi của cháu nói với cậu là chị đang tìm người tình nguyện chia sẻ chứng ngôn trong chương trình đó. Đó là cách cháu có thể tham gia vào nhà thờ,” Cậu Mário giải thích.

“Thật vậy à?” Paulo ngồi dậy và đối diện cậu nó. Nó nghĩ trong một phút. “Có lẽ cháu cũng có thể chia sẻ chứng ngôn của mình tại lễ báp têm của Nuno và Miriam!”

“Đó thật là một ý kiến tuyệt vời!” Cậu Mário nói. “Mặc dù còn quá nhỏ để chịu phép báp têm, nhưng cháu vẫn có thể có được chứng ngôn.”

Paulo nhảy ra khỏi giường và hồi hải chạy xuống lầu.

“Paulo đi đâu đó?” Cậu Mário gọi.

“Cháu sẽ tập chia sẻ chứng ngôn

cho mấy người truyền giáo nghe!” Paulo vui vẻ đáp lại. “Cháu sẽ chia sẻ chứng ngôn trong khi chờ đợi được báp têm!” ■

“Kiên nhẫn có nghĩa là tích cực chờ đợi và chịu đựng. Nó có nghĩa là bền bỉ trong một điều gì đó và làm hết sức mình— làm việc, hy vọng và sử dụng đức tin.”

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, “Tiếp Tục trong Sự Kiên Nhẫn,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 57.

Ăn Mặc Như một Thầy Trợ Tế

Bài của Hilary M. Hendricks

Dựa theo một câu chuyện có thật

5.

Con muốn mặc áo sơ mi trắng và quần đẹp. Con muốn ăn mặc giống như một thầy trợ tế.

Mẹ giúp Eli mặc quần đẹp của nó, áo sơ mi trắng, và một cái cà vạt.

6. Ở nhà thờ, Eli khoanh tay lại trong khi nó nhìn các thầy trợ tế chuyên Tiệc Thánh.

7. Khi một thầy trợ tế mang Tiệc Thánh đến cho Eli, Eli lấy một miếng bánh mì và rồi đưa cái khay cho Mẹ.

8. Mẹ mỉm cười với Eli. Nó rất vui đã giúp đỡ. Nó cảm thấy giống như một thầy trợ tế.

CÁC TÂM HÌNH ĐƯỢC ĐEM GIẤU

Eli muốn ăn mặc như một thầy trợ tế. Hãy giúp nó tìm ra những thứ trong phòng nó mà sẽ giúp nó ăn mặc giống như một thầy trợ tế.

TRANG TÔ MÀU

Chúng ta nhận được các giáo lễ cứu rỗi qua chức tư tế.

“Và ngoài ra, tất cả những ai tiếp nhận chức tư tế này tức là tiếp nhận ta, lời Chúa phán vậy” (GLGƯ 84:35).

Tin Tức của Giáo Hội

Xin vào trang mạng news.lds.org để có thêm tin tức và những sự kiện trong Giáo Hội.

Giới Trẻ Brazil Liên Kết Lịch Sử Gia Đình, Công Việc Đền Thờ

Melissa Merrill

Tin Tức và Những Sự Kiện trong Giáo Hội

José A. Moscão thấy có một khuynh hướng như sau: giới trẻ đến Đền Thờ Campinas Brazil phải chờ đợi nhiều thời gian giữa các phiên lễ.

Giám đốc trung tâm lịch sử gia đình tọa lạc cạnh bên đền thờ là Anh Moscão biết rằng vì khoảng đường xa mà nhiều người trẻ tuổi đã phải đi để đến đền thờ, nên đa số đến bằng xe tải và ở lại vài ngày. Thời gian giữa những phiên lễ trong phòng làm lễ báp têm và các bữa ăn với việc chờ đợi cha mẹ và các vị lãnh đạo của họ đang tham dự các giáo lễ đền thờ khác đều không thể tránh được.

Ông nghĩ, nhưng có lẽ ông có thể đề nghị với giới trẻ một cách khác thay vì đi lang thang trong khu đất đền thờ bất cứ lúc nào họ có một chút thời gian rảnh rỗi.

Thế là ông đã làm như vậy.

Một Lời Mời

Ông bắt đầu mời giới trẻ vào trung tâm đó và đề nghị dạy cho họ cách làm Indexing (sao chép lại thông tin về những người đã qua đời) cho FamilySearch.

Thoạt tiên, một số những người trẻ tuổi tỏ ra nhút nhát hoặc miễn cưỡng. Nhưng Anh Moscão nói rằng khi ông nói chuyện với họ về việc giải cứu những người ra khỏi bóng tối và mang tên của họ ra ánh sáng trong việc tuân theo lời của một vị tiên tri tại thế, thì giới trẻ đã cảm động (xin xem David A. Bednar, “Lòng Con Cái Sẽ Trở Lại,” *Liahona* và *Ensign*, tháng Mười Một năm 2011, 24–27).

Việc đền thờ và trung tâm lịch sử nằm ở trong cùng một chỗ thật đầy ý nghĩa; việc này nhấn mạnh ý nghĩa rằng đền thờ và công việc lịch sử gia đình là hai phần của một nỗ lực lớn lao. George A. Oakes nói rằng Đền Thờ Campinas Brazil là một điều gì đó mà giới trẻ trong khu vực đền thờ bắt đầu học hỏi.

“Trước khi nhấn mạnh đến việc mời họ tham gia vào việc sao chép lại thông tin về những người

đã qua đời và lịch sử gia đình, chuyển đi của họ đến đền thờ chủ yếu là vì mục đích chịu phép báp têm thay cho người chết.” Ông nói: “Giờ đây kinh nghiệm sao chép lại thông tin về những người đã qua đời đang trở thành một phần công việc của họ.”

Một Lời Giới Thiệu

Khi giới trẻ vào trung tâm đó, Anh Moscão và những người truyền giáo tình nguyện tại trung tâm đã giảng dạy các nguyên tắc sau đây trong một buổi họp hướng dẫn ngắn gọn thân mật:

- Họ đang trở thành các cứu tinh trên núi Si Ôn (xin xem Áp Địa 1:21).
- Họ đang chú ý đến lời kêu gọi của một vị tiên tri (xin xem “Lòng Con Cái Sẽ Trở Lại”).
- Họ đang giải cứu những người ra khỏi bóng tối—bóng tối của những cuộn phim đã bị lãng quên từ lâu và sổ sách đầy bụi bặm của các văn phòng và nhà thờ. Việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời mang tên của họ ra ánh sáng và làm cho các tên đó có thể tra cứu được để gia đình của họ có thể tìm ra họ.
- Trong khi thực hiện công việc này, họ sẽ tham gia vào một khía cạnh khác của “vấn đề vinh quang nhất trong các vấn đề thuộc về phúc âm vĩnh viễn, nghĩa là phép báp têm cho người chết” (GLGU 128:17).
- Họ sẽ dùng thời giờ của mình cho công việc vĩ đại để cứu chuộc người chết, là công việc ban phước cho các gia đình.
- Tất cả chúng ta đều là một phần tử trong gia đình của Thượng Đế, vậy nên trong việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời mà họ không hề biết, thì vẫn là đang giúp đỡ gia đình họ.
- Một khi hiểu được cách tham gia vào việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời, thì họ có cơ hội để giảng dạy những người trong

Trong những chuyến đi đến đền thờ, giới trẻ trong khu vực Đền Thờ Campinas Brazil tham gia vào việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời cho FamilySearch giữa các phiên lễ trong phòng làm lễ báp têm.

gia đình họ và những người trẻ tuổi khác trong các tiểu giáo khu và chi nhánh để cùng tham dự.

Sau đó, Anh Moscão và những người truyền giáo sử dụng các máy vi tính trong trung tâm để cho các thanh thiếu niên thấy cách bắt đầu sao chép lại thông tin về những người đã qua đời và cách lắp đặt và sử dụng phần mềm máy vi tính khi họ về nhà như thế nào. Anh Moscão nói rằng một khi hiểu rồi thì họ “bắt đầu sao chép lại thông tin về những người đã qua đời với một tinh thần sinh động chưa từng có từ trước tới giờ.”

Một Lòng Nhiệt Thành đối với Công Việc

Những con số này phản ánh lòng nhiệt thành đó. Trong hai tháng đầu tiên của năm 2012, khách tham quan đã sao chép lại thông tin về những người đã qua đời cho 6.370 tên; 3.305 trong số các tên đó do giới trẻ từ 12 đến 18 tuổi thực hiện công việc sao chép. Thật ra, để thích nghi với việc càng ngày càng có nhiều người thích thú sao chép lại thông tin về những người đã qua đời, trung tâm lịch sử gia đình Campinas thường kéo dài giờ mở cửa thường lệ từ 8 giờ sáng đến 6 giờ chiều và mở cửa trễ đến 10 giờ tối.

Nhưng giới trẻ đã không bỏ lại việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời khi họ rời đền thờ ra về. Khi về nhà, họ tiếp tục vai trò của mình trong điều mà Anh Moscão gọi là “đạo quân hơn 170.000 người sao chép lại thông tin

về những người đã qua đời mà Giáo Hội có ngày nay.” Nhiều người trẻ tuổi đang đáp ứng mục tiêu dành cho chương trình Bốn Phận đối với Thượng Đế và Sự Tiến Triển Cá Nhân với công việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời.

Một Ảnh Hưởng Tốt Lành

Đầu năm nay, Isabela A., 16 tuổi, ở Vila Velha, Espírito Santo, Brazil, đi với mẹ và chị của mình đến đền thờ; ngày cuối cùng của chuyến đi là ngày giỗ đầu của bà ngoại của em. Isabela chịu phép báp têm cho bà ngoại của mình, và mẹ của em làm các giáo lễ khác cho bà ngoại.

Isabela giải thích: “Em cảm thấy trong chuyến đi này rằng em cần phải làm một điều gì đó tốt lành.” “Em muốn học cách sao chép lại thông tin về những người đã qua đời, và em đã nhận được sự giúp đỡ từ Anh José Moscão.

“Sau đó, khi em chịu phép báp têm cho bà ngoại của em, Thánh Linh cảm động lòng em một cách sâu đậm. Em nhận thấy rằng có nhiều người ở bên kia bức màn che đang không ngừng chờ đợi, và họ cần em giúp đỡ. Em nhận thấy rằng mình có thể dành ra một chút thời giờ để phục vụ và rằng em có thể làm nhiều điều cho những người này. Việc sao chép lại thông tin về những người đã qua đời là một công việc làm với tình yêu thương.” ■

Để đọc thêm về câu chuyện này, xin vào trang mạng news.lds.org.

Giáo Khu Đầu Tiên ở Ấn Độ Được Tổ Chức

Bài của Anh Cả E. Jack và Chị Pamela Kellerstrass

Phái Bộ Truyền Giáo India Bangalore

Một tinh thần phấn khởi và biết ơn đã được thể hiện rõ ràng khi hơn 1.500 tín hữu và bạn bè quy tụ lại tại Novotel Convention Center ở Hyderabad, Ấn Độ, để thành lập giáo khu đầu tiên trong quốc gia đó là Giáo Khu Hyderabad India vào ngày 27 tháng Năm năm 2012. Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã chủ tọa và đi cùng với ông là Anh Cả Donald L. Hallstrom thuộc

Chủ Tịch Đoàn Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi và Chủ Tịch Giáo Vùng Châu Á là Anh Cả Anthony D. Perkins thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi. Mỗi vị lãnh đạo đều có mặt cùng với vợ của họ tại đại hội.

John Gutty được tán trợ với tư cách là chủ tịch giáo khu với Suresh Natarajan là đệ nhất cố vấn và Rajaratnam Bushi là đệ nhị cố vấn. Vị tộc trưởng đầu tiên của Ấn Độ là cựu chủ tịch giáo hạt, Prasad Rao Gudey.

Khi ngỏ lời cùng nhóm Thánh Hữu quy tụ đông đảo nhất từ trước đến nay ở Ấn Độ,

Chủ tịch đoàn giáo khu của Giáo Khu Hyderabad India mới được thành lập (từ trái sang phải): Suresh Natarajan, đệ nhất cố vấn; John Gutty, chủ tịch; Rajaratnam Bushi, đệ nhị cố vấn.

Gần 600 người thành niên trẻ tuổi độc thân từ India, Nepal, và Sri Lanka đã quy tụ trong một đại hội trước khi thành lập giáo khu đầu tiên ở Ấn Độ.

HÌNH ẢNH DO JAMES DAIRYMPRE CUNG CẤP

chủ tịch Phái Bộ Truyền Giáo India Bangalore là Randy D. Funk, nói: “Đây là một quang cảnh vinh quang vào ngày lịch sử này, một ngày chúng ta sẽ luôn luôn ghi nhớ. Chúng ta sẽ luôn luôn nhớ một Vị Sứ Đồ của Chúa đã có mặt ở đây.”

Anh Cả Perkins bày tỏ tình yêu thương của Chủ Tịch Đoàn Giáo Vùng Châu Á với các tín hữu ở Ấn Độ và nói: “Chúng ta đang nhìn thấy những sự kiện khởi đầu của một công việc kỳ diệu trong đất nước này. Sự phát triển của Giáo Hội và việc thành lập giáo khu đang được thực hiện theo đúng với các nguyên tắc phúc âm và các khuôn mẫu chức tư tế đã được thiết lập.”

Khi ghi nhận rằng ông là nhân chứng thứ hai đối với sự kêu gọi của chủ tịch đoàn giáo khu mới, Anh Cả Hallstrom đã giải thích tiến trình được mặc khải để chọn ra các vị lãnh đạo cho giáo khu mới này. Ông nói rằng với tư cách là một thành viên trong Nhóm Túc Số Thảy Bảy Mươi, ông đã được chỉ định đến đó mà không hề có thiên vị hay thành kiến nào. Ông đến theo cách thức của Chúa, tùy thuộc vào Thánh Linh của Ngài để nhận sự mặc khải. Anh Cả Hallstrom nói: “Ý muốn của Chúa là Chủ Tịch Gutty phải là chủ tịch giáo khu.”

Kristen Oaks, cùng đi với chồng của chị, đã nói về việc dạy dỗ con cái để chúng tin rằng “vì mẹ của chúng đã biết như vậy” (xin xem An Ma 56:48).

Là người nói chuyện cuối cùng tại buổi họp, Anh Cả Oaks đã bày tỏ lòng biết ơn đối với nước Ấn Độ, một quốc gia với

sự tự do tôn giáo đã cho phép các tín hữu của Giáo Hội “hội họp và nói về các nguyên tắc của đức tin chúng ta.”

Anh Cả Oaks làm chứng về việc có một sự làm chứng của Thánh Linh rằng Chúa đã chuẩn bị và chọn ra các vị lãnh đạo đã được kêu gọi. Anh Cả Oaks cũng nói về các trách nhiệm mới của một giáo khu.

Ông nói rằng trong Kinh Cựu Ước, tiên tri Ê Sai đã so sánh

Anh Cả Oaks nói: “Một phước lành tộc trưởng cho biết dòng dõi của các anh chị em trong các chi tộc của Y Sơ Ra Ên mà các phước lành lớn lao được nhận qua đó.” “Một phước lành tộc trưởng cũng cho biết về các phước lành và lời hứa chúng ta có thể thỉnh cầu nếu sống trung tín.”

Ông nói tiếp: “Trong khi Giáo Hội ở Ấn Độ tăng trưởng, sẽ đến lúc vị tiên tri được soi dẫn để xây cất một đền thờ ở Ấn Độ.” “Mỗi

Trong khi đến thăm Hyderabad, Ấn Độ, Anh Cả Oaks và các vị lãnh đạo khác của Giáo Hội đã gặp gỡ hàng trăm tín hữu từ Ấn Độ, Nepal, và Sri Lanka.

dân Y Sơ Ra Ên với một cái lều che cho con cái của Y Sơ Ra Ên. “Giáo Hội ngày nay là cái lều. Chúng ta đều biết rằng một cái lều cần phải được chống đỡ bởi những cái cọc nhọn. Giờ đây Hyderabad là một giáo khu của Si Ôn, các anh chị em sẽ được kỳ vọng phải tiến lên và hỗ trợ nhiều hơn trong phương diện đóng tiền thập phân và làm những người truyền giáo.”

Vì một giáo khu đã được thành lập, nên các tín hữu ở Hyderabad sẽ có thể nhận được các phước lành tộc trưởng. Anh Cả Oaks giải thích về một phước lành tộc trưởng chứa đựng điều gì khi nói đến các phước lành giống như là “thánh thư riêng.”

giáo khu được thành lập sẽ gia tăng khả năng để sẽ có thể có một đền thờ ở đó. Khi các tín hữu cho thấy sự xứng đáng và lòng cam kết thì sẽ có một đền thờ.”

Khi kết thúc, Anh Cả Oaks khẩn cầu một phước lành: “Trong giáo khu đầu tiên này trong quốc gia Ấn Độ, tôi ban phước cho các anh chị em để ghi nhớ những lời giảng dạy trong giờ phút này đây. Tôi ban phước cho các anh chị em ghi nhớ các giao ước mình đã lập khi chịu phép báp têm. Tôi ban phước cho các anh chị em với một trí nhớ và lòng quyết tâm để tuân giữ các giáo lệnh của Thượng Đế để các anh chị em có thể vui hưởng các phước lành của Ngài.” ■

Vị Sứ Đồ Làm Lễ Cung Hiến MTC (Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo) Mới ở Philippine

Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo Philippine đã được Anh Cả Russell M. Nelson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ làm lễ cung hiến vào ngày 20 tháng Năm năm 2012, trung tâm này có thể chứa 144 người truyền giáo từ Philippine, Campuchia, Hồng Kông, Ấn Độ, Indonesia, Mông Cổ, Pakistan, Sri Lanka, Đài Loan và Thái Lan. Những người truyền giáo được huấn luyện bằng ngôn ngữ của xứ sở họ.

Hai tòa nhà của trung tâm mới này gồm có một thánh phòng, các phòng phiên dịch, một phòng máy vi tính, một khu vực giặt ủi, các phòng dạy học được thiết lập với thiết bị thính thị, các phòng ngủ cho những người truyền giáo, các lớp học và văn phòng.

Khi dâng lời cầu nguyện để cung hiến cơ sở mới này, Anh Cả Nelson đã bày tỏ lòng biết ơn về Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô và về những người truyền giáo cùng các tín hữu Giáo Hội trung thành trên toàn cầu đã yêu mến và phục vụ Chúa. Ông đã cầu xin một phước lành cho nước Cộng Hòa Philippine để “luôn luôn mở rộng cửa chào đón” tất cả các tội tớ của Chúa và cầu nguyện rằng những người dân của quốc gia này sẽ được ban phước

với “nền tự do và trách nhiệm để tăng trưởng trong sự ngay chính, về mặt vật chất lẫn tinh thần.”

Đền Thờ Manaus Brazil Là Ngôi Đền Thờ Thứ 138 của Giáo Hội trên thế giới và Thứ Sáu ở Brazil

Vào ngày 10 tháng Sáu năm 2012, Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã làm lễ cung hiến cho Đền Thờ Manaus Brazil—ngôi đền thờ thứ 138 của Giáo Hội trên thế giới và thứ sáu ở Brazil.

Chủ Tịch Uchtdorf nói rằng đức tin và lòng cam kết của Các Thánh Hữu Ngày Sau sống ở Brazil, là nơi có hơn một triệu tín hữu, có thể được so sánh với dòng Sông Amazon,—cả hai đều chảy xiết và mạnh mẽ.

Trong gần 20 năm, từ Manaus là một thành phố bị cô lập bởi những dòng sông chính và các trận mưa rừng, các tín hữu Giáo Hội ở đó đã đi bằng xe tải đến tham dự đền thờ ở São Paulo, Brazil—đó là một chuyến đi khứ hồi 15 ngày bằng tàu và xe buýt—và về sau họ đi đến ngôi đền thờ ở Caracas, Venezuela—là một chuyến đi 8 ngày bằng xe buýt.

Anh Cả Claudio R. M. Costa thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi đã phục vụ với tư cách là chủ tịch của Phái Bộ Truyền

Giáo Brazil Manaus khi phái bộ đó bắt đầu mở vào năm 1990.

Anh Cả Costa nói: “Tôi tin rằng Đền Thờ Manaus sẽ rất bận rộn, mỗi ngày, vì những người này yêu mến đền thờ. Họ dạy dỗ con cái họ yêu mến đền thờ. Đền thờ rất quý báu đối với họ.”

Các Tín Hữu Giáo Hội ở Samoa Kỷ Niệm 50 Năm Ngày Độc Lập, Giáo Khu Đầu Tiên

Vào ngày 1 tháng Sáu năm 2012, khoảng 350 Thánh Hữu Ngày Sau ở Samoa cùng với những người dân Samoa khác đi diễn hành kỷ niệm ngày độc lập trên khắp đường phố Apia. Cách đây năm mươi năm, vào năm 1962, quốc gia này đã giành được độc lập từ New Zealand.

Các tổ chức, trường học, nhà thờ địa phương và các tổ chức quốc tế đều tham dự. Các học sinh Thánh Hữu Ngày Sau đã giúp vui cho hàng chục ngàn khán giả với ban nhạc diễn hành của họ.

Nhưng cuối tuần đó là một lễ kỷ niệm khác của Các Thánh Hữu Ngày Sau Samoa; đó cũng là dịp kỷ niệm giáo khu đầu tiên được tổ chức trong nước, ở Apia cách đây 50 năm.

Vào Chủ Nhật ngày 3 tháng Sáu, hai thành viên trong Chủ Tịch Đoàn Giáo Vùng Thái Bình Dương là Anh Cả James J. Hamula và Anh Cả Kevin W. Pearson thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi, đã ngỏ lời cùng Các Thánh Hữu Ngày Sau và quan khách trong một buổi họp đặc biệt được phát sóng đến các nhà hội Thánh Hữu Ngày Sau trên toàn quốc.

Chủ Tịch Giáo Vùng là Anh Cả Hamula nói rằng khi nhìn về phía trước, Các Thánh Hữu Ngày Sau ở Samoa chú trọng vào việc tiếp tục phục vụ và củng cố gia đình, xóm làng, và quốc gia của họ. Ông nói: “Chúng ta đang tăng trưởng một cách tuyệt diệu với tư cách là một Giáo Hội ở đây, và chúng ta tăng trưởng trong gia đình và cuộc sống cá nhân trong khi chúng ta tìm cách noi theo những lời giảng dạy và tầm gương của Chúa Giê Su Ky Tô.” ■

Tại Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo Philippine mới, có tới 144 người truyền giáo từ Philippine, Campuchia, Hồng Kông, Ấn Độ, Indonesia, Mông Cổ, Pakistan, Sri Lanka, Đài Loan và Thái Lan được huấn luyện bằng ngôn ngữ của xứ sở họ.

LỜI PHÊ BÌNH GÓP Ý

Điều Đó Xây Đắp Chứng Ngôn của Tôi

Tôi đã siêng năng đọc và nghiên cứu tạp chí *Liahona* kể từ năm 1967, và việc này đã giúp tôi tăng trưởng phần thuộc linh. Mỗi tháng tôi chờ đợi quyển tạp chí đó để tôi có thể được gây dựng, cảm thấy lời mách bảo của Thánh Linh của Chúa, và xây đắp chứng ngôn của tôi về phúc âm. Đặc biệt tôi rất thích bài “Nơi Gương và Tôn Vinh Hai Đấng Phụ Mẫu Thiên Thượng của Chúng Ta” (*Liahona*, tháng Hai năm 2012, 80). Tôi đã có thể nhận ra điều tác giả muốn nói vì tôi cũng là một người thiết kế đồ họa.

Fabio Fajardo, Colombia

Một Người Thầy và Người Bạn

Tôi rất thích tạp chí *Liahona*—tạp chí này giảng dạy cho tôi, hỗ trợ tôi và sửa đổi cuộc sống của tôi. Khi đọc những điều tốt lành vào buổi sáng, tôi cố gắng để làm một người tốt hơn suốt ngày. Tình yêu thương và đức tin của tôi đã được vững mạnh hơn khi tôi đọc tạp chí đó. Tôi cũng tặng tạp chí *Liahona* làm quà cho các bạn của tôi. Cám ơn rất nhiều vì đã làm một người thầy và người bạn tốt!

Anastasia Naprasnikova, Ukraine

Xin gửi ý kiến phản hồi hay đề nghị của các anh chị em đến liahona@ldschurch.org. Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.

CÁC Ý KIẾN CHO BUỔI HỌP TỐI GIA ĐÌNH

Số báo này gồm có những bài viết và sinh hoạt có thể được sử dụng cho buổi họp tối gia đình. Sau đây là một vài ví dụ:

“Cuộc Sống Dự Phòng Chuẩn Bị Chúng Ta cho Tương Lai,” trang 12:

Đọc sáu phương diện được đề cập trong bài này để theo đó chúng ta có thể trở nên tự túc. Một số trường hợp khẩn cấp hay vấn đề nào có thể tránh được bằng cách phát triển khả năng tự túc trong những phương diện này? Mời những người trong gia đình nên thành tâm cân nhắc xem họ cần phải cải tiến về phương diện nào và đề ra các mục tiêu để gia tăng khả năng tự túc của họ trong những phương diện đó.

“Sự Trinh Khiết trong một Thế Giới

Dâm Ô,” trang 42: Thảo luận với những người trong gia đình về những câu hỏi được đặt ra trong bài này. Cân nhắc việc chia sẻ các nguyên tắc và kinh nghiệm đã củng cố chứng ngôn của các anh chị em về sự trinh khiết. Thảo luận những cách thức để áp dụng lời khuyên dạy từ bài này.

“Hãy Khôn Ngoan và Hãy Làm một Người Bạn,” trang 48:

Bắt đầu bằng cách đọc bài trắc nghiệm của Anh Cả Hales để xác định xem ai là người bạn tốt. Hãy cân nhắc việc thảo luận về tầm quan trọng của việc làm một người bạn tốt. Mời mỗi người trong gia đình hãy suy nghĩ về ba cách người ấy có thể là một người bạn tốt hơn.

“Amiga thân mến,” trang 60, và “Chào Đón Một Thời Gian Mới của

Cuộc Sống,” trang 61: Hãy đọc về các em trong Hội Thiếu Nhi và cách chúng chuẩn bị để vào Hội Thiếu Nữ và Hội Thiếu Niên. Hãy cùng với gia đình cân nhắc việc thảo luận điều các em này đã làm để chuẩn bị. Mời những người trong gia đình đọc hai cuốn sách nhỏ *Sự Tiến Triển Cá Nhân* hoặc *Bốn Phận Đối với Thượng Đế* và tìm ra một số sinh hoạt mà họ muốn hoàn thành trong tương lai.

Một Buổi Họp Tối Gia Đình, Hai Bài Học

Một đêm nọ, cha mẹ và ông bà ngoại của tôi đến thăm chúng tôi để cùng tham dự buổi họp tối gia đình. Mỗi đứa trong số ba đứa con của tôi thích tham gia, và buổi tối hôm ấy là đến phiên đứa con trai bảy tuổi của tôi dạy bài học. Chúng tôi đã chuẩn bị một vật trưng bày nhỏ, dựng lên các tấm hình về Sự Sáng Tạo, và học tập cùng ôn lại điều nó sẽ dạy. Con trai tôi đã sẵn sàng và rất phấn khởi.

Trong lúc nó dạy bài học, chúng tôi đều chăm chú lắng nghe điều con trai tôi đang giải thích. Khi nó dạy xong thì Samuel, khoảng ba tuổi, quyết định rằng nó cũng muốn dạy một bài học. Vậy nên, nó lấy các tấm hình và vật trưng bày rồi bày ra lần nữa lên trên bàn.

Bằng một giọng nói nhỏ nhẹ và với lỗi phát âm đôi khi khó hiểu của nó, Samuel dạy cho chúng tôi một bài học trong buổi họp tối gia đình. Và mặc dù đã không chuẩn bị nhưng nó đã lắng nghe. Nó giải thích cho chúng tôi biết cách thế gian đã được sáng tạo như thế nào và nói cho chúng tôi biết về tình yêu thương Chúa Giê Su Ky Tô đã dành cho mỗi người chúng tôi.

Chúng tôi sùng sốt thấy rằng nó đã dạy bài học thật dễ dàng biết bao— giống y như điều anh trai nó đã làm. Cha mẹ và ông bà ngoại của tôi rất ngạc nhiên và vui sướng. Chúng tôi đều có thể thấy được tình yêu mến các trẻ nhỏ này có đối với phúc âm—và tình yêu thương Chúa Giê Su Ky Tô dành cho chúng.

Lizabeth Sánchez Fajardo, Mexico

NHỮNG ĐIỀU TỐT LÀNH VẪN TIẾP TỤC ĐẾN

Bài của Caitlin A. Rush

Đó là vào buổi tối thứ Sáu cũng khá giống như bất cứ buổi tối thứ Sáu nào khác. Người bạn thân nhất của tôi và tôi đang ngồi trong căn hộ của tôi sau khi xem phim xong, thỉnh thoảng nói chuyện nhỏ và rồi cười lớn. Một cảm giác hài lòng thật sự tràn đầy trong bầu không khí, và tôi không thể không mỉm cười khi những câu chuyện và những ý tưởng xoay quanh căn phòng. Một số người tôi đã gặp chỉ một tháng trước đó; một số người khác tôi đã biết trong suốt 25 năm của cuộc đời tôi.

Vào một thời điểm, một trong những người bạn lâu năm này và tôi đã chia sẻ những kỷ niệm về một số bạn bè lúc còn đi học đại học của chúng tôi từ một vài năm trước đó. Trong khi chúng tôi nói chuyện, tôi nghĩ là mình đã nhớ những người bạn này biết bao, chúng tôi đã vui thú và gần gũi với nhau biết bao. Giờ đây chúng tôi đã tốt nghiệp và dọn đi khắp nơi trên thế giới, tự thấy mình ở trong những hoàn cảnh mà chúng tôi đã không thể nào đoán trước được. Tôi thở dài với những cảm nghĩ mât mât trong chốc lát, rồi liếc nhìn quanh căn phòng vào những khuôn mặt đang tươi cười vây quanh tôi vào lúc đó và bất ngờ nảy ra ý nghĩ: *những điều tốt lành vẫn tiếp tục đến.*

Ý nghĩ giản dị đó thật sự khá sâu sắc đối với tôi, nhất là luôn luôn rất khó đối với tôi để đương đầu với sự thay đổi và tôi do dự không muốn buông ra những điều tốt lành. Tôi nhớ đến quá khứ mặc dù vẫn còn hiện tại, rất muốn vui hưởng những giây phút trọn vẹn mà tôi đã sống một cách có ý thức và quyết tâm. Tôi biết khi nào tôi có một điều tốt lành, và tôi muốn bám chặt chứ không bao giờ buông ra; buổi tối thứ Sáu đầy thư giãn và vui vẻ này là một trong những giây phút tốt lành đó. Thường

Như một người nào đó hồi tiếc hiện tại đã nhanh chóng quay vào quá khứ, tôi đã biết ơn về điều nhắc nhở để hoàn toàn vui hưởng giây phút này và mong chờ tương lai.

thường khi tôi nhận biết những điều tốt lành như thế nào, thì tôi lập tức bắt đầu suy nghĩ về mọi điều đều là phù du, và cuối cùng nó sẽ bị mất đi với thời gian hay hoàn cảnh.

Nhưng buổi tối này, niềm hối tiếc ở trong lòng đã không đến. Trong khi ngồi yên lặng, vây quanh bởi những người mình yêu thương, tôi biết rằng mặc dù một số những điều tốt lành tự nhiên phải đi đến kết thúc, và chắc chắn sẽ có nhiều điều khó khăn trong tương lai, nhưng những điều tốt lành sẽ vẫn tiếp tục đến. Và những điều này luôn luôn sẽ đến—miễn là tôi vẫn để cho chúng đến. Cho dù những người tôi yêu thương tiếp tục với cuộc sống của họ, nhưng những khoảng trống sẽ được lấp đầy với những người mới và tuyệt vời cùng với những kinh nghiệm ngay cả tôi đã không bao giờ tưởng tượng ra được.

Đôi khi rất khó để tiếp tục với cuộc sống, nhưng chúng ta phải làm thôi. Và tiếp tục với cuộc sống không có nghĩa là quên đi tình bằng hữu, bất buộc kỷ niệm phải phai nhạt. Điều đó có nghĩa là mở rộng lòng mình ra cho càng nhiều hạnh phúc và nhiều kinh nghiệm hơn.

Một vài tuần sau ngày thứ Sáu đó, chủ tịch đoàn của chi nhánh những người thành niên trẻ tuổi được giải nhiệm. Như bất cứ ai từ một chi nhánh nhỏ có lẽ cũng đều có thể xác nhận, rất khó để nghĩ về những gì sẽ xảy ra mà không có chi nhánh của chúng tôi có thể dựa vào những người đàn ông này và vợ của họ, là những người mà chúng tôi đã dần dần yêu thương và tin tưởng. Nhưng tôi đã nhắm mắt lại và tự lặp lại những câu đã gây bất ngờ cho tôi vào ngày thứ Sáu đó: *những điều tốt lành vẫn tiếp tục đến.* Tôi đã được an ủi và sẵn sàng cho sự thay đổi.

Sự thay đổi là cách của Chúa. Ngài muốn chúng ta được hạnh phúc và tăng trưởng, phấn khởi để tiếp tục với cuộc sống của mình. Đời sống là một cuộc hành trình, và trong khi vẫn vui hưởng hiện tại và chuẩn bị cho những thử thách không thể tránh được, chúng ta cần phải tiến bước, vẫn luôn luôn lạc quan, lòng chúng ta mở rộng cho các kinh nghiệm và những điều tốt lành mà chắc chắn sẽ đến. ■

Nhằm nay, có nhiều số báo *Liahona* sẽ gồm có một bộ hình các nhân vật trong thánh thư Sách Mặc Môn. Để làm cho hình các nhân vật này được vững chắc và dễ sử dụng, hãy cắt các hình đó ra và dán hồ hay dán băng keo các hình này lên giấy cứng, bao giấy nhỏ hay que gỗ làm thủ công. Giữ mỗi bộ hình trong một bì thư hay bao, cùng với tấm nhãn cho biết phải tìm câu chuyện thánh thư ở đâu phù hợp với hình các nhân vật.

Các viên đá

Chúa Giê Su Ky Tô

Anh của Gia Rét

Những chiếc thuyền

Dân Gia Rét Được Dẫn tới Đất Hứa

Ê The 1-3, 6

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy rằng “các cuộc hôn nhân và các gia đình thành công được thiết lập và duy trì trên các nguyên tắc về đức tin, sự cầu nguyện, hối cải, tha thứ, kính trọng, yêu thương, trắc ẩn, việc làm và những sinh hoạt giải trí lành mạnh” (“Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới”). Để có ý kiến về việc áp dụng các nguyên tắc này vào cuộc sống và gia đình của mình, xin xem các trang 4, 16, 20, và 22.

GIÁO HỘI
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ